SLOVENSKÁ

atletika

CENA | 1,50 €

WWW.ATLETIKASVK.SK

ČÍSLO 1 | APRÍL 2017

Belehradská senzácia

ŠPRINTÉR VOLKO EURÓPSKYM VICEMAJSTROM

BELGRADE 2017

EUROPEAN ATHLETICS INDOOR CHAMPIONSHIPS

ISSN 1335-4663

BK HNTN BRATISLAVA: POMÁHAJÚ RÝCHLYM NOHÁM A BYSTRÝM HLAVÁM

VČERA A DNES: AKO SA RODIL DEVÍN

ŠPORTOVEC ROKA 2016: KRÁĽOM PRVÝ RAZ ATLÉT – MATEJ TÓTH!

UDALOSTI | TÉMY | ROZHOVORY | TALENTY | JUBILANTI | ŠTATISTIKA

52. ROČNÍK
ATLETICKÝ MÍTING
P-T-S
PRAVDA
TELEVÍZIA
SLOVNAFT
IAAF Hammer Throw Challenge Permit

17. 6. 2017 x-bionic® sphere, ŠAMORÍN
14.00 HLAVNÝ PROGRAM MÍTINGU P-T-S

WWW.P-T-S.SK

organizátori
generálni partneri
hlavní partneri
partneri
podporovatelia
dodávatelia

ČO NÁJDETE V ČÍSLE

4 **HALOVÉ ME V BELEHRADE**
Volkova paráda: striebro a dva rekordy
Povedali o Volkovi
Ján Volko: Stonásobne prekonané očakávania
10 **HALOVÉ MAJSTROVSTVÁ SLOVENSKA**
Veszelkov skok do Belehradu
Trojskoku vládne od roku 2002
14 **TALENT**
Stanislava Lajčáková:
Chce sa priblížiť k najlepším na svete
I-VIII **ŠTATISTICKÁ PRÍLOHA**
Slováci na juniorských ME a ME dorastu
15 **NÁVRATY/AVÍZO**
ČSOB Bratislava Marathon a M-SR v maratóne:
Víťazný hetrik Urbana a Šebestianovej
Veteránske MS v behu do vrchu:
Prípravy vrcholia
Medzinárodný halový míting Elán:
Svetový výkon roka aj rekord SR
Mládežnícke halové M-SR:
Beladič okorenil hetrik rekordom
Banskobystrická latka:
Dvaja víťazi, Beer prekvapil
Halové MS veteránov: Zlato pre žrdkára Vašinu
Európsky pohár vo vrhoch:
Najlepší bol oštepár Žeňúch
18 **VČERA A DNES**
Ako sa rodil Devín (Beh starší ako košický maratón)
Močáriová: Rekordných 7
Míľniky Národného behu Devín – Bratislava
22 **U NÁS V KLUBE**
BK HNTN Bratislava:
Pomáhajú rýchlym nohám a bystrým hlavám
24 **DETSKÁ ATLETIKA**
Detskú atletiku čakajú veľké výzvy
V Brezovej si deti zatrénovali s Matejom Tóthom
a dvojičkami Velďákovými
26 **PERSONÁLIE**
Kráľom slovenského športu je prvý raz atlét
Oslavujú
Eva Šuranová-Kucmanová:
Rekviem za legendou
Opustili nás
30 **DUDINSKÁ PÄŤDESIATKA**
Maťov stĺpček: Opäť mám chuť súťažiť a víťaziť
Dudinská päťdesiatka a M-SR: Tóthovi vyšiel tip

Termín redakčnej uzávierky: 8. apríl 2017

Dvojica, ktorá sa na halových ME v Belehrade postarala o nečakaný, no o to väčší úspech slovenskej atletiky – vicemajster Európy v behu na 60 m Ján Volko a jeho trénerka Naďa Bendová.
Foto: FOTOSPORT.SK – PAVOL UHRIN

SLOVENSKÁ atletika
sa dá kúpiť aj predplatiť
- Časopis SLOVENSKÁ ATLETIKA vydáva Slovenský atletický zväz v spolupráci so spoločnosťou Sport Marketing Company, s. r. o. – vychádza štyrikrát do roka.
- **Najpohodlnejšie** je zabezpečiť si ho formou celoročného predplatného v hodnote 10 eur – v tom prípade budete dostávať jednotlivé čísla bezprostredne po vyjdení poštou na adresu, ktorú uviediete.
- Jednotlivé čísla (à 1,50 €) si môžete **zakúpiť** aj osobne na sekretariáte Slovenského atletického zväzu v Bratislave na Bajkalskej ulici 7A, 3. poschodie.
- V prípade záujmu kontaktujte Tomáša Benka,
telefón: +421 918 950 100
e-mail: benko@atletikasvk.sk.
- Adresa na zasielanie poštových alebo e-mailových objednávok ročného predplatného:
Slovenský atletický zväz
Bajkalská 7A
831 04 Bratislava
telefón: +421 918 950 100
e-mail: benko@atletikasvk.sk

EDITORIAL

O využitej šanci

Neskutočné sa stalo skutočnosťou! Pražská jar nám v roku 2015 ešte nepriniesla vytúženú medailu z halových majstrovstiev Európy. Koniec koncov, ani politická v bývalom Československu pred 50 rokmi nevyšla, ako si mnohí želali.

Belehrad 2017 však bol iný. Striebro s cenou zlata pre šprintéra Jána Volka a na naše pomery neuveriteľných osem umiestení v prvej dvanástke museli potešiť každého, kto má našu atletiku čo i len trochu rád. Dnes už si málokto spomenie, že sme do Prahy pred dvoma rokmi poslali na HME až päticu pretekárov, ktorí nesplnili ani – popravde – nie príliš náročné kritériá. Medzi nimi boli Ján Volko aj Alexandra Štuková. Za ich nomináciu som zo všetkých strán zožal toľko kritiky, že som aj sám zapochyboval, či sme urobili dobre. Úspešnosť tejto myšlienky bola napokon 40-percentná. Dvaja z piatich, čo vtedy dostali šancu, patrili o dva roky k príjemným belehradským prekvapeniam, čo považujem za viac ako výborné.

Takých, čo spochybňovali nomináciu Volka a spol. do Prahy 2015 a teraz uznali, že sa mýlili, žiaľ, nie je veľa. Aby som bol presný, našiel sa len jeden. To však nie je podstatné. Dávame stále šancu čo možno najširšiemu okruhu atlétov, lebo v tom vidíme zmysel, a najmä, je to súčasť vízie kvalitatívneho rozvoja našej atletiky. Apropo: keby šancu pred dvoma rokmi nedostala vďaka mäkším kritériám Iveta Putalová, dnes by tiež nemala na konte 4. miesto z halovej Európy a šieste zo sveta.

Pamätám sa aj na výraz tváre niektorých ľudí, keď sme hovorili o tom, že by do Belehradu mohla cestovať Lucia Slaničková – ako viacbojárka. Nie každý sa naplno prejaví v slabšej domácej konkurencii. Preto považujeme za dôležité dať šancu každému, kto má aspoň náznak medzinárodnej výkonnosti. Skutočný šampión sa zväčša prejaví až medzi – šampiónmi.

Chcem sa verejne poďakovať všetkým, ktorí podporili naše myšlienky. Inak by svet týchto atlétov možno doteraz nepoznal. Verím, že k napredovaniu prispel a ešte prispeje projekt podpory pretekárov mimo „vrcholových" stredísk. My sa domnievame, že si podporu zaslúžia. Pri pohľade na zoznam zväzom podporovaných – Volko, Slaničková, Beer, Štuková, Bezeková – mám po halovej sezóne pocit, že sme netrafili takmer vôbec vedľa… Viacerí z „druhého" sledu využili šancu a ukázali, že patria do – prvého. Verím, že sa v lete pridajú ďalší.

MARTIN PUPIŠ,
šéftréner Slovenského atletického zväzu

Vydáva: Slovenský atletický zväz ako občasník
Registračné číslo: MK SR: 2082/99 | ISSN 1335-4663-18 | Editori: Gabriel Bogdányi,
e-mail: gabriel@sita.sk | Juraj Marcinát, e-mail: marcinat@sita.sk | Radovan Klein, e-mail: rklein@sita.sk
Autorský kolektív: Gabriel Bogdányi | Marián Kalabus | Darina Kozolková | Marián Šimo
Simona Švachová | Matej Tóth | Štefan Žilka
Grafická úprava: Peter Lajčák | Tlač: Tlačiareň Peter Mečiar | Webová stránka SAZ: www. atletikasvk.sk
ČASOPIS O SLOVENSKEJ ATLETIKE
SLOVENSKÁ atletika

AŽ OSEM UMIESTENÍ V ELITNEJ DVANÁSTKE, 18. MIESTO V MEDAILOVEJ BILANCII A 22. V BODOVANÍ KRAJÍN – SLOVENSKÁ VÝPRAVA VÝRAZNE PREKROČILA PLÁN

VOLKOVA PARÁDA: STRIEBRO A DVA REKORDY

Trio medailistov na 60 m (zľava): Volko, Brit Kilty a Švéd Hamilton.

Volka prišli privítať po návrate aj rodičia.

Jedno umiestenie v prvej šestke a ďalšie v prvej osmičke – to bol oficiálny skromný plán 15-člennej slovenskej výpravy, druhej najväčšej na halových ME v ére samostatnosti, v belehradskej Kombank aréne. Večný optimista, šéftréner Martin Pupiš, na tlačovej besede tesne pred odletom ešte veľmi opatrne podotkol: „Samozrejme, k dokonalej spokojnosti by sme privítali medailu." Želanie sa mu splnilo. Slovensko získalo zásluhou senzačných výkonov šprintéra Jána Volka na 60 m striebro!

Záverečný účet nášho účinkovania v Belehrade bol nečakaný: Volkovo striebro, piata priečka výškara Bubeníka, keď skočil 227 cm rovnako ako bronzový Bielorus Seliverstov, rekordných dovedna až osem umiestení v elitnej dvanástke. V medailovej bilancii skončilo Slovensko na 18. a v bodovaní krajín (1. – 8. miesto) s 11 bodmi na 22. priečke zo 48 krajín.

„Celá výprava si v globále zaslúži jednotku," hodnotil Pupiš počínanie našej pätnástky. „Nie je to aritmetický priemer individuálnych hodnotení, ale známka, do ktorej sa premietlo výrazné prekročenie našich očakávaní."

PREKONAL 30-ROČNÝ REKORD

Do belehradských ME získal slovenský šprintér individuálnu medailu na vrcholnom podujatí jediný raz: Alojz Szokol bol na premiérových OH 1896 v Aténach tretí na stovke. Odvtedy presne 121 rokov nič. Vyše storočie dlhé čakanie ukončil až 20-ročný bratislavský mladík Ján Volko.

Predviedol tri parádne šprinty so strieborným vyvrcholením. Chochlíkov „večný" slovenský rekord 6,65 z 31. 1. 1987 (!) zlepšil dvakrát: najprv v semifinále na 6,62, potom vo finále na 6,58. Nik v bývalom Československu nezvládol šesťdesiatku rýchlejšie ako zverenec Nade Bendovej! Tri „ostré" šesťdesiatky v jeden deň bežal v Belehrade prvý raz v živote.

Pred dvoma rokmi sa Volko na veľkú seniorskú premiéru na HME do Prahy dostal iba vďaka voľnej karte. V rozbehu skončil šiesty, ďaleko za postupovými pozíciami. Mal len 18 rokov a 125 dní. Pri jeho mene v štatistikách doteraz „svieti", že je najmladší Slovák v histórii, ktorý štartoval na halových ME. Od soboty 4. marca pribudol ďalší, oveľa cennejší údaj: Po zlatom guliarovi Konopkovi (2007) a bronzovej trojskokanke Velďákovej (2009, 2011) je tretí slovenský medailista na HME v ére samostatnosti.

„Toto som naozaj nečakal! Mám striebro!" tešil sa dojatý Volko po finále. „Čím som si ho zaslúžil? Ďakujem Bohu, že mi dal do vienka talent. Mám skvelých rodičov i trénerov."

ŠPRINTÉR S DOBRÝM SRDCOM

Aj trénerka Naďa Bendová plakala od šťastia. Nečudo. Za tri roky vytesala z talentovaného tínedžera vicemajstra Európy. V šprinte! A to je veľká vec. Druhákovi na Fakulte informatiky a informačných technológií STU v Bratislave vystrúhal poklonu aj úspešný obhajca Richard Kilty. „Big future," potľapkal hviezdny Brit Volka po pleci, keď okolo neho prechádzal v mixzóne.

Pred halovou sezónou dala trénerka Janíkovi – ako ho volá – za cieľ zabehnúť šesťdesiatku za 6,68 a v Belehrade postúpiť do semifinále. On to však zvládol o desatinu rýchlejšie a získal striebro… „Sme ešte len na začiatku spoločnej cesty, preto sa mu bojím dávať vysoké ciele, aj keď tuším, že jeho možnosti sú oveľa väčšie," priznala. „Na tréningoch jasne vidím, čo sa v ňom skrýva. Je nesmierne zodpovedný, fantasticky sa koncentruje na svoje povinnosti."

Naďa Bendová vraví, že jej zverenca v športe aj v bežnom živote charakterizujú pracovitosť, zodpovedný prístup a dobré srdce: „Janík verí v dobro ľudí, v Božie prikázania – je úprimne veriaci. Naučil ma, že všetko v živote je tak, ako má byť."

Janko Volko je naozaj stelesnenie skromnosti. Nemá veľkohubé vyhlásenia, veci prijíma s pokorou. Vďaka viere v Boha. Ani pred šampionátom nelietal v oblakoch, hoci v sezóne sa na 60 m trikrát dostal pod 6,70 a na 200 m posunul slovenský rekord na 21,11.

„Môj hlavný cieľ je dostať sa do semifinále," vravel opatrne, aj keď mal na konte ôsmy najlepší čas (6,67) z 26 účastníkov belehradskej šesťdesiatky. „V ňom už pobežím uvoľnene, so skvelým pocitom, že som splnil úlohu. Určite mi to nebude zväzovať nohy, prípadná semifinálová účasť ma môže motivovať, aby som dokázal ešte čosi viac."

A dokázal – to, čo žiadny Slovák ani Čech pred ním. Je halový vicemajster Európy na 60 m.

Z KOPAČIEK DO TRETIER

Skôr než si Ján Volko obul šprintérske tretry, od šiestich rokov naháňal futbalovú loptu v klube SDM Domino Ružinov na poste obrancu a krajného záložníka. Futbalu sa venoval osem rokov, v posledných dvoch ho už kombinoval s atletikou.

„Keď som viac sedel na lavičke náhradníkov ako behal po trávniku, oco ma presvedčil, aby som uprednostnil atletiku. Spočiatku som bol síce skeptický, či je to dobrý krok, no súhlasil som. Nik, ani on vtedy netušil, kam sa až dostanem. Rodičom som neskutočne vďačný, že ma dobre vychovali a umožnili mi venovať sa atletike. Striebro je aj ich úspech."

Vicemajster Európy neľutuje, že kopačky vymenil za tretry. Vraví, že atletika je nádherný šport – najkrajší na svete. „Každá sekunda, každý nabehaný kilometer, každý kilogram v posilňovni, každý prepotený dres – to všetko stálo za to. Belehradské striebro vyváži akúkoľvek bolesť na tréningoch. Nelietam však v oblakoch, veď je to len európska medaila, nie svetová," upozornil skromne.

Ešte aj po prílete z Belehradu neveriacky krútil hlavou nad tým, čo dokázal. „Neviem, čo povedať. Azda len to, že som šťastný," vravel stískajúc v ruke belehradské striebro. „Stále si neuvedomujem, čo sa vlastne v sobotu udialo."

ZLÝ ZAČIATOK, DOBRÝ KONIEC

Predvlani skočil v halovej sezóne 231, vlani 230 cm. Do Belehradu letel výškar Matúš Bubeník len s výkonom 224 cm zo slovenského šampionátu, no s nádejou, že forma mu po januárovom zranení na ľavej odrazovej nohe konečne stúpa. Veru – stúpala. V správny čas.

V kvalifikácii si dva razy zlepšil sezónne maximum (225 a 228 cm) a vo finále siahal na medailu. Ak by 227 cm prekonal na prvý pokus a nie na druhý, bral by 27-ročný Holíčan bronz spolu s Bielorusom Seliverstovom.

„S piatym miestom som spokojný, ale zároveň ma trochu mrzí, lebo medaila bola fakt blízko," vravel zverenec brnianskeho trénerského dua Zuzana Hlavoňová-Kováčiková – Jan Cacek. „Pred finále som na ňu nemyslel, čo bolo dobré, no počas neho som sa, bohužiaľ, pobláznil. V kľúčových okamihoch, keď som sa pokúšal o 230 cm, ma už medaila mátala. Tušil som, že ak skočím, bude to stačiť. Trošičku ma to rozhodilo."

Kvalifikáciu zvládol Bubeník s prehľadom. Na prvý pokus prekonal 210, 216, 221 i 225 cm, na druhý 228 cm a po Svetovej univerziáde 2015 v Kwangdžu, kde získal striebro, sa prebojoval do svojho druhého „veľkého" finále v kariére.

V ňom si veril, v kvalifikácii sa celkom dobre zžil s pružnou palubovkou: „Chcel som atakovať 230 cm, to sa mi podarilo, ale, žiaľ, neuspel som. Tušil som, že takýto skok bude pravdepodobne medailový. Na 230 cm som si veril, aj trénerka mi z domu napísala, že na to mám. Škoda, že som neuspel, ale som rád, že po slabšom vstupe do sezóny môžem napokon hodnotiť halovú časť ako úspešnú."

Smolu mal tabuľkovo najvyššie postavený Slovák pred HME Lukáš Beer, ktorého osobný rekord 228 cm z Banskobystrickej latky radil v rebríčku výškarov na tretiu priečku. Ak by v kvalifikácii prekonal 225 cm na prvý raz, mohol robiť Bubeníkovi spoločnosť vo finále. „Neboli to beznádejné skoky, chýbalo mi trochu športového šťastia," pozna-

Paráda, som vo finále! – tešil sa výškar Bubeník.

POVEDALI O VOLKOVI

ZUZANA VOLKOVÁ: „Tešila som sa, že sa dostal medzi osem najlepších Európanov a už tento fakt, nech by skončil na ktoromkoľvek mieste, som vnímala ako niečo úžasné."

JÁN VOLKO ST.: „Finále ma dojalo až k slzám. Ráno pred rozbehmi na 60 metrov som mal odvážny sen – že by to mohlo byť tretie miesto. Zdalo sa mi to ako z ríše rozprávok, a preto som si povedal, že sa budem tešiť aj z finále."

PETER KORČOK: „Vlani v auguste na olympiáde v Riu sme sa tešili z veľkého úspechu Maťa Tótha v najdlhšej atletickej disciplíne. Teraz nám pre zmenu urobil Janko Volko radosť v najkratšej."

MARTIN PUPIŠ: „Keď som pred dvoma rokmi presadzoval jeho nomináciu na halové ME v Prahe, zlizol som si kritiku. Teraz získal striebro v atraktívnej disciplíne, o ktorej sme si mysleli, že v nej na medaily nemáme."

MATEJ TÓTH: „Predviedol skvelý výkon, je to výnimočný talent. Páči sa mi jeho skromnosť i vyjadrenia, takisto ľudí z jeho tímu. Vidieť, že to majú premyslené a vedia, čo robia."

Výškarovi Beerovi ušlo finále tesne.

menal zverenec Martina Bercela, ktorý sa až do 1. marca, kým ho prijali do Národného športového centra, venoval atletike len popri práci v košickej firme na obalové materiály. Beer obsadil celkovo 11. miesto, v porovnaní s HME 2015 v Prahe sa zlepšil o päť priečok.

STAGNUJE – SKÚSI OSEMSTOVKU

Putalová vletela na HME 2015 v Prahe na medzinárodnú scénu ako kométa. Na 400 m v rozbehu (53,28), semifinále (52,99) i finále (52,84) utvorila slovenský rekord a skončila štvrtá – len 21 stotín ju delilo od striebra a 20 od bronzu. Vlani sa „prebila" do finále halových MS v Portlande ako jedna z dvoch Európaniek. Aj preto na jeseň, pred začiatkom prípravy na tohtoročnú halovú sezónu, verejne vyhlásila: „V Belehrade chcem medailu!"

Na začiatku roka to vyzeralo nádejne. Sedemnásteho januára sa v Ostrave, sotva 48 hodín po návrate zo sústredenia v Juhoafrickej republike, blysla najlepším slovenským halovým výkonom histórie na 300 m (38,08). Lenže potom ochorela a už sa to s ňou viezlo. Na štvorstovke sa pred HME dostala na 53,14, čo však bol až 19. čas z vyše troch desiatok prihlásených štvrťkárok.

Celkom logicky prišla mierna korekcia pôvodného medailového cieľa: „Cesta k jeho splneniu bude oveľa ťažšia, ako som predpokladala. V Belehrade sa zíde mimoriadne silná konkurencia. Ja však nikdy nejdem na preteky iba s cieľom zúčastniť sa. Ak sa naskytne šanca na dobrý výsledok, chopím sa jej čo najpevnejšie. Platí minimálne to, že sa chcem dostať do finále."

Napokon jej konečnou bolo semifinále, hoci v ňom dosiahla svoj štvrtý najlepší čas v kariére (53,14). Navlas rovnaký, s akým pricestovala do srbskej metropoly. V súboji s dvojnásobnou majsterkou sveta na 400 m prekážok Českou Hejnovou, Britkou Doylovou a Poľkou Holubovou nemala šancu. Celková deviata priečka však nie je na zahodenie.

„Postup v silnej konkurencii bol nad moje sily. Sklamaná som z času, chcela som sa dostať aspoň pod 53 sekúnd," povzdychla si Iveta a prezradila novinku: „Dlho sa motám na rovnakej výkonnostnej úrovni, nezlepšujem sa. Asi prejdem na osemstovku, ale až v ďalšej sezóne. Tohtoročné atletické leto dokončím ešte ako štvorstovkárka."

Z PREKÁŽKÁRKY VIACBOJÁRKA

Lucia Slaničková sa do štartovej listiny päťboja dostala v poslednej chvíli s najslabším osobákom, no v Kombank aréne zďaleka nepôsobila ako outsiderka. Zdolala šesť súperiek, v 4 z 5 disciplín si zlepšila osobné maximá a súčtom 4409

Štvorstovkárka Putalová neobhájila 4. miesto, skončila deviata.

Slaničková v cieli päťbojárskej osemstovky.

bodov po 27 rokoch a 7 dňoch vymazala aj slovenský rekord. Medzinárodná viacbojárska premiéra Považskobystričanky súťažiacej za dubnický Spartak a žijúcej v Prahe vyšla nad očakávanie. Neľutuje, že vlani na jeseň začala trénovať pod vedením bývalého skvelého šprintéra Františka Ptáčníka („Je vynikajúci motivátor.") a namiesto prekážkarskej štvorstovky, v ktorej je od roku 2014 slovenská rekordérka (56,96), sa rozhodla venovať viacbojom.

„Šampionát si pôjdem užiť. O nič nejde, ja nemám čo stratiť," vravela sympatická priateľka českého oštepára, víťaza Diamantovej ligy 2016 Jakuba Vadlejcha, s ktorým chystajú v októbri svadbu. Zverenec Jana Železného sledoval Lucinu spanilú belehradskú „jazdu" na diaľku – zo sústredenia v Juhoafrickej republike.

Dvadsaťosemročná Slaničková súkala v Belehrade jeden halový osobný rekord za druhým. Z piatich disciplín sa zlepšila v štyroch – na 60 m prekážok (8,60), vo výške (178), v diaľke (635) i na 800 m (2:15,40). Jedine v guli (11,30) zaostala za osobákom o 7 cm. Nečudo, že k „bradatému" slovenskému rekordu Marcely Podrackej pridala 103 bodov (na výkony ju zdolala 3:2) a k februárovému osobnému z českého šampionátu až 192.

„To, čo som si predsavzala, splnila som do bodky. Nezväzovala som si myseľ cieľmi, chcela som len predviesť, čo som natrénovala. Celú súťaž sme si s trénerom Ptáčníkom vychutnávali, dokonca som fandila súperkám. Zažila som naozaj super preteky," štebotala Slaničková.

Potešili ju všetky osobné rekordy, no opäť sa „mordovala" s guľou, pred ktorou má rešpekt. Rekordný súčet 4409 bodov ju neprekvapil: „Keď som si pred začiatkom sezóny písala predpokladané výkony v jednotlivých disciplínach do tréningového denníka, vychádzal mi súčet 4450 až 4480 bodov."

Podrackej halový slovenský rekord už Slaničková prekonala. Letnému v sedemboji (6046 bodov) tiež rastie brada – má 22 rokov. Trúfa si ho prekonať?

„Áno, ale nechajme sa prekvapiť. Už som spomenula, že musím popracovať na guli a takisto na výške, kde podľa trénera mám na výkon 185 cm. Samozrejme, v ostatných disciplínach je tiež čo zlepšovať. Už sa teším na leto."

Lucia študovala v Ostrave, žije v Prahe, pripravuje sa s českým koučom, má českého priateľa. Napriek tomu – neťahá ju to domov? „Slovensko je krásne, mám ho rada, ale zázemie mám už v Česku, je mi tam dobre," odpovie bez váhania.

ĎALŠIE PREKVAPENIE – ŠTUKOVÁ

Na štart osemstovky nastupovala Alexandra Štuková, ktorá sa do Belehradu dostala bez limitu, s voľnou kartou za triumf na M-SR, s jasne najslabším tohtoročným časom (2:06,14) z 19 štartujúcich. Od predposlednej súperky ju delila viac ako sekunda! Domov sa však vracala s 11. miestom a účasťou v semifinále.

„Alex" doň postúpila ako šiesta najlepšia, v II. rozbehu skončila tretia v osobnom rekorde 2:04,46. „Podľa štartovky som tušila, že to bude rýchly beh. Taktika bola preto jasná – zaradiť sa za súperky, držať sa ich a na konci zabrať na maximum," opisovala 26-ročná pedagogická asistentka na cirkevnej ZŠ v Bratislave svoju zatiaľ životnú osemstovku. „V poslednom kole som si po prvej zákrute povedala: a teraz to napálim. Najprv som predbehla Češku Masnú, bronzovú z halových ME 2013. Keď som pri vbiehaní do cieľovej rovinky uvidela tesne pred sebou ďalšiu juniorskú exmajsterku Európy Tkačukovú z Ukrajiny, hlavou mi prebleslo – aj ju musím predbehnúť. Vyšlo to!"

Štuková postúpila nečakane do semifinále osemstovky.

Štuková je veľký talent. Už pred desiatimi rokmi získala na MS do 17 rokov v Ostrave bronz na 400 m. Potom sa však dlho hľadala, na štvorstovke nie a nie zlepšiť sa. Vlani sa z nej pod vedením kouča Štefana Mereša stala osemstovkárka. Zlepšila sa na 2:02,91 a na ME v Amsterdame postúpila do semifinále. V ňom bola – úplne nečakane – i teraz.

DANKA A JANKA AKO CEZ KOPIRÁK

Sestry Velďákové sú takmer na nerozoznanie. V Belehrade dopadli rovnako – skončili dvanáste (veď sú dvojičky!). O 10 minút staršia Dana v trojskoku, Jana v diaľke. Prvej chýbalo na postup do 8-člennéhо finále 26, druhej 17 cm.

Dana Velďáková štartovala na HME ôsmy raz. Okrem španielskej výškarky Beitiovej sa nik z takmer 500 účastníkov šampionátu nemohol pochváliť takouto bilanciou. „Neviem, či bude moja forma stačiť na finále, ale pokúsim sa o čo najlepší výsledok. Tipujem, že za 13,80 – 13,85 m by mohla byť finálová osmička. Nie som na tom ideálne, ale na podobný výkon sa už konečne cítim aj ja," tvrdila slovenská rekordérka, ktorú v celej sezóne trápilo zranenie chrbta.

Tridsaťpäťročná trojskokanka sa po dvoch bronzoch (2009, 2011) a 6. mieste (2007) – aj keď si výrazne zlepšila sezónne maximum na 13,72 – do svojho štvrtého finále na HME, žiaľ, nekvalifikovala.

Aj Jana si v diaľke zlepšila výkon roka. Hneď v úvodnom skoku o 3 cm na 634 cm, no 12. priečka je jej najlepšie umiestenie z doterajších siedmich štartov na ME pod strechou.

Jana Velďáková: „Nemala som dostačujúcu rýchlosť ktorá by ma posunula ďalej. Sezónne maximum? Fajn, ale 634 cm nie je extra výkon. Chcela som skočiť viac. Škoda prešľapu v treťom pokuse, tento skok bol na moje aktuálne možnosti excelentný."

Aj tretí člen tréningovej skupiny Radoslava Dubovského, nádejný trojskokan Tomáš Veszelka, atakoval 12. miesto. Napokon mu chýbali 2 cm – skončil 13. solídnym výkonom 16,34 m. Za vlastným rekordom SR do 23 rokov zaostal iba o 6 cm. „V rozvičke som skákal ďaleko, no v súťaži ma, neviem prečo, lámalo. Veril som si aj na limit 16,60," tvrdil Tomáš.

GABRIEL BOGDÁNYI

VOLKOVA PÚŤ ZA STRIEBROM

(4. MAREC 2017)

10.27 H ROZBEHY 2.	V II. BEHU 6,68 (0,173) – 1. KILTY (V. BRIT.) 6,61
18.42 H SEMIFINÁLE 2.	V II. BEHU 6,62 (0,159) – 1. ETIENNE (V. BRIT.) 6,59
21.04 H FINÁLE 2.	6,58 (0,178) – 1. KILTY (V. BRIT.) 6,54

Poznámka: V zátvorke za výkonom uvádzame reakčný čas na štarte.

ČESKO-SLOVENSKÍ FINALISTI NA 60 METROV NA HALOVÝCH ME (1970 – 1992)

1984 GÖTEBORG	JOSEF LOMICKÝ (8. MIESTO)
1985 PIREUS	FRANTIŠEK PTÁČNÍK (6. MIESTO)
1987 LIÉVIN	FRANTIŠEK PTÁČNÍK (BRONZ)
1990 GLASGOW	JIŘÍ VALÍK (BRONZ)

SLOVÁCI V BELEHRADE (3. – 5. 3. 2017)

JÁN VOLKO	(60 M, 26 ŠTARTUJÚCICH): 2. MIESTO 6,58 – REKORD SR (2. V II. ROZBEHU 6,68, 2. V II. SEMIFINÁLE 6,62 – REKORD SR)
MATÚŠ BUBENÍK	(VÝŠKA, 19 ŠTARTUJÚCICH): 5. MIESTO 227 (5. V KVALIFIKÁCII 228 – SEZÓNNE MAXIMUM)
IVETA PUTALOVÁ	(400 M, 31 ŠTARTUJÚCICH): 9. MIESTO 53,14 – VYROVNANÝ SLOVENSKÝ VÝKON ROKA (2. V I. ROZBEHU 53,52, 4. V I. SEMIFINÁLE 53,14)
LUCIA SLANIČKOVÁ	(PÄŤBOJ, 15 ŠTARTUJÚCICH): 9. MIESTO 4409 – REKORD SR (60 M PREK.: 8,60 – OS. REKORD, VÝŠKA: 178 – OS. REKORD, GUĽA: 11,30, DIAĽKA: 635 – OS. REKORD, 800 M: 2:15,40 – OS. REKORD)
ALEXANDRA ŠTUKOVÁ	(800 M, 19 ŠTARTUJÚCICH): 11. MIESTO 2:07,47 (5. V II. SEMIFINÁLE 2:07,47, 3. V II. ROZBEHU 2:04,46 – SLOVENSKÝ VÝKON ROKA A OS. REKORD)
LUKÁŠ BEER	(VÝŠKA, 19 ŠTARTUJÚCICH): 11. MIESTO 221 V KVALIFIKÁCII
DANA VEĽĎÁKOVÁ	(TROJSKOK, 18 ŠTARTUJÚCICH): 12. MIESTO 13,72 V KVALIFIKÁCII – SLOVENSKÝ VÝKON ROKA
JANA VEĽĎÁKOVÁ	(DIAĽKA, 17 ŠTARTUJÚCICH): 12. MIESTO 634 V KVALIFIKÁCII – SEZÓNNE MAXIMUM
TOMÁŠ VESZELKA	(TROJSKOK, 18 ŠTARTUJÚCICH): 13. MIESTO 16,34 V KVALIFIKÁCII
DENIS DANÁČ	(400 M, 28 ŠTARTUJÚCICH): 19. MIESTO 48,02 (5. V I. ROZBEHU 48,02)
STANISLAVA LAJČÁKOVÁ	(60 M PREK., 27 ŠTARTUJÚCICH): 21. MIESTO 8,36 (7. V III. ROZBEHU 8,36)
JOZEF REPČÍK	(800 M, 24 ŠTARTUJÚCICH): 22. MIESTO 1:52,62 (6. V II. ROZBEHU 1:52,62)
MATÚŠ OLEJ	(GUĽA, 23 ŠTARTUJÚCICH): 23. MIESTO 18,21 V KVALIFIKÁCII
MATÚŠ TALÁN	(800 M, 24 ŠTARTUJÚCICH): 24. MIESTO 1:57,83 (6. V III. ROZBEHU 1:57,83)
ALEXANDRA BEZEKOVÁ	(60 M, 38 ŠTARTUJÚCICH): 25. MIESTO 7,49 – SLOVENSKÝ VÝKON ROKA (7. VO IV. ROZBEHU)

BELGRADE2017 EUROPEAN ATHLETICS INDOOR CHAMPIONSHIPS

Foto: FOTOSPORT.SK – PAVOL UHRIN (8)

ŠPRINTÉR JÁN VOLKO ZAŽIL PO BELEHRADSKOM STRIEBRE KRUŠNÝ MESIAC, ZATRÉNOVAL SI AJ S FUTBALISTAMI AS TRENČÍN

STONÁSOBNE PREKONANÉ OČAKÁVANIA

Ján Volko bežal v halovej sezóne 2017 až šestnásť šesťdesiatok. Posledné tri v belehradskej Kombank aréne v sobotu 4. marca mu priniesli nečakaný – a zatiaľ životný – úspech. Skromný mladík z Bratislavy je vicemajster Európy!

Keby vám niekto vlani na jeseň, keď ste začali s prípravou na halovú sezónu, povedal, že ju ukončíte slovenským rekordom 6,58 na 60 m a striebrom z halových ME, čo by ste si pomysleli?

„Asi len toľko, že sa načisto zbláznil a mal by sa liečiť. Pre mňa bolo takéto čosi naozaj nepredstaviteľné. To, ako halová sezóna dopadla, stonásobne prekonalo všetky moje očakávania."

Čo považujete za kľúčový moment na ceste k belehradskému úspechu?

„Nemyslím si, že išlo len o jediný kľúčový okamih. Vyšlo mi všetko, čo malo – moji tréneri i fyzioterapeutka odviedli výbornú prácu. Všetko do seba zapadlo, takže moje striebro sa zrodilo vďaka súhrnu viacerých pozitívnych faktorov."

Na prvý pohľad to vyzerá, že halovou sezónou ste prekĺzli hladko. Naozaj?

„No… Úplne hladké to rozhodne nebolo. Vždy sa objaví čosi nepredvídané – drobné zranenie, choroba… Ani tentoraz to nebolo inak. Pred ostravským mítingom, kde som potom zabehol šesťdesiatku za 6,67, ma trápila nejaká viróza. Tri dni som bojoval s teplotami, cítil som sa veľmi slabý. Boril som sa aj s drobnými zraneniami, ale nebolo to nič vážne. Takže celkom hladké to nebolo, ale nepostihla ma, našťastie, ani nijaká veľká katastrofa."

Po halových ME ste zažívali krušné chvíle, aké asi nikdy predtým v živote. Prekvapil vás obrovský záujem o vašu osobu?

„Určite áno. Dostával som ponuky z rôznych médií do rôznych relácií – športových i nešportových. Toto všetko som musel nejako vtesnať do svojho už aj tak nabitého programu, ktorý mi vypĺňajú štúdium na Fakulte informatiky a informačných technológií STU a tréningy. Humbug trval asi mesiac, potom sa situácia trochu upokojila a už žijem, konečne, znova pokojnejšie. Viem, že toto všetko k úspechu patrí, ale ja nie som človek, ktorý sa uchádza o pozornosť médií."

Vraj vás pred vystúpeniami v televíznych reláciách veľmi vyrušovalo líčenie…

„Áno, ja totiž tieto veci príliš nemusím, nejako som sa však cez to so zaťatými zubami preniesol."

Čo všetko ste po belehradskom triumfe absolvovali?

„Spomeniem prijatie u ministra školstva, tréning s futbalistami AS Trenčín, bol som aj na besede s protidrogovou tematikou, no a absolvoval som tiež množstvo rozhovorov pre médiá. Na niektoré, žiaľ, nemám najlepšie spomienky. Niekedy som sa až čudoval, čo všetko sa ma pýtajú… Veľmi príjemne som sa však cítil napríklad v mládežníckej relácii Park na RTVS."

Gratulovali vám po návrate do posluchární na STU vaši spolužiaci a pedagógovia?

„Spolužiaci ma vítali ako veľkého šampióna, no povedal som im, že sa nič nezmenilo – som stále taký istý ako doteraz. Gratulovali mi viacerí vyučujúci, mailom dokonca i dekanka fakulty Mária Bieliková. Niektorí vraj finále šesťdesiatky sledovali v priamom prenose v televízii."

Ako sa vám páčil spoločný tréning s futbalistami majstrovského AS Trenčín?

„Obuť si znova kopačky a trochu si zakopať bol celkom príjemný pocit, najmä keď som dostal takúto možnosť v klube, jednom z mála na Slovensku, ktorý má jasnú koncepciu svojho smerovania. Tréning bol celkom iný ako môj, no napríklad práca trenčianskych futbalistov v posilňovni sa veľmi nelíšila od mojej."

POCHVALA OD CHOCHLÍKA

Volkov senzačný finálový výkon videl naživo v televízii aj predošlý rekordér Ľuboš Chochlík. Jeho rekordný čas 6,65 z 31. januára 1987 v Jablonci vydržal neuveriteľne tri desaťročia. „Rok čo rok som čakal, že príde niekto a konečne ma prekoná. No – stále nič. Takže už bol najvyšší čas. Rekordy sú na to, aby sa prekonávali. Volkovo striebro i čas 6,58 sú z ríše fantázie: Takisto ako úžasné zýchlenie na posledných 10 – 15 metroch," nadchýnal sa Ľuboš Chochlík, momentálne mládežnícky futbalový tréner v Banskej Štiavnici.

Volko s belehradským striebrom krátko po slávnostnom medailovom ceremoniáli. Foto: FOTOSPORT.SK – PAVOL UHRIN

KTO JE JÁN VOLKO

Dvadsaťročný Bratislavčan (2. 11. 1996) začínal s atletikou v KĽŠ Kryha u Andrey Bérešovej, v súčasnosti ho v BK HNTN Bratislava (je aj člen NŠC) trénuje duo Naďa Bendová – Róbert Kresťanko. Okrem striebra na HME 2017 bol vlani semifinalista stovky (21.) i dvojstovky (20.) na ME v Amsterdame, v roku 2015 skončil 9. na 200 a 10. na 100 m na MEJ. Senzačne vyhral beh na 200 m na Európskych hrách v Baku. Je slovenský rekordér na 200 m vonku (20,69), v hale na 60 m (6,58) i 200 m (21,11), na 100 m má osobný rekord 10,33 (s vetrom 10,30). Meria 178 cm, váži 78 kg.

VOLKOVE TOP ŠESŤDESIATKY

6,58	BELEHRAD	4. 3. 2017
6,62	BELEHRAD	4. 3. 2017
6,67	OSTRAVA	14. 2. 2017
6,67	BRATISLAVA	18. 2. 2017
6,68	BELEHRAD	4. 3. 2017
6,69	OSTRAVA	14. 2. 2017
6,70	LINZ	12. 2. 2016
6,71	VIEDEŇ	28. 1. 2017
6,72	VIEDEŇ	14. 1. 2017
6,72	BRATISLAVA	29. 1. 2017

Volko a jeho tréneri Naďa Bendová a Róbert Kresťanko. Foto: FOTOSPORT.SK – PAVOL UHRIN

Neprebudil vo vás tento tréning nostalgiu za vašimi futbalovými časmi, keď ste hrali za ružinovské Domino, či nebodaj ľútosť, že ste vymenili kopačky za tretry?

„Futbalová kariéra je už definitívne za mnou, k nej sa zrejme nikdy nevrátim. Ale na druhej strane, futbal by som si rád zahral aspoň s kamarátmi."

Prinieslo vám belehradské striebro okrem zlepšenia podmienok v Národnom športovom centre aj nových sponzorov?

„Neuveríte, ale áno. Záujem sponzorov ma prekvapil, ponuky riešili môj manažér Alfons Juck s trénerkou Naďou. Vybavil mi napríklad profesionálnejšiu zmluvu s Pumou aj veľa ďalších. Zlepšilo sa tiež financovanie mojej prípravy, už nemusím hľadieť na každé euro a môžem si dovoliť kvalitnejšie tréningy."

Veľký podiel na vašom úspechu majú obaja tréneri – Naďa Bendová a Róbert Kresťanko. Ako by ste ich charakterizovali?

„Obaja sú veľmi trpezliví, to je azda najzásadnejšia charakteristika. Naďa nie je len trénerka, je aj mama, takže aj ku mne sa snaží pristupovať rodičovsky. Nevníma ma len ako športovca, ale aj akoby syna. Robo je praktik nabitý vedomosťami. Nemôžem povedať krivé slovo ani na jedného z nich."

Ako hodnotíte s odstupom času belehradský finálový beh?

„Absolútne ideálny rozhodne nebol. Na prvý pohľad to vyzeralo, že som zaspal na štarte, ale súperi vystrelili z blokov neuveriteľne rýchlo. Reakcia 0,178 nie je najlepšia, no štart nebol najhorší. Ďalšej fáze behu by sa potom už dalo vyčítať máločo. Jedine to, že v závere som naťahoval krk, za čo ma už zvozila moja fyzioterapeutka Janka Závacká."

Trénerka vám vytýčila pred sezónou plán zabehnúť 60 m za 6,68, prekročili ste ho o priam neuveriteľnú desatinu. Prekvapilo vás to?

„Samozrejme! Nebol som si istý ani tým, či sa dostanem pod 6,70. Príprava však nasvedčovala, že by to mohlo vyjsť. Už časy 6,67 na Czech Indoor Gala v Ostrave a potom aj na slovenskom šampionáte som považoval za vynikajúci výsledok na hranici možností. Veľký skok na 6,58 som naozaj ani len vo sne nepredpokladal, no – podarilo sa."

Teraz pôjde na 60 m už každá stotinka dolu oveľa ťažšie. Neobávate sa, že sa možno rok či dva vôbec nezlepšíte?

„Obavy sú vždy, mal som ich aj pred touto sezónou – či sa vôbec z vlaňajších 6,70 ešte niekam posuniem. Aj keby som sa už nezlepšil a behal stabilne na belehradskej úrovni, to vôbec nebude zlé."

Čo bolo náročnejšie – dokončiť zimný semester v 2. ročníku na Fakulte informatiky a informačných technológií STU alebo dopracovať sa k striebru na 60 m na halových ME?

„Sú to neporovnateľné veci. V Belehrade sa mi už šprintovalo ľahko, ale celá príprava mi dala poriadne zabrať, takže znesie porovnanie s náročným štúdiom. Zvládol som, vďaka Bohu, školu i majstrovstvá Európy."

Bývalý šéftréner SAZ Vladimír Bezdíček odhaduje, že v lete by ste mohli bežať stovku za 10,15, váš predchodca v rekordnej listine na 60 m Ľuboš Chochlík je ešte odvážnejší a spomína čas 10,10…

„Ja si až tak neverím, môj aktuálny osobák 10,33 je ešte dosť ďaleko od 10,10 a aj 10,15. Myslím si, že v mojich silách je výkon okolo 10,25."

Tohtoročné atletické leto bude mať tri vrcholy – v polovici júla ME do 23 rokov v poľskom Bydgoszczi, na začiatku augusta MS v Londýne a po nich Svetovú univerziádu v Tchaj-peji na Taiwane. Na ktoré podujatie sa sústredíte?

„Určite na európsky šampionát do 23 rokov, kde vidím najväčšiu šancu uspieť. V kútiku duše myslím na medailu, ale, pravdu povediac, takéto myšlienky mi veľmi nepomáhajú. Ostanem radšej pri zemi – chcem sa dostať do finále a zabehnúť kvalitný výkon. Na čo to bude stačiť, uvidíme."

Na záver: zmenil vás v niečom belehradský úspech?

„Dúfam, že som nespyšnel, či pôsobím inak, musia posúdiť iní. Nemyslím si však, že som sa zmenil. Som stále ten istý Ján Volko."

GABRIEL BOGDÁNYI

Volko na tréningu s futbalistami AS Trenčín. Foto: SITA – TOMÁŠ SOMR

TRI REKORDY DO 23 ROKOV NA SLOVENSKOM HALOVOM ŠAMPIONÁTE V BRATISLAVSKOM ELÁNE, DUKLA NAJÚSPEŠNEJŠIA

Veszelkov životný skok 16,40 m. Foto: FOTOSPORT.SK – PAVOL UHRIN

VESZELKOV SKOK DO BELEHRADU

Slovenský halový šampionát mal už tradične nominačný náboj. Ponúkal poslednú šancu splniť limity na majstrovstvá Európy, no v niektorých disciplínach stačilo na miestenku získať domáci titul podporený adekvátnou výkonnosťou. Takto sa do Belehradu dostalo kvarteto Denis Danáč (400 m), Matúš Olej (guľa), Alexandra Štuková (800 m), Stanislava Lajčáková (60 m prek.). Z bratislavského Elánu – obrazne povedané – doskočil do srbskej metropoly aj trojskokan Tomáš Veszelka vďaka slovenskému halovému rekordu do 23 rokov 16,40 m, ktorý bol na chlp rovnaký ako limit Európskej atletiky na halové ME.

Seniorský rekord SR tentoraz nepadol, iba tri do 23 rokov. Okrem Veszelku aj zásluhou Volka na 60 m (6,67 – zároveň rekord HM-SR) a Lajčákovej na 60 m prekážok (8,33). Druhý rekord šampionátu pridal výškar Beer úspešným skokom ponad 226 cm. V medailovej bilancii obhájil VŠC Dukla Banská Bystrica lanské prvenstvo (7 – 5 – 6), najúspešnejším účastníkom bol Marco Adrien Drozda s tromi zlatými medailami, dva individuálne tituly si vybojovala iba šprintérka Alexandra Bezeková na 60 a 200 m.

ŠPRINTY

VOLKO SA DOČKAL

Ján Volko má konečne domáce zlato v disciplíne, v ktorej je vicemajster Európy. Po dvoch striebrach (2015, 2016), keď na 60 m prehral s Jakubom Matúšom predvlani o 4 a vlani o 3 stotinky, tentoraz jednoznačne triumfoval s náskokom 11 stotín! Časom 6,67 vyrovnal vlastný rekord SR do 23 rokov z Czech Indoor Gala 2017 v Ostrave a o 0,04 s zlepšil aj Závackého rekord HM-SR.

„Nečakal som, že to bude také dobré. Trochu som sa obával, či sa do tretice nestane niečo nepredvídané a titul mi neujde. Našťastie, konečne som vyhral," tešil sa Volko. Radosť mu však pokazila márna snaha jeho tréningového kolegu Kuba Matúša splniť limit 6,74 na HME. Chýbala mu jediná stotinka. SAZ síce požiadal Európsku atletiku (EA) o voľnú kartu pre neho, ale márne. „Miestenku by si zaslúžil. Ak by to bolo čo i len trochu možné, hneď by som mu daroval stotinku či dve z môjho času," vravel úprimne Volko.

Štvrtého februára na šampionáte Bratislavy ukázal časomer Matúšovi 6,742 sekundy. Keďže podľa pravidiel sa čas zaokrúhľuje vždy nahor, 21-ročnému šprintérovi ušla nominácia do Belehradu vlastne iba o dve tisíciny! Slabou náplasťou na túto smolu bol preňho premiérový titul na 200 m (21,68), šampión z predošlých dvoch rokov Volko po triumfe na 60 m pre bolesť v kolene z preventívnych dôvodov na štart nenastúpil.

BEZEKOVEJ HETRIKY

Úlohu favoritky na 60 m potvrdila pri neúčasti obhajkyne zlata Jany Velďákovej (necítila sa dobre, preto sa sústredila len na diaľku) Alexandra Bezeková. Tretí titul v kariére (2012, 2015, 2017) si vybojovala vo výkone roka 7,50 s obrovským náskokom 20 stotín pred štvorstovkárskou špecialistkou Ivetou Putalovou. „Nie som spokojná s výkonom, ale je to len odraz slabých tréningových možností v Košiciach. Navyše, teraz som uprednostnila školu, potrebujem si dokončiť bakalárske štúdium na TU v Košiciach," uviedla zverenka Rastislava Miška.

Na dvojstovke bolo poradie rovnaké ako na 60 m, za Bezekovou, ktorá znova dosiahla víťazný hetrik (2014, 2015, 2017), skončili Putalová a ešte len 17-ročná Šimlovičová.

Na 400 m napokon zo súboja o titul i miestenku na HME nič nebolo. Siedmy z finále ME 2016 na 400 m prekážok Martin Kučera po štarte pre bolesť v priehlavku len voľne vybehol z blokov a preteky nedokončil. „Už v rozcvičke som po prvej rýchlej rovinke vedel, že súťaž asi nedokončím. Bolelo to viac, ako som zniesol," skonštatoval smutne. Titul si tretí rok za sebou suverénne vybojoval za 48,00 Denis Danáč: „Ak by sa Maťo nezranil, asi by som sa vybičoval k lepšiemu výkonu." V súboji o ženský titul 16-ročná Zapletalová jasne zdolala skúsenú, o 11 rokov staršiu Holleyovú.

Repčík vyhral osemstovku spôsobom štart – cieľ. Foto: JÁN LUKY

Trio medailistov na 1500 m (zľava): Pelikán (2.), Talán (1.), Jablokov (3.). Foto: FOTOSPORT.SK – PAVOL UHRIN

PREKÁŽKY

REKORD LAJČÁKOVEJ

Stanislava Lajčáková najskôr získala titul v súboji s obhajkyňou Vladimírou Šibovou hladšie, ako sa čakalo (8,46 – 8,66), a potom si vo vloženom behu vypýtala voľnú kartu na halové ME. Zvíťazila za 8,33 a presne o desatinu zlepšila vlastný rekord SR do 23 rokov z 8. a potom aj 14. februára. V historických slovenských tabuľkách je už druhá za rekordérkou Cupákovou-Bobkovou (8,04).

Mužské prekážky patrili Marcovi Adrienovi Drozdovi. Hoci si zlepšil osobný rekord na 8,31, v tomto tisícročí sa titul udeľoval za slabší výkon len vlani. Disciplína, v ktorej v 90. rokoch Igor Kováč patril do absolútnej svetovej špičky, prežíva u nás veľkú krízu.

BEHY

REPČÍKOVO SÓLO

Päť dní po takmer úspešnom útoku na slovenský rekord na 1500 m v Ostrave (chýbalo mu 29 stotín, dosiahol čas 3:42,79) získal Jozef Repčík časom 1:50,75 min svoj šiesty halový titul na osemstovke (2006, 2007, 2010, 2012, 2015, 2017). Viedol od štartu do cieľa. „Prvýkrát v kariére som bežal takéto sólo, chcel som si vyskúšať, či som na halových ME pripravený odtiahnuť si to aj sám, ak sa nebodaj pobeží pomaly," vysvetľoval. Žiaľ, v Belehrade sa mu nedarilo, štartoval tam len pár dní po vysiľujúcich 39-stupňových horúčkach.

Aj Repčíkova klubová kolegyňa z BK HNTN Bratislava Alexandra Štuková absolvovala na ceste za obhajobou titulu na 800 m sólo. Dosiahla v ňom svoj druhý najlepší halový čas v kariére 2:07,70. „Na začiatku sa mi bežalo dobre, no potom som začala tuhnúť. Škoda, že som nemala s kým bežať. Ak dostanem pre ME voľnú kartu, cítim sa na čas na úrovni 2:04 min," tvrdila zverenka Štefana Mereša. Odhadla to takmer presne: v belehradskom rozbehu si zlepšila osobák na 2:04,46.

V dramatickom dueli na 1500 m zdolal špecialista na 800 m Matúš Talán časom 3:55,55 min Jozefa Pelikána len o jedinú stotinku sekundy a obral ho o možnosť štartu na HME. SAZ totiž okrem limitárov dal šancu štartovať v Belehrade aj niektorým majstrom SR. Ak by čoskoro 33-ročný Pelikán mladého nitrianskeho míliara zdolal, zrejme by so sezónnym maximom 3:47,08 z 28. januára vo Viedni dostal dôveru.

Bezeková pred Putalovou: takto to bolo na 60 i 200 m. Foto: FOTOSPORT.SK – PAVOL UHRIN

Majster Slovenska na 400 m Denis Danáč. Foto: FOTOSPORT.SK – PAVOL UHRIN

Prekážkar Drozda bol s 3 titulmi najúspešnejší účastník šampionátu. Foto: FOTOSPORT.SK – PAVOL UHRIN

Z Bubeníkovho sezónneho maxima sa tešila aj trénerka Hlavoňová-Kováčiková. Foto: FOTOSPORT.SK – PAVOL UHRIN

„Mrzí ma, že som prehral. Snažil som sa rozbehnúť preteky tak, aby tempo vyhovovalo mne. Chcel som Matúša trochu uštvať, lebo on je v závere rýchlejší. Žiaľ, nešli mi nohy. Po Linzi a Ostrave, kde som naháňal limit, to bola tretia tisícpäťstovka za osem dní, no a v mojom veku sa už regenerujem pomalšie ako kedysi," tvrdil Pelikán, ktorý trénuje už len popri práci kouča na bratislavskom športovom gymnáziu a pri atletike ho drží ešte vidina štartu v slovenskej štafete na decembrových ME v krose v Šamoríne.

Premiérový titul na 1500 m získala kysucká juniorka Nikola Štefundová za 4:52,02, no v ére samostatnosti stačil na zlato slabší výkon len dva razy (1995, 2011). Na 3000 m si Petra Fašungová, ktorá behá tiež iba popri práci, nečakane zlepšila výrazne osobný rekord na 9:49,19 min a dostala sa na ôsmu priečku historických tabuliek. Na tejto trati získala tretie zlato (2013, 2014, 2017) takisto ako víťaz mužskej tritisícky Peter Ďurec (2015, 2016, 2017). Študent medicíny na KU v Prahe triumfoval časom 8:25,62 min s obrovským náskokom takmer 25 sekúnd.

SKOKY

BEER SKÚŠAL 230

V prvý deň šampionátu sa blysli výškari: Matúš Bubeník si posunul sezónne maximum na 224 cm a Lukáš Beer dokonca zisk tretieho titulu (2011, 2015, 2017) okorenil rekordom HM-SR 226 cm. Dosiaľ bol 224 cm a patril duu Peter Horák – Michal Kabelka. Potom sa trikrát pokúšal o 230 cm, ale neuspel. V životnej sezóne sa oproti latke na méte svetovej extratriedy rozbehol dovedna 8-krát: dva pokusy na 230 cm absolvoval v Nitre na mítingu seriálu Latka piatich miest, tri na 231 cm na Banskobystrickej latke a tri na 230 cm na slovenskom šampionáte.

„Teší ma stabilita výkonov, a aj keď som neprekonal 230 cm, čo je môj sen, aspoň sa dostávam k možnosti vyskúšať si skoky na tejto úrovni. Pred letnou sezónou to považujem za veľké plus," tvrdil Lukáš Beer.

Lukáš v čase halových M-SR nebol športovec-profík. Trénoval, až keď si odmakal osemhodinovú šichtu. „Je to síce dosť zložité, ale ak chcem skákať vysoko, musím všetko nejako skĺbiť," vravel odchovanec košickej atletiky, ktorého prípravu prevzal na konci leta Martin Bercel (vymenil Jaroslava Rusnáka). „Pracujem od 7.00 do 15.00 h. Nie je to kancelárska robota, stále som v pohybe. Nie je to nič strašné, zatiaľ všetko zvládam."

Napríklad na Banskobystrickú latku, kde si skočil osobák 228 cm, si musel vziať dovolenku a hneď na druhý deň sa musel hlásiť v práci. Od 1. marca je však už všetko inak. Stal sa členom Národného športového centra (NŠC) a môže sa naplno venovať atletike.

Bubeník síce neobhájil titul, ale sezónne maximum si zlepšil z 220 na 224 cm. Zverenec dua Zuzana Hlavoňová-Kováčiková – Jan Cacek bol spokojný: „Po januárovom zranení stehna na ľavej odrazovej nohe sa konečne dostávam do tempa, no ešte stále si zvykám na nových trénerov. Všetko chce čas, ale som rád, že to už ide dobrým smerom."

PÄTNÁSTYKRÁT VELĎÁKOVÁ

V trojskoku kraľovali zverenci Radoslava Dubovského. Dana Velďáková slávila rekordné 15. halové zlato (vyhrala v roku 2002 a potom nepretržite v období 2004 – 2017), no so svojím vtedajším sezónnym maximom 13,37 m zďaleka nebola spokojná. „Verím, že do halových ME sa pripravím na úroveň 13,80 - 13,90 m," nádejala sa.

Oveľa väčšiu radosť prežíval Tomáš Veszelka. Hneď v prvom pokuse „zaletel" na 16,40 m a na centimeter presne splnil limit na HME. „Povedal som si, že dám všetko do prvého pokusu. Trápi ma totiž členok na pravej nohe – mám ho narazený. Nie je to nič vážne, ale chcel som ho zaťažovať čo najmenej," prezradil svoju taktiku.

Tomáš na HM-SR už tretí raz v tomto roku zlepšil slovenský rekord do 23 rokov. Na mítingu Elán dosiahol 16,26 m, v Linzi 16,28 m a na šampionáte 16,40 m, keď si o 7 cm zlepšil absolútny osobák. „Rekord bol na začiatku sezóny len 15,78, čakal som, že ho rýchlo prekonám. Nedúfal som však, že až na troch súťažiach za sebou," priznal Veszelka. On i tréner Dubovský tvrdia, že má na viac. „Ak by som poriadne trafil dosku, bolo by to už dnes 16,55," vravel Tomáš po zisku premiérového halového titulu. Kouč odhaduje, že môže stabilne skákať na úrovni 16,50 m. „Musí sa však vyvarovať chýb v technike," zdôraznil Dubovský. Veszelka je v historických tabuľkách pod strechou už tretí za Vaľukevičom (17,19) a Dobrovodským (16,55).

DIAĽKU VYHRAL DORASTENEC!

Dvojička trojskokanky Velďákovej Jana pre prechladnutie obetovala obhajobu titulu na šesťdesiatke (vyhrala už 4-krát!) a koncentrovala sa na svoju hlavnú disciplínu – diaľku. Nemala to však jednoduché, lebo Lucia Slaničková hneď v prvom pokuse skočila 628 cm, len o 3 cm menej, ako bolo Jankino sezónne maximum. Dubovského zverenka sa nenechala zaskočiť: v druhej sérii dosiahla 630 cm a vybojovala si v diaľke už 12. zlato z halových M-SR! V mužskej diaľke kraľovali vekom ešte dorastenci. Titul získal 17-ročný Patrik Megela v osobnom rekorde 682 cm pred Jakubom Bendom (667). Už druhý rok za sebou stačilo na zlato menej ako 7 metrov, predtým sa to nikdy v histórii HM-SR v ére samostatnosti nestalo. Slovenské výkony roka predviedli v žrdi Anna Mária Hrvolová (346 cm) a Ján Zmoray (510 cm), pre ktorého to bol štvrtý šampionátový triumf (2013, 2014, 2015, 2017).

Vo výške žien prekonali Tatiana Dunajská i juniorka Monika Zavilinská (vlani 5. na ME do 17 rokov) 180 cm, no kým Breznianka vo farbách Dukly na prvý raz, talent z Borského Mikuláša až na tretí. Po rokoch stagnácie tejto disciplíny sa obe postarali o nevídaný počet súťaží, v ktorých prekonali aspoň 180 cm – Dunajskej sa to podarilo 5-krát, Zavilinskej 4-krát.

VRHY

OLEJOVO ABSOLÚTNE MAXIMUM

Peknú víťaznú sériu v guli žien ťahá deaflympijská šampiónka a svetová rekordérka Ivana Krištofičová, siedmy titul (2009, 2011, 2012, 2013, 2014, 2016, 2017) si vybojovala výkonom 14,19 m. V súťaži mužov si Matúš Olej v druhom pokuse zlepšil o 5 cm absolútny osobný rekord na 18,66 m a vyhral piaty raz za sebou. S výnimkou posledného pokusu prekonal zverenec Jozefa Páričku zakaždým hranicu 18 m (18,14 – 18,66 – 18,09 – 18,44 – 18,33 – x).

VIACBOJE

ZLATÍ BARTOŇ A BAŇOVIČOVÁ

Zlato v sedemboji mužov (šampionát sa uskutočnil 11. a 12. 3.) získal Ondrej Bartoň (VŠC Dukla) s 3822 bodmi pred šampiónom z roku 2015 Branislavom Puvákom. Veteránsky majster sveta a Európy v desaťboji doplatil na to, že v žrdi nezvládol základ 365 cm. Duel o titul prehral o 105 bodov. Pri neúčasti 9. z HME v Belehrade Lucie Slaničkovej zvíťazila v päťboji žien Monika Baňovičová (Slávia UK) s 3185 bodmi. V päťboji mladšieho žiactva utvorili Filip Federič (Kryha Bratislava) a Kristína Kelemenová (ŠOG Nitra) najlepšie slovenské výkony histórie 2255, resp. 3103 bodov.

TROJSKOKU VLÁDNE OD ROKU 2002!

Keď si Dana Velďáková vybojovala v roku 2002 svoj prvý titul halovej majsterky Slovenska v trojskoku, päť zo siedmich jej súperiek na šampionáte v Eláne nechodilo ani len do školy. Prvá dáma slovenského trojskoku kraľuje v tejto náročnej disciplíne dlhé roky: získala už rekordný pätnásty domáci halový titul!

„Zapísala som sa do histórie ako držiteľka najväčšieho počtu halových titulov v jednej disciplíne. To je asi tak všetko. Nič iné to pre mňa neznamená," vraví Dana Velďáková, ktorá v júni oslávi 36. narodeniny.

Na koniec kariéry ani náhodou nemyslí. Z „bojiska" len tak nezuteká.

„Kým ma bude atletika baviť, nevidím dôvod skončiť. Zatiaľ nás to so sestrou Jankou stále baví: radi chodíme na sústredenia, na preteky, tešíme sa na stretnutia s rôznymi ľuďmi, súperkami i ďalšími atlétmi. Uvidíme, čo prinesú najbližšie roky. Povedali sme si, že nebudeme hovoriť nahlas o štarte na tokijskej olympiáde 2020, ale pôjdeme od sezóny k sezóne."

Keby sa zrazu nejakým zázrakom objavila slovenská trojskokanka, ktorá by ohrozovala vaše dominantné postavenie, brali by ste to ako signál, že je načase skončiť?

„Nie, kdeže! Neuľahčila by som jej to, bez boja by som veru na atletický dôchodok neodišla. Ak by som mala rovnocennú súperku, potešilo by ma to a zároveň motivovalo. Mám rada súboje, v minulosti som sa vždy tešila na duely s Irinou Beskrovnou." **(gb)**

HALOVÉ TITULY DANY VELĎÁKOVEJ V TROJSKOKU

2002 13,51 m	2008 13,97 m	2013 13,80 m
2004 13,64 m	2009 14,10 m	2014 13,90 m
2005 13,96 m	2010 14,11 m	2015 13,76 m
2006 14,17 m	2011 13,93 m	2016 13,52 m
2007 14,12 m	2012 14,00 m	2017 13,37 m

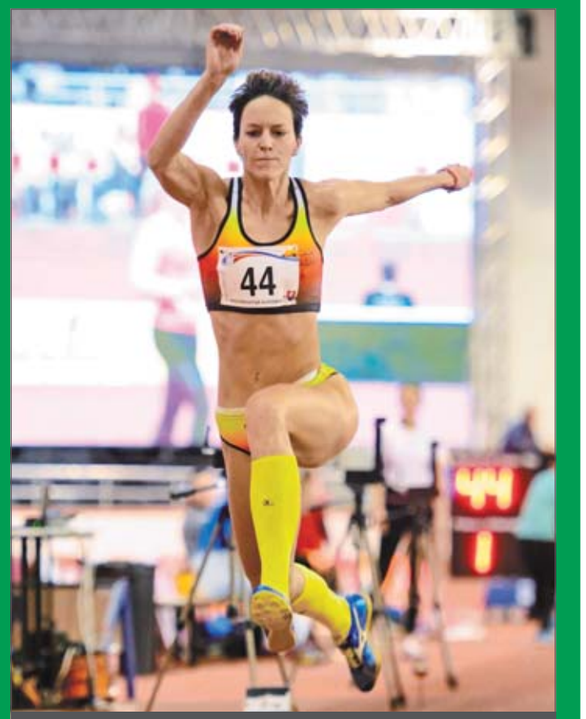

Dana Velďáková si doskočila už po svoj rekordný 15. titul. Foto: FOTOSPORT.SK – PAVOL UHRIN

MAJSTRI SLOVENSKA 2017

MUŽI

60 m	**Ján Volko** (BK HNTN Bratislava) 6,67 – vyrovnaný rekord SR do 23 rokov a rekord HM-SR
200 m	**Jakub Matúš** (Slávia STU Bratislava) 21,68
400 m	**Denis Danáč** (AC Stavbár Nitra) 48,00
800 m	**Jozef Repčík** (BK HNTN Bratislava) 1:50,75
1500 m	**Matúš Talán** (AC Stavbár Nitra) 3:55,55
3000 m	**Peter Ďurec** (UMB Banská Bystrica) 8:25,62
60 m PREK.	**Marco Adrien Drozda** (Slávia UK Bratislava) 8,31
VÝŠKA	**Lukáš Beer** (AC Stavbár Nitra) 226 – rekord HM-SR
ŽRŽ	**Ján Zmoray** (AC Stavbár Nitra) 510
DIAĽKA	**Patrik Megela** (1. AK Humenné) 682
TROJSKOK	**Tomáš Veszelka** (VŠC Dukla Banská Bystrica) 16,40 – rekord SR do 23 rokov
GUĽA	**Matúš Olej** (VŠC Dukla Banská Bystrica) 18,66
4 × 200 m	Slávia UK Bratislava (**Bielopotocký, Drozda, Meszároš, Turčáni**) 1:31,08
4 × 400 m	Slávia UK Bratislava (**Bottlík, Drozda, Jablokov, Ďurica**) 3:27,59

ŽENY

60 m	**Alexandra Bezeková** (Atletika Košice o. z.) 7,50
200 m	**Alexandra Bezeková** (Atletika Košice o. z.) 24,20
400 m	**Emma Zapletalová** (ŠK ŠOG Nitra) 56,12
800 m	**Alexandra Štuková** (BK HNTN Bratislava) 2:07,70
1500 m	**Nikola Štefundová** (MKŠS Kysucké Nové Mesto) 4:52,02
3000 m	**Petra Fašungová** (VŠC Dukla Banská Bystrica) 9:49,19
60 m PREK.	**Stanislava Lajčáková** (VŠC Dukla Banská Bystrica) 8,46 (vložený beh: 8,33 – rekord SR do 23 rokov)
VÝŠKA	**Tatiana Dunajská** (VŠC Dukla Banská Bystrica) 180
ŽRŽ	**Anna Mária Hrvolová** (Spartak Dubnica n/V.) 346
DIAĽKA	**Jana Velďáková** (VŠC Dukla Banská Bystrica) 630
TROJSKOK	**Dana Velďáková** (VŠC Dukla Banská Bystrica) 13,37
GUĽA	**Ivana Krištofičová** (Slávia UK Bratislava) 14,19
4 × 200 m	ŠK ŠOG Nitra (**Ledecká, Takácsová, Vlčková, Zapletalová**) 1:41,42
4 × 400 m	ŠK ŠOG Nitra (**Ledecká, Vlčková, Lackovičová, Takácsová**) 4:03,23

MEDAILOVÁ BILANCIA

1. VŠC Dukla Banská Bystrica 7 – 5 – 6, **2.** Slávia UK Bratislava 4 – 4 – 1, **3.** AC Stavbár Nitra 4 – 3 – 2, **4.** BK HNTN Bratislava 3 – 2 – 2, **5.** ŠK ŠOG Nitra 3 – 1 – 3, **6.** Atletika Košice o. z. 2 – 0 – 1, **7.** Spartak Dubnica n/V. 1 – 4 – 3, **8.** Slávia STU Bratislava 1 – 1 – 1, **9.** UMB Banská Bystrica, 1. AK Humenné, MKŠS Kys. Nové Mesto po 1 – 0 – 0, **12.** Akademik TU Košice 0 – 2 – 2, **13.** AC Malacky 0 – 1 – 1, **14.** Sparta Považská Bystrica, TJ Obal servis Košice, Junior Holíč, Inter Bratislava, ZŤS Martin 0 – 1 – 0, **19.** AFK Nové Mesto n/V 0 – 0 – 2, **20.** AŠK Slávia Trnava, MŠK Vranov n/.T, Atletika Bratislava a Slávia ŠG Trenčín po 0 – 0 – 1

Poznámka: V bilancii nie sú započítané výsledky šampionátov v chôdzi a viacbojoch, ktoré sa uskutočnili samostatne.

PRIPRAVIL GABRIEL BOGDÁNYI

ČÍSLO 1 | APRÍL 2017

Stanislava Lajčáková Foto: JÁN LUKY

ich dobre zvládnem, získam slušný bodový základ pre celý viacboj," vysvetľuje.

Jej osobný a zároveň slovenský rekord do 23 rokov na 60 m prekážok v hale je 8,33, na 100 m prekážok sa môže popýšiť osobákom 13,79. Limit na tohtoročné ME do 23 rokov v Bydgoszczi však splnila aj v diaľke a sedemboji.

„Budeme sa prioritne chystať na viacboj, ale až dianie v sezóne ukáže, v ktorej disciplíne bude na ME najväčšia šanca na úspech. Na tú sa sústredíme," vraví tréner Škvarka.

Stanka Lajčáková už zažila atmosféru veľkých šampionátov. V roku 2013 štartovala na 100 m prekážok na MS do 17 rokov v Donecku a nedávno na halových ME 2017 v Belehrade. V seniorskej premiére skončila v rozbehoch na 60 m prekážok 21. časom 8,36. „Potešilo ma, že som už v mladom veku mohla štartovať na takomto podujatí. Belehradský debut považujem za cennú skúsenosť do budúcnosti. Bežať s majsterkou Európy kážkach som už mala viac ako dosť. Ak by som do mojej zbierky jaziev už nepridala žiadnu, vôbec by som sa nehnevala," smeje sa študentka fyzioterapie na SZU v Banskej Bystrici.

„Standa" má oporu aj v rodičoch, jej životný vzor sú mamina a ocino. Desať rokov im však zakazovala, aby sa na ňu prišli pozrieť na preteky. „Ich prítomnosť som vnímala ako stresujúci faktor. Po príchode do Banskej Bystrice som však svoj postoj prehodnotila. Na pretekoch na Štiavničkách som potom pred ich očami vyhrala beh na 100 m prekážok v osobnom rekorde. Bolo nádherné vidieť radosť a hrdosť v ich očiach. Bol to jeden z najkrajších momentov v mojej kariére. Rodičia sa tešia z mojich úspechov, fandia mi," hovorí Stanislava Lajčáková.

Do atletiky sa všestranná popradská rodáčka zamilovala natoľko, že si život bez nej nevie predstaviť. „Už niekoľko rokov je to môj životný štýl," prízvukuje.

ŠTEFAN ŽILKA

CHCE SA PRIBLÍŽIŤ K NAJLEPŠÍM NA SVETE

Pre prebytočnú energiu ju rodičia prihlásili na atletiku. V prvých dvoch rokoch skúšala všetko možné. Najprv behala šesťstovku aj „cezpoľáky". Kým jej dobrá kamarátka Soňa Vnenčáková ostala pri krose doteraz, Stanislava Lajčáková začala prekonávať namiesto prírodných prekážok umelé. Momentálne je naša šprintérska jednotka nad prekážkami i nádejná viacbojárka.

ZVEDAVOSŤOU K VŠESTRANNOSTI

„Tréning bol pre mňa zábava. Každý bol iný, vždy som objavila niečo nové. Keďže som zvedavý tvor, ani neviem ako, stala sa zo mňa viacbojárka," spomína na atletické začiatky Stanislava Lajčáková, ktorej kamaráti nepovedia inak ako Standa.

Jej prvý tréner bol známy atletický nadšenec Ladislav Potočný. Na ZŠ Mierová vo Svite ju cepoval desať rokov. Neskôr, hoci stále trénovala pod Tatrami, súťažila za modro-biele farby Spartaka Dubnica. Po maturite zamierila do Banskej Bystrice. V Dukle sa jej ujal mladý kouč, bývalý výškar Michal Škvarka, ktorý sa u každého svojho zverenca snaží rozvíjať v útlom veku viacbojárske základy. Verí, že všestrannosť je kľúč k úspechu a predčasná špecializácia neprinesie želané ovocie. Hoci Stanislava Lajčáková je výborná prekážkarka, túži byť ešte lepšia viacbojárka.

PREKÁŽKY – ZÁKLAD ÚSPECHU

„Teším sa, že behám rýchlo cez prekážky. Verím, že postupne budem rýchlejšia a rýchlejšia," dúfa 20-ročná všestranná atlétka. „Prekážky sú moja srdcovka. Vo viacboji sú hneď na začiatku, čo je pre mňa dobrý základ pre ďalšie disciplíny. Ak a halovou svetovou rekordérkou Susannou Kallurovou bol zážitok," nadchýna sa atlétka VŠC Dukla Banská Bystrica. S trénerom teraz už tvrdo pracujú na tom, aby uspeli na ME do 23 rokov, pre Lajčákovú kľúčovom podujatí letnej sezóny.

VÝZVA: 6000 BODOV V SEDEMBOJI

„Rada prekonávam sama seba a sledujem pri tom radosť ľudí, ktorí celý čas žijú môj sen spolu so mnou. Chcem byť profesionálny športovec, ktorého budú brať vážne. Krok za krokom sa približovať k najlepším na svete a keď nadíde čas, zdolať ich. Aby si ľudia pamätali moje meno aj po skončení kariéry," vraví odvážne Stanislava Lajčáková.

Vie, že aby sa jej túžba splnila, musí v sedemboji minimálne prekonať hranicu 6000 bodov, alebo zabehnúť 100 metrov prekážok pod 13 sekúnd.

„Ak by som to ako prvá Slovenka dokázala, bol by to jasný dôkaz, že s trénerom sme sa vybrali správnou cestou," definuje mladá dievčina méty, ku ktorým smeruje jej každodenné úsilie.

RODIČIA DOSTALI ZÁKAZ

Na atletike, do ktorej sa zamilovala už ako neposedné dieťa, neznáša zranenia. „Pádov na pre-

Stanka Lajčáková na halových ME v Belehrade. Foto: FOTOSPORT.SK – PAVOL UHRIN

STANISLAVA LAJČÁKOVÁ

NARODENÁ 20. apríla 1996 v Poprade
KLUB VŠC Dukla Banská Bystrica
ŠKOLA Slovenská zdravotnícka univerzita – FZ so sídlom v Banskej Bystrici (odbor fyzioterapia)
TRÉNER Michal Škvarka (prvý tréner Ladislav Potočný)
OSOBNÉ REKORDY 60 m prek./hala: 8,33 – rekord SR do 23 rokov, 100 m prek.: 13,79, diaľka: 618, sedemboj: 5442.
NAJVÄČŠIE ÚSPECHY halové ME 2017 Belehrad: 21. na 60 m prek., MS 2013 do 17 rokov Doneck: 38. na 100 m prek., majsterka SR 2016 na 100 m prek. a v sedemboji, halová majsterka SR 2017 na 60 m prek.

SLOVÁCI ÚSPEŠNÍ AJ NA MLÁDEŽNÍCKYCH ŠAMPIONÁTOCH

Len traja slovenskí atléti získali zlato na juniorských ME, Lucia Hrivnák Klocová patrí medzi nich. Foto: SITA – MICHAL BURZA

Pri vrcholných šampionátoch mládeže sa stretávame s nejednotným číslovaním veku pretekárov, pre ktorých je podujatie určené. Na Slovensku (a predtým v Československu) sa používa vekové ohraničenie pre dorast do 17 rokov, pre juniorov a juniorky do 19 a pre vyššiu vekovú kategóriu do 22 rokov, ale medzinárodné označenie má číslicu o rok vyššiu (U18, U20, U23), hoci ide o zhodný vek. Dôvodom je rôzny význam slov. Slovenské „do 17 rokov" znamená, že na súťaži sa môžu zúčastniť atléti vo veku 17 a menej rokov. Rovnaký význam má aj anglické U18, keďže stratka U anglického slova „under" má význam pod – teda pri U18 (pod 18) znamená, že 18-roční už do tejto kategórie nepatria.

Majstrovstvá Československej republiky juniorov sa konali už od roku 1921 (od r. 1924 pod názvom Prebor ČSR juniorov). O dva roky pribudol aj prebor ČSR dorastencov a o ďalšie dva roky aj prebor junioriek. Prvý prebor ČSR dorasteniek sa uskutočnil v roku 1934. Preborom sa označovali vrcholné atletické súťaže mládeže, prípadne súťaže nižších územných stupňov, ich víťazi získavali namiesto titulu majster titul preborníka. Prvé majstrovstvá Slovenska mládeže (dorastu) sa uskutočnili až po 2. svetovej vojne, pričom najmä v 50. a 60. rokoch sa niekoľko rokov nekonali.

Treba však povedať, že vekové hranice mládežníckych kategórií sa menili. Dokonca až do roku 1949 zaraďovali do juniorských kategórií začínajúcich atlétov nižšej výkonnosti, bez ohľadu na vek – tieto kategórie teda neboli obmedzené vekom, ale výkonnosťou. Do r. 1962 boli juniori vo veku 20-22 rokov, v r. 1963-75 19-21 rokov, od r. 1976 sú vo veku do 19 rokov. Juniorky boli do r. 1975 vo veku 19-21 rokov, v r. 1976-87 do 18 rokov a od roku 1988 je ich vek do 19 rokov zjednotený s juniormi. Dorast (v r. 1950-90 starší a mladší dorast) kopíroval spodnú hranicu juniorského veku.

Z vrcholných európskych a svetových mládežníckych súťaží sa ako prvé uskutočnili juniorské majstrovstvá Európy (MEJ). Premiéru videl parížsky štadión Colombes v r. 1970 a od druhých MEJ v r. 1973, kde malo Slovensko jediného zástupcu, sa pravidelne konajú v nepárnych rokoch. V takmer už polstoročnej histórii šampionátu získalo Slovensko 12 medailí (3-3-6), nepočítajúc do bilancie bronzového diaľkára Gombalu z pražskej Dukly. Tituly získali Pribilinec, Sedláková a Klocová, ale najúspešnejšou účastníčkou podľa nášho bodovania je Martina Hrašnová (Danišová), ktorá má na konte 2. a 4. miesto – to ako 16-ročná! Zúčastniť sa na dvoch šampionátoch sa podarilo iba deviatim zo 163 slovenských účastníkov (z nich piati sú z českých klubov). Nevídané tri účasti na MEJ má na svojom konte Renáta Medgyesová, ktorá zažila svoju premiéru už ako 14-ročná žiačka!

Naopak, najmladším mládežníckym šampionátom sú ME do 17 rokov pre dorast (U18), ktorý mal premiéru iba vlani. Priniesol nám nečakanú bronzovú medailu zásluhou Gabriely Gajanovej na 800 m.

Tretí z európskych šampionátov, pre najvyššiu mládežnícku vekovú kategóriu do 22 rokov, má za sebou od r. 1997 desať ročníkov. Táto veková kategória je špecialitou starého kontinentu, ktorú IAAF zatiaľ nepozná. Ďalšou jej osobitosťou je spodná veková hranica 20 rokov, ktorá platí nielen pre účasť na ME, ale aj pre schvaľovanie rekordov. Na rozdiel od nižších vekových kategórií nesmú byť rekordéri nielen starší, ale ani mladší ako stanovené vekové rozpätie 20-22 rokov, čo je obmedzujúce najmä pri štafetách. Výhodu majú atléti narodení v nepárnych rokoch, ktorí môžu na šampionáte štartovať dvakrát. Slovenskej medailovej bilancii (2 – 1 – 2) kraľujú vrhači, ktorí získali 4 z 5 medailí, z toho bratia Konopkovci tri. Mikulášovi patria oba tituly, striebro si vybojovala Klocová a bronz popri Miloslavovi Konopkovi ešte aj Lomnický.

Z dvoch mládežníckych majstrovstiev sveta je starším juniorský šampionát. Svoje kapitoly píše od roku 1986 pravidelne každý párny rok a zatiaľ má za sebou 16 edícií. Pri slovenskej medailovej bilancii 1-3-4 je jediným majstrom sveta Mikuláš Konopka (1998), striebro patrí Sedlákovej, Klocovej (Hrivnák Klocovej) a Danišovej (Hrašnovej) a bronz Řihákovej, Klocovej, D. Velďákovej a Lomnickému. Podľa nášho bodovania je najúspešnejšou účastníčkou Dana Velďáková pred Mikulášom Konopkom, Hrivnák Klocovou (Klocovou) a Hrašnovou (Danišovou). Trojnásobnú účasť na šampionáte má opäť Renáta Medgyesová (1998-2002), dve účasti má ďalších 12 atlétov.

Majstrovstvá sveta pre atlétov do 17 rokov (U18) sa konajú v nepárnych rokoch od roku 1999. Bohatá slovenská účasť na tomto podujatí mala vrchol v r. 2001 v maďarskom Debrecíne (23 účastníkov), blízkosť šampionátu sme využili i v rokoch 2007 v Ostrave a 2009 v talianskom Brixene, kde sme mali po 19 zástupcov. Medailová bilancia je však chudobná – iba tri medaily zásluhou striebra Medgyesovej a bronzu Štukovej a Kružliaka. Táto trojica je i na čele slovenského bodového hodnotenia. Dorastenecký svetový šampionát si dokázali zopakovať iba výškarka Ábelová a vrhačka Margóciová, ktoré na ňom štartovali vo veku 15 a 17 rokov.

Tentoraz uvádzame bilanciu Slovákov na ME do 17 rokov a na MEJ, v ďalších číslach Slovenskej atletiky prídu na rad ostatné mládežnícke šampionáty.

MARIÁN KALABUS

VÝSLEDKY SLOVENSKÝCH ATLÉTOV NA JUNIORSKÝCH ME

1. PREHĽAD JUNIORSKÝCH MAJSTROVSTIEV EURÓPY

Údaje sú radené v poradí ME, dátum, miesto a štát konania, počet zúčastnených slovenských atlétov, počet juniorov a juniorok a krajina, za ktorú štartovali. Hviezdičkou sú vyznačené počty Slovákov, ktorí počas Československa štartovali za český klub, tí sa však do oficiálnej bilancie Slovenska nezapočítavajú.

I.	11.–13. 9.	1970	Paríž	Francúzsko	2+1*	2 juniori + 1 junior*	ČSSR
II.	24.–26. 8.	1973	Duisburg	Nem. sp. rep.	1	1 junior	ČSSR
III.	22.–24. 8.	1975	Atény	Grécko	5	4 juniori, 1 juniorka	ČSSR
IV.	19.–21. 8.	1977	Doneck	ZSSR	3+1*	2 juniori + 1 junior*, 1 juniorka	ČSSR
V.	16.–19. 8.	1979	Bydgoszcz	Poľsko	4	2 juniori, 2 juniorky	ČSSR
VI.	20.–23. 8.	1981	Utrecht	Holandsko	3	1 junior, 2 juniorky	ČSSR
VII.	25.–28. 8.	1983	Schwechat	Rakúsko	4	3 juniori, 1 juniorka	ČSSR
VIII.	22.–25. 8.	1985	Cottbus	Nem. dem. rep.	9	6 juniorov, 3 juniorky	ČSSR
IX.	6.–9. 9.	1987	Birmingham	Veľká Británia	4+1*	4 juniori + 1 junior*	ČSSR
X.	24.–27. 8.	1989	Varaždín	Juhoslávia	6+2*	3 juniori+1 junior*, 3 juniorky+1 juniorka*	ČSSR
XI.	8.–11. 8.	1991	Solún	Grécko	7	4 juniori, 3 juniorky	ČSFR
XII.	29. 7.–1. 8.	1993	San Sebastián	Španielsko	10	8 juniorov, 2 juniorky	SR
XIII.	27.–30. 7.	1995	Nyíregyháza	Maďarsko	11	10 juniorov, 1 juniorka	SR
XIV.	24.–27. 7.	1997	Ľubľana	Slovinsko	13	8 juniorov, 5 junioriek	SR
XV.	5.–8. 8.	1999	Ríga	Lotyšsko	12	4 juniori, 8 junioriek	SR
XVI.	19.–22. 7.	2001	Grosseto	Taliansko	12	4 juniori, 8 junioriek	SR
XVII.	24.–27. 7.	2003	Tampere	Fínsko	9	8 juniorov, 1 juniorka	SR
XVIII.	21.–24. 7.	2005	Kaunas	Litva	9	6 juniorov, 3 juniorky	SR
XIX.	19.–22. 7.	2007	Hengelo	Holandsko	10	5 juniorov, 5 junioriek	SR
XX.	23.–26. 7.	2009	Nový Sad	Srbsko	7	4 juniori, 3 juniorky	SR
XXI.	21.–24. 7.	2011	Tallinn	Estónsko	6	5 juniorov, 1 juniorka	SR
XXII.	18.–21. 7.	2013	Rieti	Taliansko	11	6 juniorov, 5 junioriek	SR
XXIII.	16.–19. 7.	2015	Eskilstuna	Švédsko	11	9 juniorov, 2 juniorky	SR

2. PREHĽAD VÝSLEDKOV SLOVENSKÝCH ATLÉTOV

Údaje sú uvedené v poradí rok MEJ, celkové umiestnenie, meno, priezvisko, dátum narodenia a klubová príslušnosť atléta, počet štartujúcich a bodová hodnota umiestnenia; v ďalšom riadku dátum a poradie v súťaži, výkon, prípadne aj neoficiálny čas a rýchlosť vetra. Bodová hodnota umiestnenia je vypočítaná ako súčet bodov za umiestnenie (bodovaná prvá desiatka 30-24-20-16-13-10-7-5-3-2, každá ďalšia účasť 1 bod) a za umiestnenie vzhľadom na počet štartujúcich (body sú vypočítané ako odmocnina z podielu počtu štartujúcich a umiestnenia).

Použité skratky: **r** - rozbeh, **s** - semifinále, **Q** - kvalifikácia, **=** - rovnosť poradia, ***** - český klub počas spoločného štátu, **w** - rýchlosť vetra, **NM** - žiaden vydarený pokus, **DQ** - diskvalifikácia, **DNF** - nedokončenie pretekov.

JUNIORI

Slovensko má v mužskej atletike 105 účastníkov MEJ so 109 účasťami a 164 štartami. Okrem toho na MEJ štartovali v českých oddieloch počas Československa ďalší 4 Slováci so 4 účasťami a 7 štartmi.

100 metrov

1995	16.	Martin	Briňarský	23/01/76	Tatran Spišská Nová Ves	27	2,30
					27.7. • 3r3 • 10,96 w–2,0 *** 28.7. • 8s2 • 10,98 w–2,3		
2001	18.	Ján	Gajdoš	16/02/83	Akademik TU Košice	20	2,05
					19.7. • 7r2 • 11,16 w–4,1		
2005	31.	Peter	Krčmárek	08/01/86	Spartak Dubnica n.Váhom	31	2,00
					21.7. • 8r4 • 11,27 w–2,5		
2015	10.	Ján	Volko	02/11/96	Stavbár Nitra	26	3,61
					16.7. • 3r1 • 10,62 w+1,7 *** 16.7. • 5s1 • 10,84 w–1,8		
2015	20.=	Marek	Šefránek	27/10/96	Slávia STU Bratislava	26	2,14
					16.7. • 7r4 • 10,73 w+1,2		

200 metrov

1975	18.	Ján	Svrček	28/11/56	BZVIL Ružomberok	20	2,05
					23.8. • 7r1 • 22,18		
1981	7.	Ján	Tomko	27/08/62	Dukla Banská Bystrica	20	8,69
					22.8. • 5r1 • 22,13 w+1,7 *** 22.8. • 4s2 • 21,59w3,5 *** 23.8. • 7 • 21,38 w+2,0		
1983	9.	Ľuboš	Balošák	05/04/65	ZŤS Martin	23	4,60
					27.8. • 3r1 • 21,34 w+1,3 *** 27.8. • 5s2 • 21,20 w+1,7		
1987	12.	Ján	Štreso	05/04/68	Slávia VŠT Košice	27	2,50
					8.8. • 3r4 • 21,90 w+0,8 *** 8.8. • 8s1 • 21,77 w+1,9		
1995	12.	Martin	Briňarský	23/01/76	Tatran Spišská Nová Ves	21	2,32
					28.7. • 4r1 • 21,90 w–2,0		
2001	5.	Ján	Gajdoš	16/02/83	Akademik TU Košice	20	15,00
					21.7. • 3r3 • 21,38 w+0,2 *** 22.7. • 5 • 21,27 w+0,8		
2009	24.	Roman	Turčáni	28/03/90	Slávia UK Bratislava	33	2,17
					24.7. • 4r2 • 21,84 w+0,9 *** 25.7. • 8s1 • 22,21 w+1,8		
2013	13.	Erik	Rigler	04/10/94	Vital Bratislava	15	2,07
					19.7. • 7r1 • 22,21 w–0,2		
2015	9.	Ján	Volko	02/11/96	Stavbár Nitra	20	4,49
					17.7. • 3r2 • 21,68 w 0,0		

400 metrov

1975	12.	Ján	Svrček	28/11/56	BZVIL Ružomberok	21	2,32
					22.8. • 4r2 • 48,46 *** 22.8. • 5s1 • 48,27		
2003	6.	Roman	Hollý	14/04/85	UMB Banská Bystrica	21	11,87
					25.7. • 2r3 • 47,33 *** 26.7. • 6 • 47,40		
2009	15.	Juraj	Mokráš	28/12/90	Spartak Dubnica n.Váhom	29	2,39
					23.7. • 5r1 • 48,12 *** 23.7. • 8s1 • 49,84		
2009	24.	Roman	Turčáni	28/03/90	Slávia UK Bratislava	29	2,10
					23.7. • 7r4 • 48,93		
2013	24.	Lukáš	Privalinec	27/12/94	ŠOG Nitra	28	2,08
					18.7. • 6r4 • 48,30		

800 metrov

1970	11.	Jozef	Samborský	09/01/51	Považan Nové Mesto n.V.	26	2,54
					11.9. • 6r3 • 1:53,1 *** 12.9. • 7s1 • 1:54,8		
1995	13.	Roman	Hanzel	15/01/77	ZVL Kysucké Nové Mesto	37	2,69
					27.7. • 4r2 • 1:51,67 *** 28.7. • 6s1 • 1:52,37		
2003	18.	Jozef	Pelikán	29/07/84	Vital Bratislava	26	2,20
					24.7. • 6r3 • 1:53,06		
2005	7.	Jozef	Repčík	03/08/86	Slávia Trenčín	29	9,04
					21.7. • 2r1 • 1:52,23 *** 22.7. • 1s1 • 1:49,61 *** 23.7. • 7 • 1:52,84		
2009	31.	Dušan	Páleník	05/09/90	Šport.gymn.Stavbár Nitra	34	2,05
					24.7. • 6r2 • 1:54,21		
2015	34.	Matúš	Talán	16/01/96	Stavbár Nitra	34	2,00
					17.7. • 7r2 • 1:56,93		

1500 metrov

1975	12.	Jozef	Lenčéš	29/01/57	Inter Bratislava	18	2,22
					22.8. • 7r1 • 3:51,6		

5000 metrov

1977	12.	František	Višnický	08/01/58	VSŽ Košice	20	2,29
					19.8. • 2r2 • 14:21,2 *** 21.8. • 12 • 14:24,0		

10 000 metrov

1995	21.	Michal	Kavacký	12/02/77	ZVL Kysucké Nové Mesto	23	2,05
					27.7. • 21 • 32:56,68		
1997	14.	Dušan	Hlubocký	29/01/79	Maratón AC Rača	16	2,07
					24.7. • 14 • 32:25,41		

110 metrov prekážok (100 cm)

1973	12.=	Július	Ivan	15/05/54	Slávia UK Bratislava	17	2,19
					25.8. • 5r3 • 15,04 w+0,6 *** 25.8. • 6s2 • 15,01 w 0,0		
1977	14.	Miroslav	Barančík	04/02/58	ZVL Považská Bystrica	17	2,10
					20.8. • 6r1 • 15,03 w+1,3 *** 20.8. • 7s1 • 15,07 w+1,5		
1987	10.	Igor	Kováč	12/05/69	Slávia VŠT Košice	16	3,26
					7.8. • 6r1 • 14,44 w+1,5		
1993	14.	Róbert	Jarábek	29/07/75	Slávia Trenčín	19	2,16
					30.7. • 4r2 • 14,96 w+0,2		
1993	16.	Peter	Nedelický	17/01/76	LAFC Lučenec	19	2,09
					30.7. • 6r3 • 15,41 w+0,4		
1995	6.	Peter	Nedelický	17/01/76	Slávia UK Bratislava	18	11,73
					28.7. • 2r1 • 14,45 w–2,4 *** 29.7. • 6 • 14,60 w–2,0		
2007	20.	Ľubomír	Bennár	08/02/88	ŠOG Nitra	38	2,38
					21.7. • 4r2 • 14,19 w–1,1		

400 metrov prekážok

1970	*5.*	*Ivan*	*Daniš**	*29.01.51*	*Sparta Praha*	*11*	14,48
					*12.9. • 2r2 • 53,5 (53,57) *** 13.9. • 5 • 52,1 (52,23)*		
1983	9.	Stanislav	Návesňák	01/01/65	Slávia VŠT Košice	15	4,29
					26.8. • 5r1 • 52,76		
1993	4.	Róbert	Jarábek	29/07/75	Slávia Trenčín	18	18,12
					31.7. • 3r1 • 52,16 *** 1.8. • 4 • 51,67		
1995	14.	Boris	Vazovan	04/01/78	Sparta Považská Bystrica	21	2,22
					28.7. • 5r3 • 53,78		
1997	3.	Boris	Vazovan	04/01/78	Dukla Banská Bystrica	22	22,71
					25.7. • 1r1 • 51,90 *** 26.7. • 3 • 51,26		
2013	-	Roman	Olejník	04/04/94	Dukla Banská Bystrica	25	1,00
					19.7. • - • DNF		

2000 metrov prekážok

1975	8.	Milan	Slovák	04/04/56	Dukla Banská Bystrica	17	6,46
					22.8. • 5r2 • 5:32,0 *** 24.8. • 8 • 5:52,8		
1983	5.	Jozef	Výbošťok	06/01/64	Slávia PF Banská Bystrica	24	15,19
					25.8. • 8r1 • 5:41,68 *** 7.8. • 5 • 5:38,14		
1985	3.	Marián	Hunčík	30/01/66	Slávia UK Bratislava	22	22,71
					22.8. • 5r2 • 5:46,05 *** 24.8.85 • 3 • 5:35,83		
1985	17.	Jaroslav	Horňák	10/11/66	Slávia PF Banská Bystrica	22	2,14
					22.8. • 8r1 • 5:53,92		
1989	*25.*	*Miloš*	*Kovačech**	*05/06/70*	*Vítkovice Ostrava*	*26*	2,02
					24.8. • 12r1 • 9:41,13		

3000 metrov prekážok

1995	15.	Jozef	Dubašák	22/05/77	UMB Banská Bystrica	20	2,15
					28.7. • 7r1 • 9:18,17		

10 000 metrov chôdza

1977	*8.*	*Pavol*	*Jati**	*01/01/59*	*TŽ Třinec*	*13*	*6,27*
					20.8. • 8 • 44:48,1		
1979	1.	Jozef	Pribilinec	06/07/60	Dukla Banská Bystrica	21	34,58
					16.8. • 1 • 41:04,71		
1985	5.	Štefan	Malík	01/02/66	Slávia UK Bratislava	22	15,10
					22.8. • 5 • 43:27,49		
1985	10.	Ivan	Lihotský	10/09/66	Slávia UK Bratislava	22	3,48
					22.8. • 10 • 44:45,72		
1987	8.	Peter	Tichý st.	12/03/69	ZVL Kysucké Nové Mesto	16	6,41
					7.8. • 8 • 42:54,24		
1987	11.	Miroslav	Boško	26/09/68	Slávia PF Banská Bystrica	16	2,21
					7.8. • 11 • 44:48,05		
1989	7.	Petr	Gábriš°	26/04/70	Slávia PF Banská Bystrica	11	8,25
					25.8. • 7 • 42:35,95		
1991	9.	Martin	Maruška	27/05/74	Slávia PF Banská Bystrica	20	4,49
					9.8. • 9 • 43:36,12		
1993	19.	Erik	Kalina	25/09/75	Junior Čupka Ban.Bystrica	23	2,10
					30.7. • 19 • 44:56,02		
1995	7.	Marek	Janek	29/01/77	Spojené závody Krupina	18	8,60
					29.7. • 7 • 43:28,74		
1997	3.	Martin	Pupiš	19/10/78	Dukla Banská Bystrica	19	22,52
					27.7. • 3 • 43:11,53		
1997	9.	Matej	Spišiak	05/04/78	Dukla Banská Bystrica	19	4,45
					27.7. • 9 • 43:55,47		
1999	6.	Radovan	Efko	04/04/80	Dukla Banská Bystrica	18	11,73
					7.8. • 6 • 40:53,45		
1999	15.	Tomáš	Čambal	01/03/81	Stavbár Nitra	18	2,10
					7.8. • 15 • 43:13,43		
2001	6.	Matej	Tóth	10/02/83	Stavbár Nitra	22	11,91
					21.7. • 6 • 44:14,72		
2003	2.	Michal	Blažek	02/09/85	Dukla Banská Bystrica	22	27,32
					26.7. • 2 • 41:54,66		
2003	11.	Anton	Kučmín	07/06/84	Spartak Dubnica n.Váhom	22	2,41
					26.7. • 11 • 44:43,31		
2003	-	Ondrej	Kocúr	17/01/84	Dukla Banská Bystrica	22	1,00
					26.7. • - • DQ		
2005	15.	Dušan	Majdán	08/09/87	UMB Banská Bystrica	23	2,24
					23.7. • 15 • 45:29,66		
2005	16.	Peter	Gróf	17/04/87	ŠOG Nitra	23	2,20
					23.7. • 16 • 45:42,73		
2005	20.	Jakub	Hudák	04/08/87	UMB Banská Bystrica	23	2,07
					23.7. • 20 • 48:00,07		
2011	11.	Patrik	Spevák	30/07/94	AK Bacúch	21	2,38
					23.7. • 11 • 44:40,28		
2011	18.	Marcel	Fáber	27/04/92	Dukla Banská Bystrica	21	2,08
					23.7. • 18 • 46:28,16		
2011	-	Peter	Tichý ml.	25/06/93	Dukla Banská Bystrica	21	1,00
					23.7. • - • DQ		

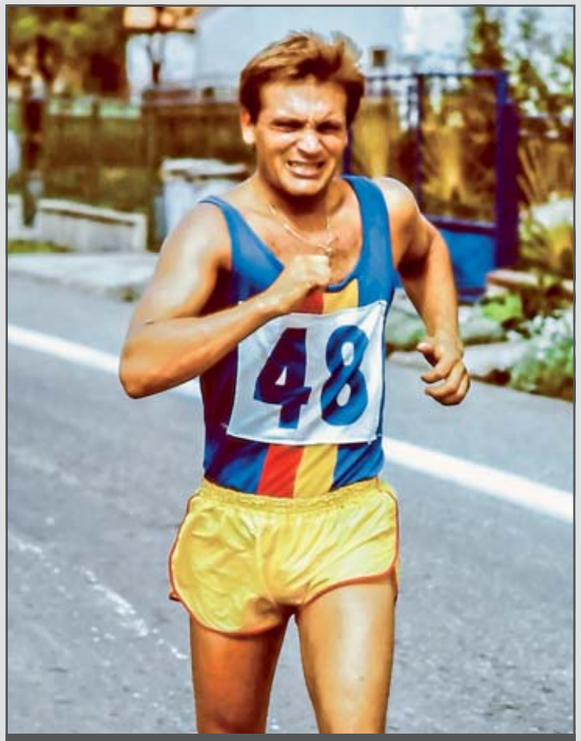

Prvé slovenské zlato na MEJ získal v roku 1979 chodec Jozef Pribilinec.
Foto: ŠTARTFOTO – JÁN SÚKUP

2013	17.	Miroslav	Úradník	24/03/96	Dukla Banská Bystrica	22	2,14
20.7. • 17 • 45:52,41							
2013	-	Andrej	Dolinský	31/12/94	Dukla Banská Bystrica	22	1,00
20.7. • - • DQ							
2015	13.	Miroslav	Úradník	24/03/96	Dukla Banská Bystrica	28	2,47
18.7. • 13 • 42:44,21							
2015	19.	Michal	Morvay	19/08/96	Stavbár Nitra	28	2,21
18.7. • 19 • 43:58,60							

Výška

1979	4.	Marián	Prezbruchý	19/01/60	Slávia VŠT Košice	21	18,29
17.8. • 1=Q • 207 *** 17.8. • 4 • 218							
1985	2.	Róbert	Ruffini	26/01/67	Spojené závody Lučenec	19	27,08
23.8. • 1=Q • 213 *** 23.8. • 2 • 224							
1993	6.=	Ľuboš	Benko	14/02/74	Slávia UK Bratislava	20	11,83
30.7. • 1=Q • 212 *** 1.8. • 6= • 214							
2001	10.	Peter	Horák	07/12/83	Slávia UK Bratislava	19	3,38
19.7. • 11Q • 212 *** 21.7. • 10 • 208							
2007	11.	Martin	Kalafus	08/12/88	Vital Bratislava	15	2,17
21.7. • 11Q • 210							
2015	21.	Tomáš	Zeman	14/12/96	Vital Bratislava	24	2,07
16.7. • 11Q1 • 200							

Žrď

2007	19.	Tomáš	Ondrejko	20/07/89	Spartak Dubnica n.Váhom	24	2,12
21.7. • 11Q2 • 475							

Diaľka

1975	3.	Jaroslav	Prišťák	28/08/56	VSŽ Košice	20	22,58
24.8.75 • 3 • 784							
1987	*3.*	*Milan*	*Gombala**	*29/04/68*	*Dukla Praha*	*16*	*22,31*
7.8. • 3 • 763							
1993	6.	Andrej	Benda	25/09/75	Bebett Bratislava	16	11,63
30.7. • 1Q • 759 w+0,8 *** 31.7. • 6 • 748 w–0,1							
1995	-	Áron	Szmuda	07/05/77	Onix Banská Bystrica	22	1,00
27.7. • -Q • NM							

Trojskok

1991	12.	Martin	Bercel	22/10/72	Slávia UK Bratislava	12	2,00
11.8. • 12 • 14,85							
2013	8.	Tomáš	Veszelka	09/07/95	Redox Lučenec	19	6,54
20.7. • 1Q1 • 15,91 w–2,1 *** 21.7. • 8 • 15,42 w–0,6							

Guľa 6 kg (*=7,26 kg)

1970	10.	Dušan	Hamar	06/01/52	ZVL Považská Bystrica	14	3,18
13.9. • 10 • 15,87*							
1985	6.	Miroslav	Valach	27/05/66	Slávia PF Banská Bystrica	12	11,41
25.8. • 6 • 16,85*							
1989	8.	Jaroslav	Žitňanský	18/02/71	Slávia UK Bratislava	19	6,54
26.8. • 11Q • 16,25* *** 27.8. • 8 • 17,14*							
1991	4.	Milan	Haborák	11/01/73	Slávia TU Košice	14	17,87
11.8. • 4 • 16,87*							
1993	14.	Pavol	Pankúch	20/02/75	OŠG Košice	19	2,16
31.7. • 14Q • 15,76*							
1997	2.	Mikuláš	Konopka	23/01/79	Slávia UK Bratislava	25	27,54
24.7. • 1Q • 17,39* *** 25.7. • 2 • 17,63*							
1997	11.	Eduard	Becz	20/04/78	Dukla Banská Bystrica	25	2,51
24.7. • 10Q • 16,09* *** 25.7. • 11 • 15,76*							
2003	5.	Jaroslav	Pittner	20/04/84	Slávia UK Bratislava	18	14,90
24.7. • 3Q. • 18,67 *** 25.7. • 5 • 18,87							
2007	26.	Róbert	Löbb	23/01/88	ŠOG Nitra	27	2,02
21.7. • 13Q2 • 15,87							

Disk 1,75 kg (*=2 kg)

1989	7.	Jaroslav	Žitňanský	18/02/71	Slávia UK Bratislava	19	8,65
24.8. • 7Q • 49,60* *** 24.8. • 7 • 51,92*							
1995	18.	Radovan	Kráľ	26/02/76	Lokomotíva Šurany	24	2,15
28.7. • 18Q • 47,18*							
1997	26.	Rudolf	Bilík	06/07/78	Dukla Banská Bystrica	27	2,02
24.7. • 26 • 43,16*							
1999	13.	Oskár	Studený	05/11/80	Stavbár Nitra	20	2,24
5.8. • 13Q • 46,92*							
2001	7.	Daniel	Vanek	18/01/83	Slávia Trenčín	24	8,85
20.7. • 5Q1 • 52,25* *** 21.7. • 7 • 51,67*							
2015	25.	Pavol	Ženčár	22/04/97	AC Nové Zámky	29	2,08
18.7. • 13Q1 • 50,66							

Kladivo 6 kg (*=7,26 kg)

1993	-	Martin	Kliment	06/08/75	UMB Banská Bystrica	14	1,00
31.7. • - • NM*							
1997	-	Miloslav	Konopka	23/01/79	Slávia UK Bratislava		1,00
26.7. • 5Q • 65,52* *** 27.7. • - • NM*							
1999	-	Matej	Gašaj	27/12/81	Stavbár Nitra		1,00
7.8. • -Q • NM*							
2003	11.	Branislav	Daniš	20/12/84	UMB Banská Bystrica	25	2,51
26.7. • 2Q1 • 68,56 *** 27.7. • 11 • 64,69							
2005	8.	Marcel	Lomnický	06/07/87	ŠOG Nitra	29	6,90
23.5. • 3Q1 • 70,81 *** 24.7. • 8 • 70,49							
2011	15.	Tomáš	Kružliak	09/02/92	Šport.gymn.Stavbár Nitra	31	2,44
21.7. • 6Q1 • 68,03							
2015	16.	Karol	Končoš	03/06/96	Dukla Banská Bystrica	24	2,22
16.7. • 8Q1 • 66,48							

Oštep 800 g

1989	8.	Ján	Garaj	23/03/70	Dukla Banská Bystrica	14	6,32
27.8. • 8 • 65,44							
1991	10.	Peter	Zifčák	22/03/72	Dukla Banská Bystrica	18	3,34
10.8. • 9Q • 68,78 *** 11.8. • 10 • 64,82							
1993	13.	Tomáš	Halva	01/02/76	UMB Banská Bystrica	16	2,11
1.8. • 13 • 62,76							

Osemstovkárka Gabriela Sedláková triumfovala na MEJ v roku 1985 v nemeckom Cottbuse. Foto: ŠTARTFOTO – JÁN SÚKUP

1995	10.	Tomáš	Halva	01/02/76	Onix Banská Bystrica	20	3,41
28.7. • 11Q • 64,96 *** 29.7. • 10 • 63,98							
2007	14.	Martin	Benák	27/05/88	Slávia Trenčín	26	2,36
19.7. • 7Q2 • 66,88							
2011	13.	Andrej	Benák	08/08/93	Slávia ŠŠ Trenčín	26	2,41
21.7. • 7Q2 • 69,32							
2015	22.	Maximilián	Slezák	02/07/96	Slávia Trnava	26	2,09
16.7. • 12Q1 • 64,76							

Desaťboj

2003	16.	Andrej	Bician	15/05/84	Vital Bratislava	28	2,32
25.7. • 16 • 6890 (11,61-05-676-01-13,25-199-52,31-15,06 00-39,60-390-50,47-5:04,91)							

4 × 100 metrov

1987	13.	ČSSR (Šteso-*Grabmüller-Giorgiutti-Holomek*)				14	
8.8. • 6r2 • 41,52							
	13.	Ján	Šteso	05/04/68	Slávia VŠT Košice	14	1,29

4 × 400 metrov

1970	6.	ČSSR (*Matoušek*-Samborský-*Tulis-Daniš**)				8	
13.9. • 6 • 3:17,0 (3:17,00)							
	6.	Jozef	Samborský	09/01/51	Považan Nové Mesto n.V.	8	3,65
	6.	*Ivan*	*Daniš**	*29/01/51*	*Sparta Praha*	*8*	3,65
1983	8.	ČSSR (Návesňák-*Dvořák-Šubrt*-Ľ.Balošák)				10	
27.8. • 4r1 • 3:12,93 *** 28.8. • 8 • 3:14,19							
	8.	Stanislav	Návesňák	01/01/65	Slávia VŠT Košice	10	2,37
	8.	Ľuboš	Balošák	05/04/65	ZŤS Martin	10	2,37
1989	-	ČSSR (*Soukup-Kovačech*-Bartoš-Štloukal*)				10	
26.8. • - • DNF							
	-	*Miloš*	*Kovačech**	*05/06/70*	*Vítkovice Ostrava*	*10*	0,25
2009	5.	SR (Turčáni-Beňa-Pálenik-Mokráš)				9	
25.7. • 2r1 • 3:15,45 *** 26.7. • 5 • 3:14,42							
	5.	Roman	Turčáni	28/03/90	Slávia UK Bratislava	9	4,59
	5.	Ján	Beňa	04/06/90	AC Malacky	9	4,59
	5.	Dušan	Páleník	05/09/90	Šport.gymn.Stavbár Nitra	9	4,59
	5.	Juraj	Mokráš	28/12/90	Spartak Dubnica n.Váhom	9	4,59

JUNIORKY

Slovensko má v ženskej atletike 53 účastníčok MEJ s 60 účasťami a 93 štartmi. Okrem toho na MEJ štartovala v českom oddieli počas Československa ďalšia 1 Slovenka s 1 účasťou a 6 štartmi.

100 metrov

1979	9.	Monika	Tallová	05/09/62	Slávia PF Banská Bystrica	20	4,49
16.8. • 4r1 • 12,24 w+1,9 *** 16.8. • 5s2 • 12,05 w+1,5							
1981	12.	Soňa	Tomová	13/11/65	Slávia PF Banská Bystrica	24	2,41
20.8. • 6r1 • 12,04 w+0,9 *** 20.8. • 6s1 • 11,74w3,7							
1985	12.	Nadežda	Bónová	07/01/67	Slávia PF Banská Bystrica	20	2,29
22.8. • 3r4 • 12,00 w+0,5 *** 22.8. • 5s2 • 11,92 w+0,8							
1989	*14.*	*Andrea*	*Zsideková**	*17/07/70*	*Slavia Praha*	*24*	*2,31*
*24.8. • 1r4 • 11,85 w+0,5 *** 24.8. • 6s2 • 11,97 s–0,4*							
2005	15.	Slavomíra	Vrlíková	01/10/87	Akademik TU Košice	24	2,26
21.7. • 7r3 • 12,17 w–1,1							
2009	13.	Lenka	Kršáková	22/02/91	Inter Bratislava	25	2,39
23.7. • 3r1 • 12,19 w–1,5 *** 23.7. • 7s2 • 12,11 w–0,3							

200 metrov

1979	12.	Monika	Tallová	05/09/62	Slávia PF Banská Bystrica	21	2,32
18.8. • 4r1 • 24,47 w–1,2 *** 18.8. • 6s2 • 24,37 w–0,3							
1981	12.	Soňa	Tomová	13/11/65	Slávia PF Banská Bystrica	22	2,35
22.8. • 3r2 • 24,30w3,2 *** 22.8. • 6s1 • 24,53 w+2,0							
1985	13.	Nadežda	Bónová	07/01/67	Slávia PF Banská Bystrica	20	2,24
24.8. • 4r1 • 24,59 w–0,7 *** 24.8. • 7s2 • 24,33w2,4							
1989	*8.*	*Andrea*	*Zsideková**	*17/07/70*	*Slavia Praha*	*25*	*6,77*
*26.8. • 2r1 • 24,18 w0,0 ** 26.8. • 4s2 • 24,18 w+1,0 ** 27.8. • 8 • 24,43 w-1,4*							
2009	18.	Alexandra	Štuková	02/07/90	AC Malacky	25	2,18
24.7. • 5r2 • 24,68 w+0,3							

400 metrov

2009	12.	Alexandra	Štuková	02/07/90	AC Malacky	18	2,22
23.7. • 4r1 • 55,45							

800 metrov

1985	1.=	Gabriela	Sedláková	02/03/68	TTS Trenčín	18	34,24
22.8. • 1r3 • 2:08:20 *** 23.8. • 1s2 • 2:06,34 *** 24.8. • 1= • 2:03,22							
1995	20.	Miriam	Mašeková	23/04/78	UMB Banská Bystrica	31	2,24
27.7. • 6r2 • 2:09,17							
1997	3.	Miriam	Mašeková	23/04/78	UMB Banská Bystrica	12	22,00
24.7. • 4r1 • 2:09,49 *** 26.7. • 3 • 2:06,17							
2001	1.	Lucia	Klocová	20/11/83	Slávia UK Bratislava	21	34,58
19.7. • 2r2 • 2:07,58 *** 21.7. • 1 • 2:03,76							
2001	20.	Alena	Jatiová	29/11/83	Obal-Servis Košice	21	2,02
19.7. • 7r1 • 2:12,86							

1500 metrov

1977	14.	Vlasta	Babecová	25/01/59	BZVIL Ružomberok	20	2,20
19.8. • 9r1 • 4:20,8							

3000 metrov

1981	5.	Ľudmila	Melicherová	06/06/64	Slávia PF Banská Bystrica	10	14,41
23.8. • 5 • 9:29,31							
1989	8.	Andrea	Sollárová	02/01/72	Inter Bratislava	19	6,54
27.8. • 8 • 9:31,65							

100 metrov prekážok

1997	4.	Miriam	Bobková	02/03/79	OŠG Košice	19	18,18
24.7. • 3r1 • 14,04 w–0,5 *** 25.7. • 4 • 14,01 w 0,0							

400 metrov prekážok

2007	13.	Lucia	Slaničková	08/11/88	Spartak Dubnica n.Váhom	25	2,39
19.7. • 2r3 • 59,59 *** 20.7. • 7s1 • 1:00,40							
2015	6.	Michaela	Pešková	22/10/97	Slávia Trnava	30	12,24
17.7. • 1r3 • 59,16 *** 18.7. • 3s1 • 59,04 *** 19.7. • 6 • 59,50							
2015	15.	Daniela	Ledecká	04/11/96	ŠOG Nitra	30	2,41
17.7. • 3r2 • 1:00,55 *** 18.7. • 7s2 • 1:01,60							

2000 metrov prekážok

2003	21.	Jana	Styková	14/01/85	AC Nové Zámky	28	2,15
25.7. • 12r1 • 7:08,02							

3000 metrov prekážok

2007	13.	Pavla	Solivarská	15/02/88	Spartak Dubnica n.Váhom	16	2,11
19.7. • 7r2 • 10:44,70 *** 21.7. • 13 • 10:57,67							

5000 metrov chôdza

1997	14.	Mária	Gáliková	21/08/80	UMB Banská Bystrica	25	2,34
24.7. • 14 • 24:01,76							
1997	18.	Zuzana	Blažeková	01/07/80	UMB Banská Bystrica	25	2,18
24.7. • 18 • 24:19,95							
1999	10.	Mária	Gáliková	21/08/80	UMB Banská Bystrica	20	3,41
5.8. • 10 • 22:49,37							
1999	11.	Zuzana	Blažeková	01/07/80	UMB Banská Bystrica	20	2,35
5.8. • 11 • 22:51,90							

10 000 metrov chôdza

2001	6.	Zuzana	Maliková	02/08/83	Lokomotíva Šurany	17	11,68
19.7. • 6 • 48:20,12							
2005	7.	Klára	Maliková	10/01/87	MŠK Borský Mikuláš	14	8,41
21.7. • 7 • 48:50,46							
2007	10.	Mária	Czaková	02/10/88	ŠOG Nitra	21	3,45
19.7. • 10 • 49:23,95							
2007	-	Barbora	Strnadová	19/01/89	ŠOG Nitra	21	1,00
19.7. • - • DQ							
2009	11.	Diana	Gáborčíková	05/06/91	Olympia ŠG Košice	19	2,31
23.7. • 11 • 57:40,84							
2011	5.	Katarína	Strmeňová	25/01/93	Dukla Banská Bystrica	24	15,19
21.7. • 5 • 49:22,01							
2013	17.	Monika	Horváková	06/07/95	Spartak Dubnica n.Váhom	21	2,11
18.7. • 17 • 51:46,62							

Výška

1983	8.=	Ivana	Jobbová	16/12/65	ZVL Žilina	18	6,50

ČÍSLO 1 | APRÍL 2017

							27.8. • 1=Q • 178 *** 28.8. • 8= • 185
1985	9.=	Mária	Danišová	05/03/68	Slávia PF Banská Bystrica	16	4,33
							23.8. • 1=Q • 179 *** 25.8. • 9= • 175
1991	11.	Zuzana	Kováčiková	16/04/73	TTS Trenčín	13	2,09
							11.8. • 11 • 179
1991	13.	Hajnalka	Véghová	16/04/73	Slávia UK Bratislava	13	2,00
							11.8. • 13 •170
1993	12.	Mária	Melová	21/10/75	UMB Banská Bystrica	15	2,12
							31.7. • 12 • 178
1997	6.	Renáta	Medgyesová	28/01/83	DAC Dunajská Streda	13	11,47
							27.7. • 6 • 185
1999	7.=	Renáta	Medgyesová	28/01/83	DAC Dunajská Streda	13	8,36
							8.8. • 7= • 182
2001	11.	Renáta	Medgyesová	28/01/83	DAC Dunajská Streda	18	2,28
							20.7. • 1=Q2 • 183 *** 22.7. • 11 • 183
Žrď							
1999	18.=	Slavomíra	Sťúková	18/11/80	UMB Banská Bystrica	22	2,11
							6.8. • 18=Q • 340
Diaľka							
1979	13.	Agáta	Dorová	30/03/61	Spojené závody Lučenec	19	2,21
							18.8. • 11=Q • 604 *** 16.8. • 13 • 585
1999	11.	Lucia	Ivanová	08/07/80	Slávia UK Bratislava	18	2,28
							5.8. • 9Q • 610 w+0,5 *** 6.8. • 11 • 589
2001	9.	Irina	Beskrovnaja	28/12/82	Slávia UK Bratislava	10	4,05
							22.7. • 9 • 576
2013	17.	Claudia	Hladíková	11/01/94	Dukla Banská Bystrica	27	2,26
							20.7. • 10Q1 • 598 w+0,8
Trojskok							
1999	8.	Dana	Veľáková	03/06/81	OŠG Košice	17	6,46
							6.8. • 8 • 13,08 w+1,8
1999	10.	Irina	Beskrovnaja	28/12/82	Slávia UK Bratislava	17	3,30
							6.8. • 10 • 12,96
2001	12.	Irina	Beskrovnaja	28/12/82	Slávia UK Bratislava	15	2,12
							19.7. • 2Q2 • 13,65w+3,5 *** 20.7. • 12 • 11,50
2013	18.	Monika	Baňovičová	28/08/95	AC Malacky	19	2,03
							18.7. • 9Q2 • 12,57 w–0,9
Guľa 4 kg							
1975	8.	Gabriela	Hanuláková	06/03/57	Slávia Trnava	9	6,06
							22.8. • 8 • 14,03
1993	18.	Radka	Charfreitagová	19/11/74	AŠK Slávia Trnava	18	2,00
							29.7. • 18 • 12,60
2001	6.	Lucia	Korčeková	23/07/82	Bebet Bratislava	8	11,15
							19.7. • 6 • 14,72
2005	8.	Martina	Zaťková	20/11/86	AC Nové Zámky	15	6,37
							21.7. • 4Q2 • 15,08 *** 21.7. • 8 • 15,31
Disk 1 kg							
1975	8.	Gabriela	Hanuláková	06/03/57	Slávia Trnava	8	6,00
							24.8. • 8 • 43,10
1993	7.	Radka	Charfreitagová	19/11/74	AŠK Slávia Trnava	15	8,46
							1.8. • 7 • 49,36
2013	19.	Alžbeta	Puškárová	20/07/95	Dukla Banská Bystrica	29	2,24
							18.7. • 9Q2 • 43,78
Kladivo 4 kg							
1999	4.	Martina	Danišová	21/03/83	UMB Banská Bystrica	28	18,65
							6.8. • 11Q • 52,91 *** 7.8. • 4 • 58,61
2001	2.	Martina	Danišová	21/03/83	UMB Banská Bystrica	27	27,67
							20.7. • 2Q1 • 58,34 *** 21.7. • 2 • 61,97
2007	10.	Nikola	Lomnická	16/08/88	ŠOG Nitra	14	3,18
							20.7. • 10 • 55,53
Oštep 600 g (*=starý model)							
1989	13.	Ivona	Oravcová	22/05/72	Stavbár Nitra	16	2,11
							26.8. • 13 • 48,02*

Podľa bodového hodnotenia je kladivárka Martina Hrašnová (rodená Danišová) najúspešnejší slovenský atlét na MEJ. Na snímke z mája 2009, keď v Trnave posunula rekord SR na 76,90 m. Foto: SITA – MARTIN VYSUDIL

Sedemboj (*=starý model oštepu)							
1989	3.	Marcela	Podracká	13/03/70	Slávia PF Banská Bystrica	15	22,24
							26.-27.8. • 3 • 5960 (14,30-184-13,20-24,79-556-42,12*-2:12,85)
2001	7.	Lucia	Tomašeková	26/10/82	Chemosvit Svit	13	8,36
							22.7. • 7 • 5479 (14,33–0,1-172-10,64-25,74+0,5-592–0,3-38,83-2:21,22)
2013	5.	Lucia	Mokrášová	27/03/94	Spartak Dubnica n.Váhom	17	14,84
							19.7. • 5 • 5649 (13,96+1,5-168-11,79-24,36–0,6-596+0,8-36,67-2:21,66)
4 × 100 metrov							
1989	6.	ČSSR (*Procházková-Koštovalová-Zsideková*-Křivánková*)				9	
							26.8. • 3r1 • 46,45 *** 27.8. • 6 • 46,60
	6.	*Andrea*	*Zsideková**	*17/07/70*	*Slavia Praha*	*9*	3,72
4 × 400 metrov							
1991	4.	ČSSR (Bartečková-*Lukavská-Neumannová-Formanová*)				7	
							11.8. • 4 • 3:38,75
	4.	Renáta	Bartečková	27/08/73	Slávia PF Banská Bystrica	7	5,32

3. PREHĽAD ÚČASTNÍKOV PODĽA ROKOV KONANIA MEJ

1970	I. Daniš*, Hamar, Samborský,
1973	Ivan,
1975	Hanuláková, Lenčéš, Príščák, Slovák, Svrček,
1977	Babecová, Barančík, Jati*, Višnický,
1979	A. Dorová, Prezbruchý, Pribilinec, Tallová,
1981	Melicherová, Tomko, Tomová,
1983	Ľ. Balošák, Jobbová, Návesňák, Výbošťok,
1985	Bónová, Már. Danišová, Horňák, Hunčík, Lihotský, Š. Malík, Ruffini, Sedláková, Valach,
1987	Boško, Gombala*, Ig. Kováč, Šteso, Tichý st.,
1989	Gábriš°, Garaj, Kovačech*, Oravcová, Podracká, Sollárová, Zsideková*, Žitňanský,
1991	Bartečková, Bercel, Haborák, Kováčiková, Maruška, Véghová, Zifčák,
1993	A. Benda, Ľ. Benko, T. Halva, R. Charfreitagová, Jarábek, E. Kalina, M. Kliment, Melová, Nedelický, Pankúch,
1995	Briňarský, Dubašák, T. Halva, Hanzel, Janek, Kavacký, Kráľ, Mašeková, Nedelický, Szmuda, Vazovan,
1997	Becz, Bilík, Blažeková, Bobková, Gáliková, Hlubocký, Mil. Konopka, Mik. Konopka, Mašeková, Medgyesová, Pupiš, Spišiak, Vazovan,
1999	Beskrovnaja, Blažeková, Čambal, Mart. Danišová, Elko, Gáliková, Gašaj, Ivanová, Medgyesová, Sťúková, Studený, D. Veľáková,
2001	Beskrovnaja, Mart. Danišová, Gajdoš, Horák, Jatiová, Klocová, Korčeková, Z. Maliková, Medgyesová, Tomašeková, Tóth, Vanek,
2003	Bician, M. Blažek, B. Daniš, Hollý, Kocúr, Kučmín, Pelikán, Pittner, Styková,
2005	Gróf, Hudák, Krčmárek, Lomnický, Majdán, K. Maliková, Repčík, Vríková, Zaťková,
2007	M. Benák, Bennár, Czaková, Kalafus, Löbb, Lomnická, Ondrejko, Slaničková, Solivarská, Strnadová,
2009	Beňa, Gáborčíková, Kršáková, J. Mokráš, Páleník, Štuková, Turčáni,
2011	A. Benák, Fáber, Kružliak, Spevák, Strmeňová, Tichý ml.,
2013	Baňovičová, Dolinský, Hladíková, Horináková, Mokrášová, Olejník, Privalinec, Puškárová, Rigler, Úradník, Veszelka,
2015	Končoš, Ledecká, Morvay, Pešková, Slezák, Šefránek, Mat. Talán, Úradník, Volko, T. Zeman, Ženčár

4. POČET ÚČASTÍ

3-krát	Medgyesová
2-krát	Beskrovnaja, Blažeková, Mart. Danišová, Gáliková, T. Halva, Mašeková, Nedelický, Úradník, Vazovan
1-krát	Babecová, Ľ. Balošák, Baňovičová, Barančík, Bartečková, Becz, A. Benák, M. Benák, A. Benda, Ľ. Benko, Bennár, Beňa, Bercel, Bician, Bilík, M. Blažek, Bobková, Bónová, Boško, Briňarský, Czaková, Čambal, B. Daniš, I. Daniš*, Már. Danišová, Dolinský, A. Dorová, Dubašák, Elko, Fáber, Gáborčíková, Gábriš°, Gajdoš, Garaj, Gašaj, Gombala*, Gróf, Haborák, Hamar, Hanuláková, Hanzel, Hladíková, Hlubocký, Hollý, Horák, Horináková, Horňák, Hudák, Hunčík, R. Charfreitagová, Ivan, Ivanová, Janek, Jarábek, Jati*, Jatiová, Jobbová, Kalafus, E. Kalina, Kavacký, M. Kliment, Klocová, Kocúr, Končoš, Mik. Konopka, Mil. Konopka, Korčeková, Ig. Kováč, Kovačech*, Kováčiková, Kráľ, Krčmárek, Kršáková, Kružliak, Kučmín, Ledecká, Lenčéš, Lihotský, Lomnická, Lomnický, Löbb, Majdán, Š. Malík, K. Maliková, Z. Maliková, Maruška, Melicherová, Melová, J. Mokráš, Mokrášová, Morvay, Návesňák, Olejník, Ondrejko, Oravcová, Páleník, Pankúch, Pelikán, Pešková, Pittner, Podracká, Prezbruchý, Pribilinec, Príščák, Privalinec, Pupiš, Puškárová, Repčík, Rigler, Ruffini, Samborský, Sedláková, Slaničková, Slezák, Slovák, Sťúková, Solivarská, Sollárová, Spevák, Spišiak, Strmeňová, Strnadová, Studený, Styková, Svrček, Szmuda, Šefránek, Šteso, Štuková, Mat. Talán, Tallová, Tichý ml., Tichý st., Tomašeková, Tomko, Tomová, Tóth, Turčáni, Valach, Vanek, Véghová, D. Veľáková, Veszelka, Višnický, Volko, Vríková, Výbošťok, Zaťková, T. Zeman, Zifčák, Zsideková*, Ženčár, Žitňanský

5. NAJLEPŠIE UMIESTNENIA

1. miesto	Pribilinec (1979 - 10 000 m chôdza), Sedláková (1985 - 800 m), Klocová (2001 - 800 m),
2. miesto	Ruffini (1985 - výška), Mik. Konopka (1997 - guľa), Mart. Danišová (2001 - kladivo), M. Blažek (2003 - 10 000 m chôdza),
3. miesto	Príščák (1975 - diaľka), M. Hunčík (1985 - 2000 m prek.), Gombala* (1987 - diaľka), Podracká (1989 - sedemboj), Vazovan (1997 - 400 m prek.), Mašeková (1997 - 800 m), Pupiš (1997 - 10 000 m chôdza),
4. miesto	Prezbruchý (1979 - výška), Haborák (1991 - guľa), ČSFR Bartečková-*Lukavská-Neumannová-Formanová* (1991 - 4×400 m), Jarábek (1993 - 400 m prek.), Bobková (1997 - 100 m prek.), Mart. Danišová (1999 - kladivo),
5. miesto	I. Daniš* (1970 - 400 m prek.), Melicherová (1981 - 3000 m), Výbošťok (1983 - 2000 m prek.), Š. Malík (1985 - 10 000 m chôdza), Gajdoš (2001 - 200 m), Pittner (2003 - guľa), SR Turčáni-Beňa-Páleník-J.Mokráš (2009 - 4×400 m), Strmeňová (2011 - 10 000 m chôdza), Mokrášová (2013 - sedemboj),
6. miesto	*ČSSR Matoušek*-Samborský-*Tulis-I.Daniš** (1970 - 4×400 m), Valach (1985 - guľa), ČSSR *Procházková-Koštovalová-Zsideková*-Křivánková* (1989 - 4×100 m), A. Benda (1993 - diaľka), Ľ. Benko (1993 - výška), Nedelický (1995 - 110 m prek.), Medgyesová (1997 - výška), Elko (1999 - 10 000 m chôdza), Korčeková (2001 - guľa), Z. Maliková (2001 - 10 000 m chôdza), Tóth (2001 - 10 000 m chôdza), Hollý (2003 - 400 m), Pešková (2015 - 400 m prek.),
7. miesto	Tomko (1981 - 200 m), Žitňanský (1989 - disk), Gábriš° (1989 - 10 000 m chôdza), R. Charfreitagová (1993 - disk), Janek (1995 - 10 000 m chôdza), Medgyesová (1999 - výška), Vanek (2001 - disk), Tomašeková (2001 - sedemboj), K. Maliková (2005 - 10 000 m chôdza), Repčík (2005 - 800 m),
8. miesto	Hanuláková (1975 - guľa), Hanuláková (1975 - disk), Slovák (1975 - 2000 m prek.), Jati* (1977 - 10 000 m chôdza), Jobbová (1983 - výška), ČSSR Návesňák-*Dvořák-Šubrt*-Ľ.Balošák (1983 - 4×400 m), Tichý st. (1987 - 10 000 m chôdza), Garaj (1989 - oštep), Sollárová (1989 - 3000 m), Zsideková (1989 - 200 m), Žitňanský (1989 - guľa), D. Veľáková (1999 - trojskok), Zaťková (2005 - guľa), Lomnický (2005 - kladivo), Veszelka (2013 - trojskok),
9. miesto	Tallová (1979 - 100 m), Návesňák (1983 - 400 m prek.), Ľ. Balošák (1983 - 200 m), Már. Danišová (1985 - výška), Maruška (1991 - 10 000 m chôdza), Spišiak (1997 - 10 000 m chôdza), Beskrovnaja (2001 - diaľka), Volko (2015 - 200 m),
10. miesto	Hamar (1970 - guľa), Lihotský (1985 - 10 000 m chôdza), Ig. Kováč (1987 - 110 m prek.), Zifčák (1991 - oštep), T. Halva (1995 - oštep), Gáliková (1999 - 5000 m chôdza), Beskrovnaja (1999 - trojskok), Horák (2001 - výška), Czaková (2007 - 10 000 m chôdza), Lomnická (2007 - kladivo), Volko (2015 - 100 m)

6. REBRÍČEK ÚSPEŠNOSTI ÚČASTNÍKOV MEJ

Bodová hodnota umiestnenia je vypočítaná ako súčet bodov za umiestnenie
(bodovaná prvá desiatka 30-24-20-16-13-10-7-5-3-2, každá ďalšia účasť 1 bod) a za umiestnenie vzhľadom na počet štartujúcich (body sú vypočítané ako odmocnina z podielu počtu štartujúcich a umiestnenia).

1.	Martina	Danišová	46,32
2.=	Lucia	Klocová	34,58
2.=	Jozef	Pribilinec	34,58
4.	Gabriela	Sedláková	34,24
5.	Mikuláš	Konopka	27,54
6.	Michal	Blažek	27,32
7.	Róbert	Ruffini	27,08
8.	Boris	Vazovan	24,93
9.	Miriam	Mašeková	24,25
10.	Marián	Hunčík	22,71
11.	Jaroslav	Príščák	22,58
12.	Martin	Pupiš	22,52
13.	*Milan*	*Gombala**	22,31
14.	Marcela	Podracká	22,24
15.	Renáta	Medgyesová	22,11
16.	Róbert	Jarábek	20,29
17.	Marián	Prezbruchý	18,29
18.	Miriam	Bobková	18,18
19.	*Ivan*	*Daniš**	18,14
20.	Milan	Haborák	17,87
21.	Ján	Gajdoš	17,05
22.=	Katarína	Strmeňová	15,19
22.=	Jozef	Výbošťok	15,19
24.	Jaroslav	Žitňanský	15,19
25.	Štefan	Malík	15,10
26.	Jaroslav	Pittner	14,90
27.	Lucia	Mokrášová	14,84
28.	Ľudmila	Melicherová	14,41
29.	Peter	Nedelický	13,82
30.	Andrea	Zsideková*	12,80
31.	Michaela	Pešková	12,24
32.	Gabriela	Hanuláková	12,06
33.	Matej	Tóth	11,91
34.	Roman	Hollý	11,87
35.	Ľuboš	Benko	11,83
36.	*Radovan*	*Elko*	11,73
37.	Zuzana	Maliková	11,68
38.	Andrej	Benda	11,63
39.	Miroslav	Valach	11,41
40.	Lucia	Korčeková	11,15
41.	Radka	Charfreitagová	10,46
42.	Irina	Beskrovnaja	9,48
43.	Jozef	Repčík	9,04
44.	Roman	Turčáni	8,86
45.	Daniel	Vanek	8,85
46.	Ján	Tomko	8,69
47.	Marek	Janek	8,60
48.	Klára	Maliková	8,41
49.	Lucia	Tomašeková	8,36
50.	Petr	Gábriš°	8,25
51.	Ján	Volko	8,10
52.	Juraj	Mokráš	6,98
53.	Ľuboš	Balošák	6,97
54.	Marcel	Lomnický	6,90

... NA ME DORASTU

1. PREHĽAD MAJSTROVSTIEV EURÓPY DORASTU

Údaje sú radené v poradí ME, dátum, miesto a štát konania, počet zúčastnených SVK atlétov a krajina, za ktorú štartovali.

I.	14.-17.7.	2016	Tbilisi	Gruzínsko	13	6 chlapcov, 7 dievčat	SR

2. PREHĽAD VÝSLEDKOV SLOVENSKÝCH ATLÉTOV

Údaje sú za sebou radené v poradí rok konania ME dorastu, celkové umiestnenie atléta v disciplíne, meno, priezvisko a dátum narodenia atléta, klubová príslušnosť, počet štartujúcich v disciplíne, počet pridelených bodov, v druhom riadku dátum súťaže, poradie v súťaži a výkon, prípadne aj rýchlosť vetra.

CHLAPCI

Na ME do 17 rokov sa zúčastnilo 6 chlapcov, ktorí absolvovali 10 štartov.

100 metrov

2016	33.	Matúš	Opavský	07/11/99	ŠK ŠOG Nitra	38	2,07
						14.7. • 6r3 • 11,27 w–0,2	

200 metrov

2016	20.	Jakub	Benda	14/07/00	AC Stavbár Nitra	36	2,34
						15.7. • 5r3 • 22,41 w–1,7 *** 16.7. • 8s3 • 22,24 w+1,3	
2016	32.	Matúš	Opavský	07/11/99	ŠK ŠOG Nitra	36	2,06
						15.7. • 7r4 • 22,97 w–1,3	

400 metrov prekážok (83,8 cm)

2016	-	Lukáš	Koreň	06/02/99	ŠK ŠOG Nitra	27	1,00
						15.7. • -r4 • DQ	

2000 metrov prekážok

2016	34.	Lukáš	Hronček	13/07/00	Svetlošák Banská Bystrica	35	2,01
						15.7. • 11r3 • 6:49,62	

Diaľka

2016	16.	Jakub	Benda	14/07/00	AC Stavbár Nitra	24	2,22
						14.7. • 16Q • 675 w0,0	

Guľa 5 kg

2016	13.	Adrián	Baran	14/12/99	MŠK Vranov nad Topľou	19	2,21
						14.7. • 13Q • 17,21	

Disk 1,5 kg

2016	16.	Samuel	Kováč	13/08/99	AC Stavbár Nitra	30	2,37
						16.7. • 16Q • 51,44	
2016	-	Adrián	Baran	14/12/99	MŠK Vranov nad Topľou	30	1,00
						16.7. • -Q • NM	

DIEVČATÁ

Na ME do 17 rokov sa zúčastnilo 7 dievčat, ktoré absolvovali 15 štartov.

100 metrov

2016	22.	Petra	Močáryová	14/06/99	AC Stavbár Nitra	33	2,22
						14.7. • 4r3 • 12,46 w+1,5 *** 14.7. • 6s2 • 12,27 w+1,2	
2016	26.	Patrícia	Garčarová	13/09/99	Tatran Spišská Nová Ves	33	2,13
						14.7. • 6r4 • 12,41w+2,3	

200 metrov

2016	19.	Patrícia	Garčarová	13/09/99	Tatran Spišská Nová Ves	36	2,38
						15.7. • 4r3 • 24,93 w+1,3 *** 16.7. • 7s2 • 25,02w+2,1	
2016	28.	Sára	Polyaková		Slávia STU Bratislava	36	2,13
						15.7. • 6r4 • 25,25 w+0,2	

400 metrov

2016	24.	Emma	Zapletalová		ŠK ŠOG Nitra	27	2,06
						14.7. • 5r2 • 58,56	

800 metrov

2016	3.	Gabriela	Gajanová		AK ZŤS Martin	28	23,06
						14.7. • 3r3 • 2:13,33 *** 15.7. • 3s1 • 2:12,76 *** 16.7. • 3 • 2:09,43	

400 metrov prekážok

2016	22.	Emma	Zapletalová		ŠK ŠOG Nitra	29	2,15
						15.7. • 6r2 • 1:03,60	

5000 metrov chôdza

2016	16.	Ema	Hačundová	05/03/99	MŠK Borský Mikuláš	18	2,06
						14.7. • 16 • 25:56,01	

Výška

2016	5.=	Monika	Zavilinská	02/03/99	AK Junior Holíč	28	15,37
						15.7. • 11=Q • 175 *** 17.7. • 5= • 175	

100 - 200 - 300 - 400 metrov

2016	10.	Garčarová-Močáryová-Zapletalová-Polyaková				16	
						16.7. • 4r3 • 2:15,31	
	10.	Patrícia	Garčarová	13/09/99	Tatran Spišská Nová Ves	16	1,76
	10.	Petra	Močáryová	14/06/99	AC Stavbár Nitra	16	1,76
	10.	Emma	Zapletalová	24/03/00	ŠK ŠOG Nitra	16	1,76
	10.	Sára	Polyaková	19/02/99	Slávia STU Bratislava	16	1,76

3. PREHĽAD ÚČASTNÍKOV PODĽA ROKOV KONANIA ME DORASTU

2016	Baran, Benda, Gajanová, Garčarová, Hačundová, Hronček, Koreň, Kováč, Močáryová, Opavský, Polyaková, Zapletalová, Zavilinská

4. POČET ÚČASTÍ

1-krát	Baran, Benda, Gajanová, Garčarová, Hačundová, Hronček, Koreň, Kováč, Močáryová, Opavský, Polyaková, Zapletalová, Zavilinská

5. NAJLEPŠIE UMIESTNENIA

1. miesto	-
2. miesto	-
3. miesto	Gajanová (2016 - 800 m),
4. miesto	-
5. miesto	Zavilinská (2016 - výška),
6. miesto	-
7. miesto	-
8. miesto	-
9. miesto	-
10.miesto	Garčarová-Močáryová-Zapletalová-Polyaková (2016 - 1-2-3-400 m)

6. REBRÍČEK ÚSPEŠNOSTI ÚČASTNÍKOV ME DORASTU

Bodová hodnota umiestnenia je vypočítaná ako súčet bodov za umiestnenie (bodovaná prvá desiatka 30-24-20-16-13-10-7-5-3-2, každá ďalšia účasť 1 bod) a za umiestnenie vzhľadom na počet štartujúcich (body sú vypočítané ako odmocnina z podielu počtu štartujúcich a umiestnenia).

1.	Gabriela	Gajanová	23,06
2.	Monika	Zavilinská	15,37
3.	Patrícia	Garčarová	6,27
4.	Emma	Zapletalová	5,97
5.	Jakub	Benda	4,56
6.	Matúš	Opavský	4,13
7.	Petra	Močáryová	3,98
8.	Sára	Polyaková	3,89
9.	Adrián	Baran	3,21
10.	Samuel	Kováč	2,37
11.	Ema	Hačundová	2,06
12.	Lukáš	Hronček	2,01
13.	Lukáš	Koreň	1,00

Zostavil MARIÁN KALABUS

12. ROČNÍK ČSOB BRATISLAVA MARATHON A MAJSTROVSTVÁ SR V MARATÓNE

VÍŤAZNÝ HETRIK URBANA A ŠEBESTIANOVEJ

Maratón v Bratislave až do nedele 2. apríla nevyhral slovenský vytrvalec. Slovák neuspel na Štefánikovom maratóne (1932 – 1937), ani na jednom z jedenástich Dunajských maratónov na trati z Bratislavy do Hainburgu a späť (1991 – 2001) a ani na prvých jedenástich ročníkoch ČSOB Bratislava Marathon. Vyhral až v dvanástom. O historický zápis sa postaral Košičan Jozef Urban. Zverenec Pavla Madára vyhral suverénne časom 2:29:44 h s vyše 6-minútovým náskokom a získal svoj tretí titul majstra SR na tejto trati (2012, 2013, 2017).

„Po prvej polovici to vyzeralo dokonca na 2:27 – 2:28 h, lenže šesť kilometrov pred cieľom ma rozbolela zranená ľavá noha a musel som si odbehnúť aj na toaletu. Hlavná vec, že som zvíťazil."

Tridsaťjedenročný Urban stál na štarte maratónu 10. raz. Ôsmykrát sa dostal až do cieľa, pričom druhý raz ako najrýchlejší zo všetkých. Maratónsku premiéru mal v roku 2011 v Bratislave (11. za 2:31:36), prvý raz triumfoval v auguste 2011 v Rajci.

Slovenskou šampiónkou sa tretí raz (2005, 2015, 2017) stala celkovo tretia Sylvia Šebestianová za 3:05:01. Majstrovský maratón vyhrala 7 mesiacov po narodení druhého syna.

„Niektorí lekári asi budú nechápavo krútiť hlavou, že som sa na to dala tak rýchlo. Ja som však až do 32. týždňa tehotenstva behala! Samozrejme, opatrne a už vôbec nie súťažne. Štyri týždne po pôrode som znova začala pomaličky klusať a naberať kilometre," prezradila vyštudovaná učiteľka, v súčasnosti nadporučíčka v 5. pluku špeciálneho určenia Armády SR v Žiline. „Na ČSOB Bratislava Marathon som začala seriózne trénovať až vo februári, moja príprava bola tentoraz naozaj veľmi krátka."

Na bratislavskom mestskom maratóne štartovalo v 8 súťažiach rekordných 10 595 bežcov (maratón 1094, polmaratón 2688), prihlásených bolo takmer 12-tisíc.

Jozef Urban sa stal tretí raz majstrom SR v maratóne.
Foto: FOTOSPORT.SK – PAVOL UHRIN

FAKTY Z BRATISLAVY

MUŽI 1. (1. M-SR) J. Urban (TJ Obal servis Košice) 2:29:44, 2. Kotman (TJ Dynamo Dolný Kubín) 2:36:19, 3. Zemaník (ČR) 2:37:10, 4. (2). Mockovčiak (TJ Obal servis) 2:38:16, 5. (3.) M. Puškár (Slávia Trnava) 2:39:25. **M-SR (DRUŽSTVÁ)** 1. TJ Obal servis (Urban, Mockovčiak, Stohl/Balogh) 7, 2. AŠK Slávia Trnava 17, 3. MTC Vyšná Šebastová 34.
ŽENY 1. Mertová (ČR) 2:51:49, 2. Schwalbeová (Nem.) 3:01:42, 3. (1. M-SR) Šebestianová (AŠK Skalica) 3:05:01,… 5. (2.) Kušnierová (Slávia Trnava) 3:07:33, 13. (3.) Ondrijová (MTC Vyšná Šebastová) 3:25:41. **(gb)**

17. VETERÁNSKE MS V BEHU DO VRCHU

PRÍPRAVY VRCHOLIA

Hoci najvýznamnejším tohtoročným atletickým podujatím na Slovensku budú 24. ME v cezpoľnom behu 10. decembra v Šamoríne, o nič menší záujem nebudí ani ďalšie podujatie vrcholného medzinárodného rangu – 17. MS veteránov v behu do vrchu v prvú septembrovú sobotu v rámci 34. ročníka Horského krosu Pruské – Vršatec.

V akom štádiu sú prípravy? „Všetko napreduje podľa harmonogramu, aj keď z času na čas sa vyskytnú problémy, ktoré treba okamžite riešiť. Zatiaľ sa, našťastie, nič dramatické neudialo," vraví Ján Bakyta, výkonný riaditeľ šampionátu a dlhoročný predseda dubnického Jogging klubu, jedného z najväčších a najstarších združení kondičných a rekreačných bežcov na Slovensku, ktoré šampionát zastrešuje. „Uzavreté sú všetky záležitosti súvisiace s traťou. Tá bude tohto roku o niečo dlhšia a nejaký ten výškový meter pribudne aj k jej celkovému prevýšeniu. Úplne jasno máme v oblasti dopravy, ubytovania či zdravotného zabezpečenia. Zostáva ešte doriešiť niektoré technické záležitosti spojené s otváracím a záverečným ceremoniálom, či účastníkmi obľúbenej tzv. pasta party. Teší nás skutočnosť, že úlohy hlavného mediálneho partnera sa zhostil RTVS. Rád by som tiež upozornil na existenciu oficiálneho informačného portálu šampionátu – http://www.vrsatec2017.eu/ – a účastnícku on-line registráciu núkajúcu zľavy v oblasti registračných poplatkov. Potešiteľné je, že doteraz ju využila už takmer stovka účastníkov z 12 krajín." **JOZEF TICHÝ**

17. Majstrovstvá sveta veteránov v behu do vrchu
17. World masters mountain running championships
PRUSKÉ - VRŠATEC, 02. 09. 2017

16. ROČNÍK MEDZINÁRODNÉHO HALOVÉHO MÍTINGU ELÁN

SVETOVÝ VÝKON ROKA AJ REKORD SR

Svetový výkon roka Íra Alexa Wrighta v chôdzi na 5000 m, slovenský trojskokanský rekord do 23 rokov Tomáša Veszelku a výborná forma šprintéra Jána Volka – to boli hlavné udalosti 16. ročníka mítingu Elán. Súboje si prišla pozrieť aj olympijská víťazka z Barcelony 1992, majsterka sveta zo Stuttgartu 1993 i Európy z Helsínk 1994, bývalá svetová rekordérka na 400 m prekážok a Svetová atlétka roka 1993 Sally Gunnellová. Najviac ju zaujímala premiéra jej najstaršieho syna, 18-ročného Finleyho v anglickom reprezentačnom drese: na 800 m skončil štvrtý.

Pri neúčasti olympijského víťaza Mateja Tótha, ktorý počas pretekov povzbudzoval najmä svojho sparingpartnera Antona Kučmína, vyhral súťaž na 5000 m 26-ročný Alex Wright: domov si odniesol svetový výkon roka 19:06,69 min. Kučmín skončil tretí, no po roku 2013 získal svoj druhý domáci titul.

Trojskokan Tomáš Veszelka dvakrát prekonal 16-metrovú hranicu i Sasínov slovenský rekord do 23 rokov 15,78 m z roku 1972. Zlepšil ho v prvom (16,24) aj druhom pokuse (16,26). „Chcel som skočiť aspoň 16,10. Cieľ som výrazne prekonal, z čoho mám radosť," vravel Veszelka.

Kouča Dubovského potešila solídnym vstupom do sezóny i skúsená Jana Velďáková. Na mítingu triumfovala v diaľke už šiesty raz (2006, 2007, 2011, 2013, 2015, 2017), keď v piatej sérii dosiahla 625 cm. „Túžila som skočiť aspoň 620 cm. Mám ich, ale nedokázala som sa poriadne vyburcovať," tvrdila Jana.

Prvý raz v kariére štartoval na Eláne šprintér Ján Volko. Dvoma rýchlymi šesťdesiatkami (6,73 a 6,72) ponaháňal Britov tmavej pleti. V prvej sérii ho zdolal len Otugade (6,71) a v druhej Rahman (6,69).

SLOVÁCI NA ELÁNE

MUŽI **60 m, I. séria:** 2. Volko 6,73, 5. Matúš 6,86, **II.:** 2. Volko 6,72, 5. Matúš 6,81, 6. Turčáni 6,94, 7. Holec 6,94, **400 m:** 5. Pavelka 50,92, **800 m:** 3. Pelikán 1:55,18, **1500 m:** 5. Jablokov (SR) 3:57,33, **60 m prek. – I.:** 6. Drozda 8,52, **II.:** 6. Drozda 8,56, **trojskok:** 1. Veszelka 16,26 – rekord SR do 23 rokov, **5000 m chôdza:** 3. (1. M-SR) Kučmín (SR/VŠC Dukla) 20:05,04, 4. (2.) Rízek (AŠK Skalica) 20:08,35, 5. (3.) Úradník (Dukla) 20:31,78.
ŽENY **60 m, I. séria:** 3. Bezeková 7,65, **II.:** 3. Bezeková 7,66, **400 m:** 4. Nováková 1:01,95, **800 m:** 5. Šamudovská 2:15,99, **1500 m:** 11. Keszeghová 4:56,28, **60 m prek. – I.:** 4. Šibová 8,73, **II.:** 5. Šibová 8,73, **diaľka:** 1. J. Velďáková 625, **3000 m chôdza:** 1. (1. M-SR) Czaková 13:06,41, 3. (2.) Hornáková 13:31,07, 5.(3.) Čubaňová 14:31,22. **(gb)**

Jana Velďáková vyhrala na mítingu Elán šiesty raz. Foto: FOTOSPORT.SK – PAVOL UHRIN

MLÁDEŽNÍCKE HALOVÉ ŠAMPIONÁTY

Nový slovenský žiacky halový rekordér na 60 m Samuel Beladič. Foto: MAREK KORBA

BELADIČ OKORENIL HETRIK REKORDOM

K vrcholom halovej sezóny patrili štyri mládežnícke šampionáty. Na juniorskom a dorasteneckom kraľovali talenty ŠK ŠOG Nitra s bilanciou 4 – 4 – 3, resp. 5 – 3 – 5. Na majstrovstvách staršieho žiactva bola najúspešnejšia Slávia STU Bratislava s bilanciou 4 – 2 – 1 a v kategórii mladšieho žiactva AFK Nové Mesto nad Váhom (3 – 1 – 0).

Šampionáty priniesli niekoľko rekordov. Juniorky ŠOG Nitra Lehocká, Takácsová, Vlčková, Zapletalová zlepšili na 4 × 200 m časom 1:43,77 slovenský rekord svojich oddielových kolegýň z vlaňajška o 6 stotín. Nitrianky pridali národný rekord v rovnakej disciplíne aj v kategórii dorasteniek v zostave Kovačovicová, Zapletalová, Lehocká, Švecová časom 1:43,69. O vyše dve sekundy zlepšili čas Vitalu Bratislava spred 14 rokov. Samuel Beladič (Slávia STU Bratislava) okorenil svoju zlatú žatvu na M-SR staršieho žiactva, keď vyhral šprinty na 60 (7,27), 150 (17,68) i 300 m (37,98), slovenským rekordom na šesťdesiatke. Zverenec Mareka Korbu skresal z doterajšieho maxima Petra Krčmárea z 3. 2. 2001 dve stotinky.

Tri zlaté získal aj malacký šprintér Boris Pribil na juniorskom šampionáte (200 m, 400 m, 4 × 200 m), Nitrianky zo ŠOG Emma Zapletalová (200 m, 60 m prek., 4 × 200) a Natália Lehocká (diaľka, trojskok, 4 × 200 m) na dorasteneckom a aj ich klubová kolegyňa Andrea Švecová v kategórii staršieho žiactva (150 m, 300 m, 4 × 200 m).

Zaujímavosťou M-SR mladšieho žiactva bol triumf Renáty Vodnyanszkej v diaľke, je to dcéra Renáty Medgyesovej, siedmej z ME 2010 v Barcelone. **(gb)**

23. ROČNÍK BANSKOBYSTRICKEJ LATKY V SKOKU DO VÝŠKY

DVAJA VÍŤAZI, BEER PREKVAPIL

Na populárnej Banskobystrickej latke prvý raz v histórii štartovali obaja úradujúci olympijskí víťazi a prvý raz mala mužská súťaž dvoch víťazov. Olympijský šampión Derek Drouin i Poliak Sylwester Bednarek utvorili svetový výkon roka 233 cm (obaja na druhý pokus), ku ktorému sa dopracovali rovnako – zhodným počtom neúspešných pokusov v súťaži. Výborný bol i Slovák Lukáš Beer, v osobnom rekorde 228 cm skončil piaty.

O jeho výbornej forme letel chýr už dávnejšie. Keď v stiesnených podmienkach nitrianskej haly vyrovnal 1. februára svoj absolútny osobák 226 cm, experti tipovali, že o týždeň neskôr na BBL predvedie parádny výkon. Nemýlili sa. Dvadsaťsedemročný Košičan „preletel" ponad 228 a takmer pokoril aj 231 cm!

„Highway to Hell! Highway to Hell!" – rachotil svetoznámy hit austrálskej rockovej kapely AC/DC, keď sa Beer s rezervou preniesol ponad 228 cm. „AC/DC patria k mojim obľúbeným skupinám," zdôvodnil Lukáš výber hudby.

Na Štiavničkách skákal ako z veľkej knihy: 210, 215, 220, 225 i 228 cm na prvý šup! „Zasekol" sa až na 231 cm, no dva z troch skokov boli viac než sľubné. „Prvý bol asi úplne najlepší, ale aj tretí sa k nemu blížil. Škoda, že ku koncu mi už ubúdali sily," povzdychol si 27-ročný Beer.

V súťaži žien olympijská šampiónka Ruth Beitiová skočila len 189 cm a ani z tretieho štartu si spod Urpína neodviezla vytúžené víťazstvo. Vyhrala Ukrajinka Iryna Heraščenková: jediná zo 14-členného štartového poľa prekonala 193 cm.

FAKTY ZO ŠTIAVNIČIEK

MUŽI 1. Drouin (Kan.) a Bednarek (Poľ.) obaja 233 – svetový výkon roka, 3. Seliverstov (Biel.) 231, 4. D. Thomas (Bah.) 231, 5. Beer (SR) 228, 6. Rivera (Mex.) 228,… 9. Bubeník (SR) 220.
ŽENY 1. Heraščenková 193, 2. Levčenková (obe Ukr.) 189, 3. Beitiová (Šp.) 189,… 11. T. Dunajská 180, 13. Zavilinská (obe SR) 180. **(gb)**

Lukáš Beer si na BBL zlepšil osobák na 228 cm. Foto: FOTOSPORT.SK – PAVOL UHRIN

HALOVÉ MS VETERÁNOV

Veteránsky majster sveta Jozef Vašina (v strede). Foto: ARCHÍV JOZEFA VAŠINU

ZLATO PRE ŽRDKÁRA VAŠINU

Slovensko má atletického veteránskeho majstra sveta! Po triumfe na Európskych hrách veteránov (EMG) v kategórii M45 v Nice 2015 sa žrdkár Jozef Vašina dočkal aj svetového zlata. Na marcovom šampionáte v juhokórejskom Dägu vyhral kategóriu M50 (50- až 54-roční) výkonom 355 cm. Vašinove ďalšie veteránske úspechy sú: striebro na ME 2012 v Zittau 2012 (M45), bronz na ME 2014 v Izmire (M45) a striebro na MS 2016 v Perthe (M50).

Päťdesiatročný atlét nitrianskeho Stavbára bol jediný zlatý medailista v 7-člennej slovenskej výprave, ktorá získala ešte 4 strieborné a 2 bronzové medaily. Najusilovnejšie zbieral kovy v Dägu 72-ročný Bratislavčan Milan Belianský, šéf komisie veteránov Slovenského atletického zväzu (SAZ). Vybojoval si striebro na 60 m prekážok (10,46) a dva bronzy – v skoku do diaľky výkonom 427 cm a v päťboji za súčet 2658 bodov.

SLOVÁCI V DÄGU

ZLATO Jozef Vašina (M50, skok o žrdi, 355 cm). **STRIEBRO** Eva Poláková (W70, hod diskom, 21,74 m), Miroslav Bajner (M55, skok o žrdi, 355 cm), Milan Belianský (M70, 60 m prek., 10,46 s), Vladimír Výbošťok (M70, 60 m, 8,49 s). **BRONZ** Milan Belianský (M70, skok do diaľky, 427 cm), Milan Belianský (M70, päťboj, 2658 b.). **4. MIESTO** Vladimír Výbošťok (M70, 200 m, 29,34 s). **5. MIESTO** Milan Belianský (M70, 60 m, 9,06 s), Jiří Koukal (M70, kladivo, 39,62 m). **7. MIESTO** Jozefa Líšková (W60, diaľka, 195 cm), Jiří Koukal (M70, bremeno, 14,78 m), Jiří Koukal (M70, vrh guľou, 9,38 m) **(gb)**

17. ROČNÍK EURÓPSKEHO POHÁRA VO VRHOCH

NAJLEPŠÍ BOL OŠTEPÁR ŽEŇÚCH

Najlepšie slovenské umiestenie na 17. ročníku Európskeho pohára vo vrhoch v Las Palmase na Kanárskych ostrovoch si vybojoval Patrik Žeňúch – skončil siedmy zo 16 oštepárov výkonom 74,30 m. Jeho séria: x – x – 67,08 – 67,46 – 73,14 – 74,30. Zverenec Jozefa Hanušovského bol na EP v roku 2015 už siesty.

„Na rozdiel od kvalitných hodov v rozcvičke začal Patrik súťaž zle. V prvých štyroch pokusoch sa veľmi trápil, zjavne mu chýbali rýchlosť a poriadny ťah. Po konzultáciách s trénerom prišlo zlepšenie, dostal sa za 70-metrovú hranicu a posledným pokusom pridal ešte viac ako meter," komentoval Žeňúchovo vystúpenie šéftréner vrhov Slovenského atletického zväzu Pavel Pankuch.

SLOVÁCI V LAS PALMASE

MUŽI **guľa:** 15. Olej 18,20, oštep: 7. Žeňúch 74,30. **MUŽI DO 23 ROKOV** **oštep:** 12. Slezák 66,72. **ŽENY DO 23 ROKOV** **guľa:** 9. Slošárová 14,59. **(gb)**

AKO SA RODIL DEVÍN

(Beh starší ako košický maratón)

V cieli premiérového ročníka na dnešnom Hviezdoslavovom námestí vítali bežcov davy ľudí.

CESTNÝ BEH Z DEVÍNA DO BRATISLAVY JE CTIHODNÝ KMEŤ. A NIELEN ATLETICKÝ. NIJAKÝ ŠPORT NA SLOVENSKU NEMÁ STARŠIE PODUJATIE. „DEVÍN“ JE NESTOR A NEZMAR. NA SVET PRIŠIEL KRÁTKO PO PRVEJ SVETOVEJ VOJNE. PRETRPEL DRUHÚ A NAPOKON AJ TRETIU, TAKZVANÚ STUDENÚ. PREŽIL FEBRUÁR, AUGUST AJ NOVEMBER. DO STOROČNICE MU CHÝBAJÚ IBA ŠTYRI ROKY, KEĎŽE HO VŠAK PERIPETIE 20. STOROČIA OZBÍJALI SKORO O ŠTVRTINU JEHO HISTÓRIE, TÚTO JAR ZAŽIL „LEN“ 70. ROČNÍK...

Zakladatelia behu pred historickou budovou SND…

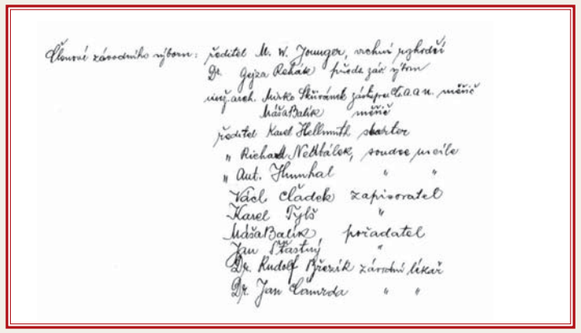

… a zoznam „závodného výboru“ na historickom dokumente.

Dvadsiaty štvrtý apríl 1921 pripadol na nedeľu. Podobne ako v roku 1836. Jedinečnú šancu zasvätiť prvé veľké poprvovojnové preteky práve 85. výročiu pamätného výletu štúrovcov na Devín organizátori nemohli a nechceli premrhať. A to napriek tomu, alebo práve preto, že mnohí z nich boli Česi.

Beh z Devína bol národný už pred 96 rokmi, hoci to v názve nedeklaroval. Vtedy sa však pojem národ vnímal inak než dnes. „V tých časoch hrala osobitnú úlohu česko-slovenská vzájomnosť – vďaka nej vznikol aj tento beh,“ pripomínal atletický nestor a kronikár Rudolf Holzer, ktorý inicioval obnovenie podujatia po dvoch jeho najdlhších prestávkach (1939 – 1947 a 1952 – 1966).

SLOVAN SI VYŽIADAL SLÁVISTA

Dekrét vlády Československej republiky z marca 1919 premenoval Pozsony, Pressburg či Prešporok na Bratislavu. Najbližšie tomu, ako mesto nazývali členovia Společnosti česko-slovanskej už na onej vlastivednej vychádzke na Devín. Prevahu v ňom stále mali ľudia hlásiaci sa k nemeckej národnosti a Petržalku ešte okupovali maďarské vojská, ale na ľavý breh Dunaja už slovenskej menšine prichádzali na pomoc stovky českých a moravských inteligentov. Aj športovcov. Vrátane atlétov.

Dlhoročný sekretár slovenskej atletiky Alojz Ovečka v knižke o histórii kráľovnej športov v Bratislave spomínal, že sa schádzali a trénovali na Kuchajde (Pasienkoch). Okrem atlétov aj futbalisti. Práve tam sa koncom marca 1919 po náhodnom stretnutí pod Michalskou bránou vybrali dvaja známi z Prahy: Antonín Humhal, čerstvo vymenovaný riaditeľ bratislavskej telegrafnej ústredne, a šéf bratislavskej filiálky Agrobanky Karel Hellmuth. Obaja fandili futbalovej Slavii a prvému z nich pred odchodom na Slovensko slávny kapitán „zošívaných“ Jan Košek kládol na srdce: „Udělejte tam klub, abychom se s ním sešli na trávníku.“ Na Kuchajde natrafili na veliteľa bratislavskej polície Richarda Brunnera a – bola ruka v rukáve.

Už tretieho mája sa v jedálni Ministerstva s plnou mocou pre správu Slovenska sídliaceho v dnešnej budove Filozofickej fakulty UK zišlo valné zhromaždenie, ktoré schválilo vznik I. československého športového klubu (I. ČsŠK) – policajného kapitána Brunnera zvolilo za predsedu a Humhala za jedného z dvoch podpredsedov. Futbalový oddiel klubu, ktorý bol predchodcom Slovana, začal fungovať okamžite (už v lete zohral v Bratislave priateľský zápas s pražskou Slaviou, v ktorom podľahol 1:9) a atletický na prahu roku 1920.

PRVÝ ŠÉF BOL ČECHOAMERIČAN

Atletika v Prešporku, pravdaže, žila aj za rakúsko-uhorskej monarchie, ale iba v maďarských a nemeckých kluboch. Tá jednotka v názve prvého domáceho mala opodstatnenie. Prvým šéfom atletického odboru I. ČsŠK, ako recyklovane uvádzajú slovenskí historici, bol – Američan Max W. Younger. V skutočnosti však šlo o Čechoameričana, čo vysvetľuje jeho

Maximillian Younger z obdobia, keď bol úspešným gymnastickým trénerom v USA.

Multiviťazka Alena Močáriová na zábere z 50. ročníka (1997), keď vyhrala šiesty raz

Rudolf Holzer, ktorý má najväčšie zásluhy na obnovení behu v 40. a 60. rokoch.

akceptáciu aj schopnosť adaptovať sa na podmienky.

Maximillian „Max“ Younger začínal s atletikou, ale preslávila ho gymnastika: 30 rokov (1926 – 1956) pôsobil ako (väčšinou hlavný) gymnastický tréner na Temple University vo Filadelfii, na ktorej získal profesúru a v roku 1954 ako vôbec prvý americkú výročnú cenu pre najlepšieho vysokoškolského trénera tohto športu. Z jeho životopisu na webovej stránke americkej gymnastiky vyplýva, že sa narodil v roku 1886 v Plzni, takže zrejme ako Junger. Keď mal dvadsať, emigroval do USA a ku koncu prvej svetovej vojny sa vrátil do Európy s americkou armádou na čele s generálom Johnom Pershingom ako športový riaditeľ pri jej námornej zložke pôsobiaceho kresťanského mládežníckeho združenia YMCA. A po vojne na istý čas (do roku 1923) ako „ymkár“ zakotvil vo svojej starej, ale už vlastne novej vlasti – nie však v Plzni, ale v Bratislave.

Nebol jediný. Po tzv. Pershingovej olympiáde usporiadanej v Paríži 1919 na počesť víťazstva štátov Dohody vo vojne zamieril do Československa aj asistent atletického šéftrénera USA na nej Josef (Joseph) Ámos Pípal. Rodák zo Zachotína na Vysočine bol renomovaný kouč Kalifornskej univerzity, ale pod hlavičkou YMCA aj športový inštruktor armády. Spolok rozvíjajúci najmä pohybové aktivity mlade očaril aj prezidentovu dcéru Alicu Masarykovú. Otvárala mu brány do Československa, kde americká YMCA za pomoci svojich trénerov a štedrého financovania testovala možnosti expandovania.

ATLETICKÉ DUO PÍPAL - YOUNGER

Ministerstvo národnej obrany ČSR začalo organizovať kurzy pre armádnych športových inštruktorov a už prvý v máji 1919 v Žiline viedol Pípal ako riaditeľ pražskej „ymky“. Základ výučby tvorila atletika, ale na spestrenie zoznamoval frekventantov aj s pravidlami a finesami volejbalu, basketbalu či softbalu, takže sa dodnes označuje za „prvý kurz amerických hier v ČSR“.

Na niektorých ďalších v Prahe Pípalovi pomáhal ako asistent aj Younger. Zaangažoval ho tiež do prípravy československých atlétov na antverpské olympijské hry 1920, ktorú dostal na starosť. Potvrdzuje to zmienka v Youngerovom životopise: „Koučovanie odštartoval trénovaním Českého olympijského atletického tímu.“

Younger bol v najlepších rokoch a plný energie. Len čo v petržalskom Starom háji skraja jari 1920 dokončili provizórnu atletickú dráhu, zorganizoval na nej preteky, ktoré za súčasť prípravy na OH označila aj dobová tlač.

Na to, aby sa niekto zo Slovákov nominoval do čs. výpravy, bolo však už neskoro.

DEVÍN PODĽA VZORU BĚCHOVÍC

Predobrazom „Devína“ v očiach organizátorov s prevahou českých rodákov boli logicky „Běchovice“. Najstarší, dodnes existujúci cestný beh na kontinente zažil premiéru už v máji 1897!

Myšlienka založiť beh z Devína do Bratislavy skrsla takmer v rovnakej chvíli ako nápad založiť atletický odbor I. ČsŠK. Odznela už na ustanovujúcej schôdzi a čoskoro dostala podobu uznesenia o skladbe prípravného výboru, na ktorého čele stál ten istý muž ako na čele odboru – Čechoameričan Younger. Existoval aj tzv. „závodný výbor“ na čele s predsedom Gejzom Rehákom: v ňom figuroval Younger ako riaditeľ aj hlavný rozhodca. Jeho pravou rukou bol Antonín Balík, ktorý do Bratislavy prišiel ako tridsiatnik s povesťou výborného bandy-hokejistu ČKS Vyšehrad 1907. „Máša“, ako ho prezývali, v zákulisí intenzívne pripravoval zrod hokejového oddielu, ale kým sa mu to podarilo (1921), agilne pracoval v atletickom. Dokonca aj potom – ešte v roku 1933 bol štartérom 2. ročníka Štefánikovho maratónu a v západoslovenskom okrsku Čs. amatérskej atletickej únie (ČSAAU) pracoval až do roku 1935.

LEKÁRI TRPELI NA ATLETIKU

Dobová listina činovníkov, ktorí sa najväčšmi zaslúžili o založenie behu Devín – Bratislava, obsahuje samé české mená. S jednou výnimkou – tou je MUDr. Gejza Rehák, ktorý medicínu študoval v Pešti a vo Viedni a od septembra 1919 až do smrti v marci 1940 bol riaditeľ Štátnej nemocnice v Bratislave, vtedy najväčšej na Slovensku. Narodil sa na Záhorí: ako rodnú obec si písal Smolinské, kde mal jeho otec krčmu, dnes si ho však ako rodáka uvádza Borský Svätý Jur. Prvým predsedom I. ČsŠK bol policajný šéf Brunner, ale čoskoro ho prevelili do Rožňavy a na čelo správnej rady zvolili Reháka – šéfoval mu až do roku 1927; to už bol aj poslanec (v Národnom zhromaždení zastupoval národných demokratov). V športe to Rehák dotiahol až na predsedu historicky prvého Slovenského olympijského výboru – viedol ho od ustanovujúceho valného zhromaždenia v júni 1939, ale iba trištvrte roka, zomrel ako 58-ročný.

Atletiku však nosili v srdci aj iní renomovaní lekári, dokonca magnificencie. Profe-

sora Stanislava Kostlivého, viedenského rodáka z českej rodiny, v období 1923 – 1925 rektora UK, experti označujú za zakladateľa slovenskej chirurgickej školy – pričinil sa o atletickú dráhu v Medickej záhrade, o zrod klubu Univerzita (predchodca VŠ), atletických súbojov univerzít Prahy, Brna a Bratislavy, a bol aj aktívny rozhodca. Práve on prišiel s nápadom, aby Lekárska fakulta UK venovala putovný pohár víťazovi behu Devín – Bratislava.

„Vtedy platila zásada, že šport a telovýchova je záležitosťou lekárov," tvrdil Ovečka, „cez atletiku rozvíjali výchovnú a kultúrnu prácu medzi mladou inteligenciou." Prvého menoval prof. MUDr. Bohuslava Poláka, pôvodom z Pardubíc. Chýrny farmakológ, dekan Lekárskej fakulty (1926 – 1927), v polovici tridsiatych rokov aj rektor UK, bol totiž celých 18 rokov strávených v Bratislave v nejakej atletickej funkcii. Zásluhu má najmä na zrode západoslovenského okrsku ČSAAU, ktorého absencia klala oči pražskému ústrediu únie. Ako spomína športový historik Igor Machajdík, v predvečer premiérového behu Devín – Bratislava jej delegát Miroslav Skřivánek hrozil, že nepovolí štart pretekárov menšinových klubov, ak sa nezrieknu ambícií stať sa členmi Maďarského atletického zväzu – až v noci vraj podpísali prísľub, že sa zapoja do príprav zriadenia západoslovenského okrsku ČSAAU. Polákovi potom trvalo takmer rok, kým ich vo februári 1922 k tomu „dokopal"...

VÍŤAZA OHROMILO OBECENSTVO

Bratislava sa 24. apríla 1921 prebudila do usmokleného dňa. Tridsaťsedem bežcov malo zraz na nádvorí kasární, ktoré krátko predtým premenovali z Vodných na Štefánikove (od päťdesiatych rokov v nich sídli Slovenská národná galéria). Odtiaľ ich na korbe nákladného auta previezli do Devína. V osobnom sa viezli len rozhodcovia a štartér Karel Hellmuth, už spomínaný bankový riaditeľ.

Vtedy si ešte boli atléti rovní, neexistovali manažéri a pozvánky sa posielali predpisovo na kluby. Tak dorazila aj bratislavská pre Václava Vohralíka. Napriek tomu, že to už bol pán atlét, najpopulárnejší v celom Československu. Osem mesiacov predtým na otvorení antverpskej olympiády ako prvý v histórii niesol československú vlajku a o pár dní z tucta našich atlétov dosiahol najlepšie umiestenie – do finále na 1500 m postúpil najlepším rozbehovým časom 4:02,2, ale v ňom výrazne horším (4:04,6) skončil štvrtý. V olympijskej premiére Československa nezískal medailu v individuálnej disciplíne nikto – jediné bronzové doniesli hokejisti a tenisový „mix" Skrbková – Žemla.

Hviezdy sedemdesiatych rokov: zľava Jozef Machálek (víťaz 1979), Dušan Moravčík (1977) a Peter Suchán (1971 a 1974 – 1976).

Močáriová: rekordných 7

Jubileá priťahujú. Absolútna multirekordérka v počte primátov prvý raz bežala z Devína do Bratislavy ako kysucká rodáčka Alena Kučeríková v roku 1983, keď nemala ani deväťnásť, a skončila druhá za Češkou Urbanovou. O tri roky prvý raz vyhrala, ale to už bola mama dcéry Martiny. Pod menom Močáriová zvíťazila sedemkrát: 1986, 1989, 1993, 1995 – 1997 a 2001. Vo výsledkovej listine naposledy figurovala v roku 2002, keď skončila tretia za Poľkou Zatorskou a Slovenkou Janečkovou. Tohto roku bežala Devín po 15 rokoch znova, ale už ako Alena Siptáková. Jej druhý manžel Miroslav Sipták ju k tomu inšpiroval lanským debutom na podujatí. „To je taký životný oblúk: my sme boli dakedy spolužiaci a kamaráti na banskobystrickej športovej škole – ja atlétka, on najprv plavec, potom bežec-strednotratiar. Pred pol druha desaťročím sa naše životné cesty znova stretli a potvrdením toho bol náš spoločný štart," vravela 53-ročná devínska rekordérka.

„Bratislavu som nepoznal a keď sa ku mne cez Spartu dostala pozvánka na prvý ročník behu Devín – Bratislava, neskrýval som radosť, že budem môcť na Slovensku prvý raz predviesť svoje umenie," zaspomínal si Vohralík pred 40 rokmi v liste z Austrálie Rudolfovi Holzerovi, citovanom športovým publicistom Miroslavom Hazuchom. „Súperov som nepoznal, ale veril som si, hoci počasie bolo mizerné, daždivé, terén klzký. Dobehol som s bezpečným, minútovým náskokom pred sparťanskými kolegami Rothom a Zikom. Ohromila ma obrovská účasť obecenstva! Mal som za sebou už dosť pretekov v cudzine, ale niečo také som dovtedy nezažil."

Cieľ bol pred historickou budovou Slovenského národného divadla a na námestí, ktoré rok predtým premenovali z Kossuthovho na Palackého sady (Hviezdoslav totiž ešte žil), sa podľa súdobej tlače tiesnilo vyše 15-tisíc ľudí. Dva mesiace predtým sa uskutočnilo sčítanie ľudu, podľa ktorého v Bratislave žilo len 93 189 obyvateľov...

VOHRALÍK ALIAS VÖRÖS

Devínsky beh mal hneď na úvod víťaza, ktorý bol na danú dobu zo svetového hľadiska azda najväčšou osobnosťou v celej jeho histórii.

Na dokreslenie profilu Václava Vohralíka dve odbočky. Prvá dozadu: v roku 1919 získal posledné dva z ôsmich titulov majstra Maďarska, a to na 1500 aj 5000 m – úplne prvý v krose o päť rokov skôr. Narodil sa v Brne, ale otec sa aj s rodinou vybral za robotou do Budapešti, kde sa syn ukazoval najprv ako nádejný futbalista, potom plavec a napokon sa v robotníckom klube MTE presadil ako bežec. Nie pod menom Václav Vohralík, ale ako Vince Vörös (Červený). Po vzniku Československa zavelil otec-ľavičiar na návrat domov, kde ako prvý čs. atlét zabehol 800 m pod dve minúty (1:58,3) a 3000 m pod 9 minút (8:49,2). Rok po maďarskom double (1500, 5000 m) dosiahol československé a napokon počtom titulov vyrovnal skóre na 8:8.

Druhá odbočka dopredu: atletické súťaže prvej olympiády po druhej svetovej vojne Vohralík sledoval z čestnej tribúny – ako osobný hosť britského ministra zodpovedného za olympijské hry 1948, ktorým bol Philip Noel-Baker, jeho súper z antverpského finále 1920, ktorý získal striebro. „Mohol si vyhrať, keby si sa nebál Zandera," povedal mu vtedy jeho hostiteľ, slávny Brit, ktorý o jedenásť rokov dostal Nobelovu cenu za mier. Oni dvaja vedeli, o čom hovorili, súčasníkom to treba vysvetliť: Švéd John A. F. Zander štartoval na OH 1920 ako svetový rekordér časom 3:54,7, ktorý prekonal až o štyri roky Fín Nurmi (3:52,6), ale antverpské finále nedokončil. Vyhral ho Angličan Albert Hill pred krajanom Noel-Bakerom, kým Vohralík dobehol štvrtý. „Strach z úspechu mi zviazal nohy a trochu som to pretaktizoval," priznal po rokoch Vohralík.

Po kariére sa ukazoval ako talentovaný tréner, ale tým sa v Československu nedalo uživiť a koncom dvadsiatych rokov sa vydal na vandrovku za robotou – pracoval v Rumunsku, v indickej filiálke brnianskej Zbrojovky a napokon sa aj s mladším synom usadil v austrálskom Sydney.

POTENCIÁL A PAMÄŤ HISTÓRIE

„Závod tento bude historickým v dejinách športu v Bratislave a na Slovensku, lebo športový úspech bol ohromný. Otvoril konsolidáciu atletického športu na Slovensku," prognózovala po debute behu z Devína dobová tlač. V tom druhom precenila schopnosť Slovače zjednocovať sa úspechmi, ale to, že hrdosť na históriu napokon preváži nad jej znevažovaním či neúctou k nej, sa potvrdilo. Slovensko má najstarší, od roku 1924 existujúci maratón v Európe, košický, navyše s krásnym názvom – a okrem neho aj ešte o tri roky starší bratislavský cestný beh.

Vážme si to. Čo by iní za to dali... Aj tých, ktorí sa bili za to, aby tieto podujatia napriek politickým protivenstvám doby prežili. Vrátane tých, ktorí sa po Mníchove 1938 museli zo Slovenska napriek zásluhám pakovať – a tých bolo neúrekom...

MARIÁN ŠIMO

MÍĽNIKY NÁRODNÉHO BEHU DEVÍN – BRATISLAVA

Štartové pole v období prvého bežeckého boomu (1983).

1921: V premiére z Devína odštartovalo 37 bežcov a 21 z nich dobehlo do cieľa pred budovou SND – ako prvý Václav Vohralík zo Sparty Praha, na OH 1920 štvrtý na 1500 m.
1925: Prvýkrát vyhral slovenský bežec, pravda, v drese pražskej Sparty – košický rodák Jozef Koščák. Napriek tomu, že omylom vystúpil z vlaku v Devínskej Novej Vsi a do Devína musel šliapať peši. Hneď za ním dobehol cabaj-čáporský rodák František Hulán (I. ČsŠK), ktorý rok predtým ako ani nie 19-ročný skončil tretí a na behu štartoval ešte aj ako 74-ročný (1979)!
1928: Prvá, našťastie len ročná pauza: beh sa oficiálne nekonal z technických dôvodov, zrejme však pre nedostatok financií.
1931: Koščák vyhral tretí raz (1926 ako člen Sparty, 1929 a 1931 Moravskej Slávie Brno) a natrvalo získal pohár venovaný Lekárskou fakultou UK. Mohol ho mať už o rok skôr, ale na 7. km si zranil koleno a odviezli ho do nemocnice.
1932: Koščák v drese MS Brno vyhral znova – nový pohár, ktorý venoval rektor UK Dobroslav Orel, vyhlásili za večne putovný a víťazov ním dekorujú dodnes. Ročník č. 11 bol prvý raz majstrovstvami Slovenska v cestnom behu: titul získal tretí Ján Stiteczký (PTE Bratislava).
1935: Prvý víťaz z bratislavského klubu: František Šolti (PTE).
1936: Premiérový triumf atléta usporiadateľského I. ČsŠK: Karol Herceg, ktorý vyhral aj o rok, bol tiež výborný cyklista a ešte lepší cyklistický tréner.
1939 – 1947: Prvá veľká „diera" v histórii, spôsobená najskôr viedenskou arbitrážou (Devín sa stal súčasťou tzv. tretej ríše) a potom druhou svetovou vojnou.
1948: Po desaťročnej prestávke beh obnovili – najmä zásluhu Rudolfa Holzera. Prvé tri povojnové ročníky vyhral František Augustín, ale ani tie sa neuskutočnili „v kuse", v r. 1950 preteky nepovolili a o rok sa 20. ročník konal len vďaka zaradeniu do programu osláv Dňa armády a – na skrátenej trati.
1952 – 1966: V päťdesiatych rokoch bol Devín súčasťou pohraničného pásma a súdobý režim v ňom nepovoľoval akcie, v šesťdesiatych zasa Slovan ako nástupnícky klub po I. ČsŠK nemal organizačný potenciál nadviazať na tradíciu.
1967: Podujatie na Holzerov podnet vzkriesila TJ Rapid Bratislava – nemala síce atletický oddiel, zato podnikových funkcionárov (František Letovanec, Jozef Brlica), ktorí vďaka tzv. pridruženej výrobe cez svoje účelové zariadenie získali financie a „ideovo" ho spojili s Dňami čs. -sovietskeho priateľstva. Prvý raz štartovali aj štyria cudzinci a jeden z nich v lejaku vyhral – Švajčiar Walter Dietiker (1969 znova).
1970: Posledná absencia – najmä dôsledok infarktu, ktorý v decembri 1969 postihol Rudolfa Holzera.
1971: Návrat v netradičnom termíne (október) a na skrátenej trati: pre výstavbu Mosta SNP bol cieľ pred PKO (až do 1974) a prvý primát dosiahol vytrvalec banskobystrickej Dukly Peter Suchán.
1976: Rapid sa usporadúvania behu vzdal. V kalendári EAA figuroval s termínom 24. apríl, uskutočnil sa však až 14. novembra, keď sa nad ním zmilovalo pár funkcionárov Slovana na čele s behávajúcim hospodárom TJ Viktorom Nedvedom, ktorý bol motorom podujatia až do roku 1991. Suchán štvrtým víťazstvom (1971, 1974 – 1976) vyrovnal Koščákov rekord. Prvý raz bežali aj ženy: vyhrala Paulína Kirnová (aj 1977 a 1978) pred Máriou Nagyovou, manželkou jej trénera a iniciátora premiéry Juraja Nagya.
1977: Zásluhou atletického nadšenca Pavla Safku zažil premiéru mládežnícky Malý Devín. Jubilejný, tridsiaty ročník toho „veľkého" vyhral Dušan Moravčík, rodák z Bánova, strieborný stípliar ME 1971 a piaty na OH 1972 – z víťazov sa súdobým svetovým postavením asi najviac priblížil Vohralíkovi.
1982: Prvá vlna popularity rekreačného behania – počet účastníkov prekročil tisícku (1211). A prvý raz obe kategórie vyhrali zverenci jedného, banskobystrického trénera Róberta Rozima: ženskú jeho dcéra Katarína a mužskú Martin Vrábeľ.
1985: Prvý raz vyše dvetisíc štartujúcich (2255) a Rozimovo repete: s Vrábľom vyhrala Jana Kučeríková.
1986: Tentoraz vyhralo Janino dvojča Alena, ale pod priezviskom Močáriová – neskôr ešte šesťkrát. Podujatie sa premiérovo nazývalo „národný beh".
1987: Vrcholil boom: počet štartujúcich prekročil trojtisícovú hranicu (3225). Ešte aj o rok, potom však 10 rokov postupne klesal, až pod tisícku...
1990: Na Slovanskej ceste v dôsledku Novembra 1989 zmizli ostnaté drôty a pohraničníci nesledili, ale bežcom koncertovali na bicie nástroje...
1992: Preteky v ďalšej krízovej situácii prevzala pod krídla Správa telovýchovných a rekreačných zariadení hlavného mesta SR, ktorej vtedy šéfoval kajakársky olympionik 1972 Ľubomír Kadnár – dušou akcie sa na 25 rokov vo funkcii hlavného koordinátora stal Peter Blaho.
1994: Prvý primát Miroslava Vanka z banskobystrickej Dukly, ktorý si o 14 rokov dobehol po dodnes mužom neprekonaný šiesty.
2000: Až v 25. ročníku ženského behu vyhrala cudzinka, ale v drese bardejovského klubu: Poľka Izabela Zatorská (a o dva roky znova), medailistka MS a ME v behu do vrchu.
2001: Močáriová zavŕšila jedinečnú sériu: vyhrala siedmy raz.
2009: Premiérové víťazstvo bežca z iného kontinentu – Etiópčan Feyissa Mossisa však už dva roky žil v Maďarsku.
2010: Začiatkom 21. storočia dorazila na Slovensko druhá vlna popularity behov, počet štartujúcich začal znova rásť a prekročil rekordné číslo z osemdesiatych rokov (3600).
2011: Padla štvortisícová hranica: 4115.
2014: Aj päťtisícová: 5146. Trebišovská rodáčka Katarína Berešová, londýnska olympionička, vyhrala šiesty raz (predtým 2006, 2008, 2010, 2011, 2012) a prvý z troch primátov získal Joel Mwangi, Keňan behajúci za maďarský Benedek Team.

Foto: SLOVENSKÉ OLYMPIJSKÉ A ŠPORTOVÉ MÚZEUM, ŠTARTFOTO – JÁN SÚKUP, ARCHÍV IGORA MACHAJDÍKA

BÝVALÍ ATLÉTI Z AC BEBET BRATISLAVA ZALOŽILI MALÝ, ALE VEĽMI ÚSPEŠNÝ BK HNTN BRATISLAVA

POMÁHAJÚ RÝCHLYM NOHÁM A BYSTRÝM HLAVÁM

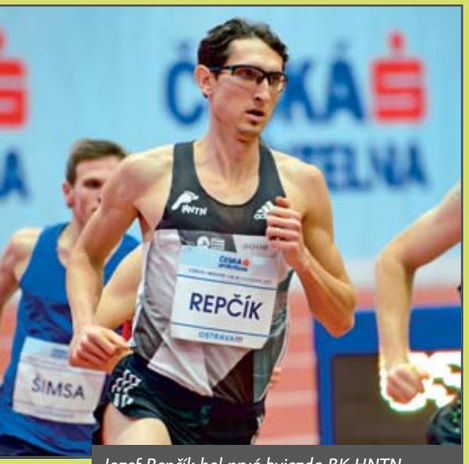

Jozef Repčík bol prvá hviezda BK HNTN.

Pred ôsmimi rokmi si partia nadšencov okolo Radka Šatku a Andreja Bendu, ktorá má spoločnú atletickú minulosť v prvom slovenskom „súkromnom" atletickom klube AC Bebet Bratislava, nastriekala na biele bavlnené tričká nápis „Hraj na tie nohy" a vybrala sa na Národný beh Devín – Bratislava. Dnes patrí tento bratislavský klub s nevšedným názvom medzi najlepšie na Slovensku.

Na OH 2016 v Riu mal troch pretekárov, na halových ME 2017 v Belehrade už štyroch a tvorili viac ako štvrtinu výpravy. V BK HNTN sa snažia, aby počet ich atlétov na vrcholných podujatiach ďalej rástol. Radek Šatka vraví, že pomáhajú rýchlym nohám a bystrým hlavám. „V klube sme mali hneď od začiatku veľké šťastie na ľudí," zdôraznil prezident BK HNTN Bratislava. „Zakladali ho bývalí členovia AC Bebet Bratislava, v ktorom pred takmer 30 rokmi behali a skákali. Spájajú nás minulosť, pekné spomienky, spoločné zážitky a dobré vzťahy. Boli sme ako súrodenci, trávili sme spolu denne veľa hodín. Práve na rodinnej atmosfére sme postavili aj BK HNTN. Fungujeme ako dobrá rodina, ťaháme za jeden koniec povrazu, čo je základ úspechu nášho spoločného snaženia."

BK HNTN je malý klub – má iba 27 členov registrovaných v Slovenskom atletickom zväze. No jeho súčasť sú aj ďalší, čestní členovia. „Pre klub pracuje viacero trénerov, no kmeňoví sú len traja – Vladimír Bezdíček, Dušan Banyák a Naďa Bendová. Nie sú však naši zamestnanci, lebo ich neplatíme. Pracujeme na tom, aby boli za svoju prácu finančne odmenení, ale zatiaľ je to hudba budúcnosti," vysvetľuje Radek Šatka a dodáva: „Našich atlétov vedú aj tréneri evidovaní v iných kluboch, napríklad Štefan Mereš či Peter Žňava."

UVAŽUJÚ AJ O MLADI

V BK HNTN netaja, že jeden z dlhodobých cieľov klubu je výchova mladých atlétov a nie iba angažovanie hotových špičkových reprezentantov, ako sú Putalová, Štuková, Repčík, Kučera či šprintérsky vicemajster Európy na 60 m Volko.

„Chceme perspektívne pracovať v klube aj s deťmi. Naši tréneri síce už pôsobia ako vedúci atletických a športových krúžkov na mnohých školách, ale priamo v HNTN sa o školskú mládež zatiaľ nestaráme," skonštatoval Šatka. „Ak nám to podmienky dovolia, určite rozšírime naše rady o mlaď. Teraz by však bolo nerozumné nabrať do klubu veľa atlétov, o ktorých by sme sa potom nevedeli postarať. Už dlhšie pripravujeme projekt, ktorý by nám pomohol vychovať nástupcov našich najväčších klubových hviezd, ktoré sa na súčasné popredné pozície v rámci Európy dostali poctivým a systematickým tréningom. Nikto z nich nedostal v živote nič zadarmo."

TROJUHOLNÍK ÚSPECHU

Ľudia v BK HNTN majú na talenty obdivuhodný cit. Ich perspektívu dokážu odhadnúť veľmi presne. „Na talenty máme nos," smeje sa Radek Šatka a dodáva, že takmer každý vrcholový atlét, ktorý k nim do klubu prestúpil, vo veľmi krátkom období po príchode zaznamenal výrazný nárast výkonnosti, alebo dosiahol na medzinárodnej scéne pozoruhodný výsledok. Posledný rukolapný príklad je šprintér Volko. Do BK HNTN prestúpil v novembri, v marci už bol vicemajster Európy na 60 m.

„Už sme počuli chýry, že v klube máme akúsi živú vodu, ktorou vždy našich atlétov pokropíme a vďaka nej im rastie výkonnosť. Nie, nie je to pravda. Žiadna živá voda značky BK HNTN neexistuje. Pravda je prozaickejšia: ak sa ideálne skĺbia tri strany trojuholníka – talentovaný a disciplinovaný športovec, odborne zdatný tréner, kvalitné podmienky, ktoré vieme vďaka našim partnerom zabezpečiť – atlét nášho klubu sa výkonnostne posúva. Trojuholník však musí byť rovnoramenný. Ak je ktorákoľvek jeho strana kratšia, na úspech môžeme zabudnúť."

Šatka tvrdí, že atlétov do BK HNTN si vyberajú veľmi starostlivo: „Skôr, ako im dáme ponuku, zhodnotíme mnohé kritériá. Neanalyzujeme iba mieru talentu a prognózu výkonnostného rastu, ale aj tréningovú disciplínu a ochotu športovca neustále na sebe pracovať. Bez disciplíny a vôle podriadiť športu všetko, čo je nutné, budete na úspech čakať zbytočne. Rokmi skúseností máme túto tézu už overenú."

POLTUCET NETUCTOVÝCH HVIEZD

V súčasnosti behá vo farbách HNTN šesť popredných slovenských reprezentantov. Každý z nich má za sebou zaujímavý životný príbeh a takmer každého z nich „rodinný" klub zachránil pre veľkú atletiku.

„Keď sme sa v roku 2014 dohodli s Marcelom Lopuchovským, že pomôžeme jeho tréningovej skupine, netušili sme, kam sa to až posunie. O rok neskôr už boli jeho zverenci členmi nášho klubu. Vtedy bol lídrom Jožko Repčík, dvojnásobný finalista ME na 800 m a strieborný medailista na 800 m na Svetovej univerziáde 2013 v Kazani. O rok neskôr na halových ME 2015 v Prahe zaznamenala raketový nástup senzačným 4. miestom na 400 m Ivetka Putalová, ktorá potom na halových MS 2016 v Portlande skončila šiesta. Na ME 2016 v Amsterdame dal o sebe vedieť prekážkar na 400 m Martin Kučera, ktorý sa nečakane prebil do finále a v ňom skončil siedmy. V tohtoročnej halovej sezóne zažiaril Ján Volko, senzačný halový vicemajster Európy na 60 metrov. Na tomto šampionáte sa darilo aj osemstovkárke Alexandre Štukovej a výkonnostný progres zaznamenal aj ďalší osemstovkár Leo Lendvorský," vymenúva Radek Šatka úspechy poltucta svojich netuctových hviezd.

Okrem toho, že elitní bežci BK HNTN sa pýšia rýchlymi nohami, majú aj bystré hlavy. Všetci vyštudovali alebo študujú na univerzitách, napríklad Martin Kučera absolvoval s červeným diplomom na Prírodovedeckej fakulte UK odbor molekulárnej biológie, Ján Volko je poslucháčom Fakulty informatiky a informačných technológií STU, kde sa venuje počítačovým a komunikačným systémom, Jozef Repčík zvládol odbor manažment podniku na SPU v Nitre. Všetky esá klubu sú bystrí a inteligentní mladí ľudia, ktorí sa v živote nestratia, ani keď zavesia tretry na klinec.

Prekážkara na 400 m Martina Kučeru nechceli v Dukle, ujali sa ho v BK HNTN a odvďačil sa im 7. miestom na ME a účasťou na OH v Riu.

Alexandra Štuková milo prekvapila na 800 m na HME v Belehrade.

BK HNTN BRATISLAVA VO FAKTOCH	
ČLENOV	27
PRETEKÁROV	21 (15 MUŽOV A 6 ŽIEN)
TRÉNEROV	3
ROZHODCOV	0

ZA NÁZOV MÔŽE LENIVÝ ČAŠNÍK

Klub HNTN pribudol na atletickú mapu Slovenska v roku 2009 trochu kuriózne. Bývalí členovia AC Bebet zostali verní svojej láske – atletike a chodili si testovať svoju kondičku na rôzne masové cestné behy. Všade, kam prišli, však od nich organizátori chceli názov klubu, za ktorý pobežia. A keďže žiadny nemali, rozhodli sa založiť ho. S názvom im nechtiac pomohol lenivý čašník v istom nemenovanom bratislavskom podniku, keď sa jeden z partie atlétov lúčil so slobodou. Keďže čašník chodil k ich stolu iba vtedy, keď im vysychalo v ústach, súčasný podpredseda BK HNTN Patrik Helienek prezývaný Kelys mu pri ďalšej objednávke poradil, aby už konečne „hral na tie nohy".

„Okamžite sme sa všetci zhodli, že toto je správny názov klubu, za ktorý budeme behať," objasňoval Šatka vznik kuriózneho mena. „V roku 2010 sme založili občianske združenie pod týmto názvom, o dva roky neskôr sme sa ako BK HNTN zaregistrovali v Slovenskom atletickom zväze, aby niektorí naši rekreační bežci mohli súťažiť na domácich šampionátoch v cestných behoch. Od chvíle, keď sme sa zaregistrovali, už sme to začali brať vážne."

PONUKA, AKÁ SA NEODMIETA

„Náš klub pôvodne iba zastrešoval zábavu a relax. Filozofiu sme zmenili v momente, keď môj dlhoročný kamarát Miro Fedor prišiel s ponukou, že nám pomôže vytvoriť lepšie podmienky, ak nášmu snaženiu dáme hlbší zmysel. Neváhali sme, lebo taká šanca neprichádza každý deň," objasnil Radek Šatka prerod kamarátskej atletickej recesie na vážnejšiu platformu.

S kolegami pripravili prezentáciu fungovania klubu (vrátane rozpočtu), na ktorej vysvetlili nádejným partnerom, kto sú a čo chcú robiť.

„Firma Polleo Partners, v ktorej pôsobia športovci a športoví nadšenci, sa vtedy stala náš generálny partner a je ním dodnes. Pomáhajú nám aj iné spoločnosti či jednotlivci. Bez nich by to jednoducho nešlo. Aj vďaka nim môžeme pokračovať v tom, čo sme kedysi začali – podporovať špičkových atlétov a šíriť medzi ľuďmi bežeckú osvetu. Tak, ako sa naši atléti snažia vydať zo seba všetky sily na dráhe, my sa usilujeme o to, aby boli naši podporovatelia a sponzori spokojní."

A kto ešte BK HNTN pomáha? Národné športové centrum, Slovenský atletický zväz, Slovenský olympijský výbor i ďalšie inštitúcie. „Spolupráca funguje aj preto, lebo všade pracujú ľudia so športovým duchom, bývalí športovci. Niektorých poznáme ešte z čias, keď sme s nimi súťažili," podotkol šéf BK HNTN Radek Šatka.

ŠTEFAN ŽILKA

Šéf klubu Radek Šatka.

GÁLERIA KLUBU

JOZEF REPČÍK (800 m a 1500 m), rekordér SR na 800 m v hale (1:47,06) i vonku (1:44,94), účastník OH 2008 v Pekingu a OH 2016 v Riu de Janeiro, 7. na ME 2012 v Helsinkách a ME 2014 v Zürichu, strieborný na Svetovej univerziáde 2013 v Kazani, 8. na HME 2013, víťaz Európskeho olympijského festivalu mládeže (EYOF) 2003, štartoval 4× na MS.

IVETA PUTALOVÁ (šprinty), rekordérka SR na 400 m v hale (52,84), os. rekord na 400 m vonku 52,18, držiteľka najlepších výkonov SR v hale na 300 m (38,08) a 600 m (1:30,54), na 400 m účastníčka OH 2016 v Riu de Janeiro, 4. na halových ME 2015 v Prahe, 5. na Svetovej univerziáde 2015 v Kwangdžu, 6. na halových MS 2016 v Portlande, spoludržiteľka rekordov SR na 4 × 100 a 4 × 400 m.

ALEXANDRA ŠTUKOVÁ (400 a 800 m), na 400 m víťazka Svetovej gymnaziády 2006 v Solúne, 3. na 400 m na MS 2007 do 17 rokov v Ostrave, na 800 m semifinalistka ME 2016 v Amsterdame (19.) a na halových ME 2017 v Belehrade (11.), spoludržiteľka rekordu SR na 4 × 400 m.

JÁN VOLKO (šprinty), rekordér SR na 60 m v hale (6,58), na 200 m vonku (20,69) i v hale (21,11), držiteľ najlepšieho slovenského výkonu na 150 m vonku (15,79), 2. na 60 m na halových ME 2017 v Belehrade, účastník HMS 2016 v Portlande a HME 2015 v Prahe, semifinalista ME 2016 v Amsterdame na 100 (21.) i 200 m (20.), semifinalista MEJ 2015 v Eskilstune na 100 (10.) i 200 m (9.).

MARTIN KUČERA (400 m prek.), účastník OH 2016 v Riu de Janeiro, 1. na Svetovej univerziáde 2013 v Kazani, 7. na ME 2016 v Amsterdame, 1. na Európskych hrách 2015 v Baku

Foto: FOTOSPORT.SK – PAVOL UHRIN (3) a ARCHÍV

PRE NAJMENŠÍCH ADEPTOV KRÁĽOVNEJ ŠPORTOV VZNIKLA NOVÁ SÚŤAŽ DETSKÁ P – T – S

DETSKÚ ATLETIKU ČAKAJÚ VEĽKÉ VÝZVY

Jednou z najväčších je starostlivosť o atletické škôlky, keďže ich počet vzrástol už na 103 v rámci celého Slovenska. So zvyšujúcim sa číslom rastie aj zodpovednosť koordinátorov projektu voči zapojeným atletickým klubom a základným školám. Snažíme sa o to, aby všetky atletické škôlky cítili podporu pri práci s deťmi.

Detská atletika zastrešuje mnohé zaujímavé súťaže pre najmenších.
Foto: FOTOSPORT.SK – PAVOL UHRIN

Projekt Detská atletika (DA), samozrejme, zostáva otvorený aj ďalším záujemcom zo základných škôl a športových klubov, ktorí by sa chceli zapojiť. Preto sme pristúpili k rozšíreniu počtu krajských koordinátorov z piatich na osem. Ktokoľvek sa môže obrátiť s akoukoľvek otázkou o Detskej atletike na Moniku Ťažárovú (Bratislavský kraj), Petra Komoru (Nitriansky kraj), Mariána Hammela (Trnavský kraj), Janu Florekovú (Trenčiansky kraj), Petra Tichého (Žilinský kraj), Ivana Čillíka (Banskobystricky kraj), Danielu Leütterovú (Prešovský kraj) a Marcela Nemca (Košický kraj).

V roku 2017 nadviažeme na súťaže organizované v rámci projektu Detská atletika. V halovej sezóne sa konalo podujatie Bavme deti športom, vynovili sme systém Korešpondenčnej súťaže, pokračujeme v Detských atletických hrách, ktoré sú určené pre mestá a obce, kde nie je zriadená zatiaľ žiadna atletická škôlka. V letnej sezóne sa znova rozbehne tradičná a veľmi populárna Detská štafetová liga a hlavnou novinkou v letnej sezóne 2017 bude súťaž Detská P – T – S, ktorá, veríme, vzbudí u detí veľký záujem.

BAVME DETI ŠPORTOM

Preteky Bavme deti športom pomaly finišujú v troch mestách – v Bratislave, Banskej Bystrici a Košiciach. Systém pretekov bol v Banskej Bystrici a Košiciach rovnaký. Uskutočnili sa kvalifikačné kolá, z ktorých prvé tri družstvá v kategórii základných škôl a prvé tri v kategórii atletických škôlok postúpia do mestského finále. V Banskej Bystrici bude 27. apríla v atletickej hale miestneho športového gymnázia. V Bratislave sme zorganizovali osem postupových kôl pre základné školy z pätnástich mestských častí a dve pre atletické škôlky zapojené do projektu DA. Finále bratislavskej časti súťaže Bavme deti športom sa konalo v rámci ČSOB Bratislava Marathon v piatok 31. marca v atletickej hale Elán za účasti 30 družstiev, čo je zatiaľ rekordný počet na jedných pretekoch v projekte Detská atletika.

Takto vyzerá medaila pre Korešpondenčnú súťaž.

KOREŠPONDENČNÁ SÚŤAŽ

V roku 2017 nastala v systéme Korešpondenčnej súťaže veľká zmena. Namiesto doterajších dvoch kôl si deti budú môcť zasúťažiť celkovo až v šiestich rôznych mesiacoch a vždy v inej disciplíne určenej pre daný mesiac. Vo februári to bol skok do diaľky z miesta, v marci hod penovou loptou/plnou loptou z kolien spoza hlavy, v apríli tzv. členkový beh 4 × 10 m, na máj je prichystaný vytrvalostný beh – prenášanie loptičiek, na október prekážkový beh a na november súťaž v predklone zo stoja na lavičke.

Súťaží sa v štyroch vekových kategóriách (mikroprípravka pre ročníky narodenia 2011 – 2012 a mladší, miliprípravka (2010 – 2009), miniprípravka (2008 – 2007), prípravka (2006 – 2005) so samostatným hodnotením pre chlapcov a dievčatá.

Keďže sú už známe výsledky z februárového skoku do diaľky z miesta, môžeme prezradiť, že do súťaže sa zapojilo vyše 2300 pretekárov z 53 atletických škôlok. Je dôležité poznamenať, že zúčastniť sa môžu len škôlky zaregistrované v projekte Detská atletika.

Všetci pretekári získajú predlohu papierovej atletickej medaily, ktorú si budú môcť postupne poskladať na základe štartov v každom ďalšom mesiaci. Po vyhodnotení výsledkov v jednotlivých mesiacoch pošle Slovenský atletický zväz každému klubu či škôlke presný počet nálepiek na vyskladanie medaily podľa počtu zúčastnených detí.

Dieťa, ktoré sa zapojí do všetkých šiestich kôl, si bude môcť skompletizovať vlastnú atletickú medailu. Traja najlepší chlapci a tri najlepšie dievčatá v každej vekovej kategórii získajú ešte aj diplom. Na konci súťaže v decembri 2017 získa atletická škôlka s najvyšším počtom zapojených detí špeciálnu cenu súvisiacu s majstrovstvami Európy v cezpoľnom behu 2017 v Šamoríne.

CHILDREN ATHLETICS SLOVAKIA

Logo projektu Children Love Athletics konzulátu Monackého kniežatstva v SR, ktorý zastreší finále Detskej P – T – S.

DETSKÁ ŠTAFETOVÁ LIGA

V populárnej Detskej štafetovej lige sa v porovnaní s rokom 2016 neudiali zásadné zmeny. Súťaží sa v disciplíne 4 × 60 m vo dvoch vekových kategóriách. Medzi staršími bojujú deti narodené v rokoch 2005 až 2008 a medzi mladšími ročníky 2009 až 2012. Samostatne súťažia chlapci aj dievčatá. V každom z ôsmich slovenských krajov sa uskutočnia tri postupové kolá, z ktorého sa vždy víťaz vyššej vekovej kategórie kvalifikuje na finálové vyvrcholenie Detskej štafetovej ligy 9. septembra 2017 v Dubnici nad Váhom, kde sa v rovnaký deň bude bojovať aj vo finále Atletickej ligy 2017 o majstrovské tituly v súťaži družstiev dospelých.

DETSKÁ P – T – S

Novinkou roka 2017 je súťaž Detská P – T – S, ktorej disciplíny vychádzajú z metodiky Detskej atletiky. Systém je totožný s Detskou štafetovou ligou: súťaží sa v rovnakých vekových kategóriách, rozdiel je len v tom, že družstvo sa skladá z ôsmich pretekárov, štyroch dievčat a štyroch chlapcov. V kategórii mladších sa súťaží v skoku do diaľky z miesta štafetovou formou, v štafetovom behu v kombinácii šprint a beh cez prekážky, v hode plnou loptou z kolien cez hlavu, v prekonávaní prekážkovej dráhy „formula", v hode loptičkou so stuhou do kruhu a v trojminútovom vytrvalostnom behu. Disciplíny pre vekovú kategóriu starších sme sa snažili prispôsobiť postupnému prechodu na riadne atletické preteky na dráhe, takže sme do programu zaradili trojskok znožmo, šesťminútový vytrvalostný beh, beh cez prekážky, štafetový beh, hod medicinbalom vzad cez hlavu a hod vortexom na vzdialenosť.

Rovnako ako v Detskej štafetovej lige si aj tu víťaz každého postupového kola v kategórii starších zabezpečí účasť na finále Detskej P – T – S, ktoré sa uskutoční ako predprogram legendárneho atletického mítingu Pravda – Televízia – Slovnaft 17. júna 2017 v modernom športovom komplexe x-bionic® sphere v Šamoríne. Záštitu nad finále Detskej P – T – S prebral konzulát Monackého kniežatstva v SR v rámci projektu Children Love Athletics.

DARINA KOZOLKOVÁ, SIMONA ŠVACHOVÁ

VŠETKY INFORMÁCIE O PROJEKTE DETSKÁ ATLETIKA NÁJDETE NA:

Detská atletika
www.detskaatletika.sk
www.facebook.com/detskaatletika
www.twitter.com/DetskaAtletika

V BREZOVEJ SI DETI ZATRÉNOVALI S MATEJOM TÓTHOM A DVOJIČKAMI VELĎÁKOVÝMI

Deviateho marca mali deti na Základnej škole Dolné Lúky 357 v Brezovej pod Bradlom veľký deň. Zavítali k nim atletické hviezdy – olympijský víťaz a majster sveta v chôdzi na 50 km Matej Tóth a skokanské sestry, dvojičky – olympioničky Dana a Jana Velďákové. Slávne trio sa zúčastnilo na tréningu s deťmi z miestnej školy, ktorá bola najúspešnejšia v Detskej štafetovej lige v roku 2016. Žiaci z Brezovej pod Bradlom vyhrali vo finále dve z troch súťaží na 4 × 60 m – chlapčenskú a miešanú. Okrem všakovakých odmien si chlapci vybojovali aj možnosť zatrénovať si s Matejom Tóthom a miešaná štafeta so sestrami Velďákovými a kladivárom Marcelom Lomnickým, ktorý však na spoločnom tréningu chýbal, keďže bol na sústredení.

Spoločná rozcvička detí z Brezovej pod Bradlom s atlétmi – olympionikmi.
Foto: FOTOSPORT.SK – PAVOL UHRIN

Stretnutie školákov s našimi atletickými hviezdami sa začalo o druhej popoludní, keď vzácnych hostí na čele s olympijským šampiónom privítala v areáli školy pani primátorka Eva Ušiaková a miestny atletický tréner Miroslav Bôžik. Potom nasledovalo oceňovanie úspešných pretekárov, víťazov Detskej štafetovej ligy, ako aj manželov Bôžikovcov za ich dlhoročnú tréningovú prácu s deťmi.

Školákom sa potom prihovorili ich veľké atletické vzory a vzápätí ich deti zaplavili spŕškou zvedavých otázok. Nasledoval presun do telocvične a skvelá naháňačka, po ktorej Danka s Jankou v spoločnej rozcvičke pred rôznymi štafetovými súťažami ponaťahovali deťúrencom všetky svaly tela. Súťažili tri tímy, každý mal kapitána – ozajstného olympionika. Nešlo o výsledok, oveľa dôležitejšia bola skvelá atmosféra, ktorá motivovala deti do ďalšieho športovania. Záverečný strečing si vzal pod patronát Matej Tóth a po ňom nasledovali spoločné fotografovanie a autogramiáda. Podpisy Mateja, Danky i Janky sa objavili nielen na kartičkách a tričkách, ale aj na rôznych častiach tela malých šarvancov.

Akcia v Brezovej pod Bradlom vyšla perfektne, za čo patrí veľká vďaka mestu, ZŠ Dolné Lúky 357, Danke a Janke Velďákovým i Matejovi Tóthovi. Tím Detskej atletiky chce v podobných zážitkových projektoch pokračovať aj v budúcnosti. Deti potrebujú vzory a osobné stretnutie s nimi môže byť kľúčové v ich ďalšej životnej športovej etape.

(dk, sš)

Kapitánom jedného z troch detských tímov v Brezovej bol aj Matej Tóth.
Foto: FOTOSPORT.SK – PAVOL UHRIN

Športovec roka na Slovensku je prvý raz atlét, olympijský víťaz Matej Tóth. Foto: SITA – MARKO ERD

KRÁĽOM SLOVENSKÉHO ŠPORTU JE PRVÝ RAZ ATLÉT!

V lanskom 24. ročníku ankety slovenských novinárov Športovec roka sa konečne dočkala aj atletika. Vyhral ju Matej Tóth, ktorý vďaka jedinečnému triumfu v chodeckom maratóne na 50 km na olympiáde 2016 v Riu de Janeiro tromfol aj fenomenálneho cyklistu Petra Sagana, športovca číslo jeden z rokov 2013 a 2015.

Atletika je deviaty šport v ére slovenskej samostatnosti, ktorý sa môže chváliť kráľom roka. Anketu sedemkrát vyhrali vodní slalomári (štyrikrát Martikán, dvakrát Hochschornerovci, raz Kaliská), šesťkrát plavkyňa Moravcová, trikrát cyklisti (okrem Sagana raz aj Dvorščík), dvakrát biatlonistka Kuzminová a strelci (Gönci a Štefečeková), raz hokejista Bondra, tenista Hrbatý a snoubordista Židek.

Atletika mala troch korunných princov (v roku 1997 skončil druhý prekážkár Igor Kováč, o desať rokov kladivár Libor Charfreitag, vlani Matej Tóth) – až ten tretí to dotiahol na kráľa. Vzdajme hold aj hviezdam minulosti: československú anketu Športovec roka vyhral raz aj diskár Imrich Bugár (1982) a dokonca až dvakrát chodec Jozef Pribilinec (1986 a 1988).

„Vyhrať anketu Športovec roka, špeciálne v olympijskom roku, je na neuverenie. V minulosti uspeli zväčša zlatí medailisti z hier, no tentoraz ani olympijský triumf nemusel stačiť, lebo vďaka výborným výsledkom mohli do súboja o najvyššiu priečku prehovoriť Peťo Sagan i Dominika Cibulková. Preto je neuveriteľné, že som dostal najviac hlasov práve ja, o to je pre mňa triumf cennejší," vravel skromne Matej Tóth. Neveril, že získa korunu pre kráľa slovenského športu: „Celkom otvorene – dával som si nanajvýš desaťpercentnú šancu. Víťazstvo ma však, a vravím to úprimne, milo prekvapilo. Kedysi som si myslel, že ocenenie Športovec roka je pre mňa absolútne nedosiahnuteľné, no štyrikrát za sebou som sa dostal do prvej desiatky. Je to príjemné a už aj celkom návykové."

(mo, gb)

ATLÉTI V TOP 10 ANKETY ŠPORTOVEC ROKA V SR (1993 – 2016)

1994	10. RÓBERT ŠTEFKO (dlhé behy)
1995	10. IGOR KOVÁČ (prekážky)
1997	2. IGOR KOVÁČ (prekážky)
2007	2. LIBOR CHARFREITAG (kladivo)
	10. MIKULÁŠ KONOPKA (guľa)
2009	3. MARTINA HRAŠNOVÁ (kladivo)
2010	3. LIBOR CHARFREITAG (kladivo)
2013	8. MATEJ TÓTH (chôdza)
2014	6. MATEJ TÓTH (chôdza)
	10. MARTINA HRAŠNOVÁ (kladivo)
2015	2. MATEJ TÓTH (chôdza)
2016	1. MATEJ TÓTH (chôdza)

OSLAVUJÚ

80 JÁN HOLČÍK: narodený 14. apríla 1937 v Trnave; strednotratiar Slávie VŠ, resp. SVŠT Bratislava (tréneri Anton Hajmássy, Pavol Glesk); osobné rekordy: 800 m 1:57,2 (1961), 1500 m 3:58,4 (1962); funkcionár (1961 – 1963 člen vedenia čs. atletickej sekcie) a hlásateľ na atletických podujatiach (premiérovo v r. 1957 na 1. ročníku Veľkej ceny Pravdy, neskôr známej ako P-T-S); povolaním chemický inžinier, kandidát vied, výskumný a vývojový pracovník (autor alebo spoluautor viac než 120 vynálezov a patentov), námestník riaditeľa Výskumného ústavu chemickej technológie, po Novembri minister priemyslu SR (1990 – 1992), predseda Demokratickej strany (1990 – 1992), od r. 1996 predseda predstavenstva, od 2008 predseda dozornej rady Baťa Slovensko, a. s., generálny dozorca Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania (1994 – 2006) a predseda Slovenskej evanjelickej jednoty (od 2006).

75 VINCENT BAŠISTA: narodený 29. januára 1942 v Demjate (okres Prešov); vytrvalec, úspešný veterán; zamlada cyklista, neskôr (od 1965 do zranenia achilovky v r. 1967) atlét Spartaka Dubnica nad Váhom – k behaniu sa vrátil ako 62-ročný na jeseň 2004; na Svetových veteránskych hrách 2007 víťaz na 10 km, v polmaratóne a v krose, 2013 na 5 a 10 km, v maratóne a v krose, majster sveta 2007 na 10 km, 2009 v maratóne, majster Európy 2007 v polmaratóne, 2008 na 5000 m a v maratóne, 2012 na 5 a 10 km; slovenský veterán rokov 2009 a 2013; osobné rekordy: 5000 m 18:31,75, 10 000 m 38:13,53, polmaratón 1:23:46, maratón 3:00:04.

JAROSLAV ORŠULA: narodený 15. marca 1942 v Trenčíne; iniciátor a šéforganizátor Dunajského maratónu a horolezeckých expedícií; spoluzakladateľ TJ IAMES Bratislava, neskôr aj predseda Maratónskeho klubu IAMES, ktorý v období 1991 – 2001 v spolupráci s Dolnorakúskym atletickým zväzom usporadúval na trati Bratislava – Hainburg – Bratislava cezhraničný Dunajský maratón (od 1995 aj polmaratón s cieľom v Hainburgu); organizátor a účastník výprav na himalájske osemtisícovky Mount Everest (1984 a 1988) a Lhoce (1988).

JOZEF MRAČNA: narodený 4. apríla 1942 v Hlohovci; strednotratiar, neskôr renomovaný lekár; člen Slávie VPŠ Komárno, v r. 1959 a 1964 – 1967 Slovana Nové Zámky (tréner Ján Baňár), medzitým a potom Slávie VŠ, resp. SVŠT Bratislava (Jaromír Šimonek); osobný rekord na 800 m 1:58,7 (1967); po vyštudovaní medicíny následník legendárneho športového lekára MUDr. Alexandra Binovského v chýrnej ordinácii na Pasienkoch, takmer štvrťstoročie lekár futbalistov Interu vyhľadávaný domácimi aj zahraničnými atletickými hviezdami P-T-S (o. i. Daněk, Juantorena, Németh), zakladateľ ordinácie a rehabilitácie na štadióne SVŠT na Mladej Garde, lekár čs. atlétov na ME 1974 a OH 1976; docent, primár oro-maxilofaciálnej chirurgie Lekárskej fakulty UK a Onkologického ústavu sv. Alžbety v Bratislave; manžel výškárky Márie Mračnovej-Faithovej, štvrtej a šiestej na OH 1976 a 1968, bronzovej na ME 1969, spoluzakladateľky a podpredsedníčky SOV (1992 – 2008), predsedníčky SAZ (1998 – 2012), následne čestnej predsedníčky SAZ.

EUGEN PASTOR: narodený 2. mája 1942 v Košiciach; v mladosti športový gymnasta, akademický majster Slovenska (akademický sochár Arpád Račko si ho vybral za jedného z modelov pre bronzovú sochu maratónca Posol víťazstva, ktorá zdobí košické námestie Maratónu mieru), plavec, od r. 1980 náruživý bežec; člen klubu Metropol Košice; veteránsky majster Slovenska v maratóne 1997 a 1999 a v polmaratóne 1998, od roku 1985 zabehol 78 maratónov, z nich 28 na trati MMM (1985 – 2010 bez prerušenia, zatiaľ posledný vlani); osobné rekordy: polmaratón 1:23:09 (1994), maratón 2:55:21 (1993).

JOZEF VALTER: narodený 20. júna 1942 v Prahe; popredný slovenský šprintér prvej polovice 60-tych rokov, neskôr atletický tréner, funkcionár a organizátor; šéf organizačného výboru mítingu PRAVDA – TELEVÍZIA – SLOVNAFT v jeho najslávnejšej ére; člen TJ Ružomberok (v r. 1958 spoludržiteľ čs. rekordu mladšieho dorastu na 100 m 11,2 s Vilémom Mandlíkom), od r. 1959 Lokomotívy, resp. Slávie Košice, v drese ktorej získal čs. titul 1963 v štafete 4 × 100 m (Demeč, Mikluščák, Valter, Dubový) vo vyrovnanom slovenskom rekorde 42,2, po skončení inžinierskeho štúdia na Hutníckej fakulte VŠT v Košiciach od r. 1964 Spartaka Dubnica nad Váhom, kde pôsobil aj ako tréner a funkcionár, a napokon Interu Bratislava; osobné rekordy: 100 m 10,8 (1962), 200 m 22,0 (1963); v r. 1970 – 1974 člen predsedníctva SAZ, 1973 – 1988 predseda organizačného výboru mítingu P – T – S, ktorý bol súčasťou svetového top-seriálu IAAF Mobil Grand Prix.

70 LIBOR CHARFREITAG st.: narodený 27. apríla 1947 v Ústí nad Orlicí (ČR); vrhač, neskôr úspešný tréner a funkcionár; člen Sokola Žamberk, Jiskry Ústí n. O., Považana, resp. Dukly Nové Mesto n. V. (1968 – 1970, tréner Zdeněk Šilhánek), LIAZ Jablonec n. N. a od r. 1971 Slávie Trnava; osobné rekordy: disk 47,50, kladivo 52,04; otec a tréner šesťnásobného slovenského atléta roka a rekordéra v hode kladivom Libora Charfreitaga (81,81), majstra Európy 2010, bronzového na MS 2007, trojnásobného olympionika, viedol aj svoje dve dcéry – Radku (guľa 14,63, disk 50,68, zomrela ako 21-ročná v r. 1996) a Evu (disk 49,58, kladivo 57,46), z ďalších guliarku Hanulákovú, diskárku Tomanovú či oštepára Bokora, v období 1995 – 2010 bol hlavným trénerom vrhov SAZ; slovenský atletický tréner rokov 2004, 2007, 2008 a 2010, predseda atletického klubu Slávia Trnava 1996 – 2010; jeho manželkou je Eva Charfreitagová-Duchoňová (narodená 28. augusta 1948 v Trnave), päťnásobná majsterka SR (1967, 1969 – 1972) a slovenská rekordérka vo vrhu guľou (od 13,56 po 14,10).

MIROSLAV KYRINOVIČ: narodený 20. júna 1947 v Moldave nad Bodvou; popredný chodec prvej polovice sedemdesiatych rokov, neskôr tréner, funkcionár a organizátor; člen trnavských klubov Slávia, Lokomotíva, Skloplast, PS a A-Team (rodinný klub fungujúci v r. 1996 – 2005); osobné rekordy: 20 km 1:36:54 (1971), 50 km 4:41:09 (1974); zverenec trénerov Milana Belka a Juraja Benčíka, po kariére sám úspešný tréner (viedol o. i. Miroslava Plešivku, reprezentanta SR na MS 1996 v polmaratóne), spoluzakladateľ chodeckej Trnavskej dvadsiatky (desiatky) a Tirnavie Trophy, spoluorganizátor semifinále chodeckého Svetového pohára 1983 v Trnave; tréner trnavského športového gymnázia, vedúci tréner TSM, manažér SAZ (1993 – 2009); jeho syn Erik reprezentoval Slovensko na Svetových hrách 1997 a ME 1999 sluchovo postihnutých športovcov.

EVA KRÁLOVÁ-CHAJECOVÁ: narodená 8. júla 1947 v Levoči; najlepšia slovenská oštepárka na prelome šesťdesiatych a sedemdesiatych rokov (líderka tabuliek 1965 a 1970 – 1972); členka Tatrana Spišská Nová Ves (1962 – 1965, tréner Ondrej Bogya) a Slávie SVŠT Bratislava (1965 – 1973, Bartolomej Rusina); majsterka Československa 1972 (48,56), majsterka Slovenska 1969 (41,40), 1970 (43,48), 1971 (45,62) a 1972 (45,02), slovenská rekordérka (typom oštepu platným do r. 1998) 48,56 a 49,08 (1972); osobný rekord 50,94 (1975, 10. výkon histórie); absolventka FTVŠ, učiteľka gymnázia na Vazovovej v Bratislave (1970 – 2004), kde založila školský športový klub; od 1997 sa venuje orientačnej cyklistike: ako trénerka mládeže v ďalšom, ňou iniciovanom klube VAZKA Bratislava (jeho členka a jej žiačka z Vazovovej Hana Bajtošová sa stala majsterkou sveta 2008 a 2009), ale aj ako aktívna pretekárka: na veteránskych MS 2012 v Maďarsku získala zlatú medailu na klasickej trati a na MS 2011 vo Švédsku striebornú na dlhej trati; manžel Blažej Král (narodený 11. júla 1943 v Diviackej Novej Vsi, okres Prievidza) bol tiež oštepár (osobný rekord starým typom 71,10 z r. 1972 ako člen Slávie SVŠT), v drese Dukly B. Bystrica majster Slovenska 1967 (65,14) a 1968 (68,66).

60 PETER PAŽÁK: narodený 23. februára 1957 v Košiciach; najlepší slovenský žŕdkár na prelome sedemdesiatych a osemdesiatych rokov (líder tabuliek 1978 – 1980 a 1982), neskôr aj desaťbojár (líder 1988 a 1990), potom úspešný tréner a veterán; člen Slávie VŠT Košice (1973 – 1976 a 1982 – 1987), Slávie UK Bratislava (1977 – 1981), Slávie PF Banská Bystrica (1988 – 1992) a UMB Banská Bystrica (od 1993), trénoval ho otec Ladislav Pažák, potom sám; 11-násobný majster Slovenska v žrdi: 1979 (470), 1980 (440), 1981 (490), 1982 (460), 1983 (440), v hale 1978 (450), 1984 (482), 1989 (460), 1990 (460), 1993 (450), 1994 (460), dvojnásobný v desaťboji: 1988 (6315) a 1990 (6295); osobné rekordy: žrď 490 (1981), desaťboj 6550 (1984); ako tréner pôsobí v Banskej Bystrici, vedie o. i. Jána Zmoraya (Stavbár Nitra), odvlani slovenského halového rekordéra (532).

DUŠAN MALOVEC: narodený 1. júla 1957 v Modre; elitný štvrťkár osemdesiatych rokov, prvý Slovák, ktorý zabehol 400 m pod 46 sekúnd (1983); začal v Interi Bratislava ako diaľkár (trénerka Libuša Kládeková), po zranení päty v r. 1977 úspešne presedlal na 400 m, od 1978 pokračoval v Dukle Banská Bystrica (Ivan Čierny, potom Ján Šaffa); člen úspešných čs. štafiet na 4 × 400 m – na OH 1980 siedmej (Lomický, Malovec, Břečka, Kolář 3:07,0), ME 1982 piatej (Zahořák, Břečka, Malovec, Sajdok 3:02,82), MS 1983 štvrtej (3:03,90 Zahořák, Břečka, Malovec, Tomko), individuálne na 400 m na halových ME 1983 piaty (46,65 – stále halový rekord SR, rozbeh 47,77, semifinále 47,90), na MS 1983 z rozbehu (47,35) postúpil do medzibehu, ktorý nedokončil; slovenský líder tabuliek na 400 m 1979 (47,45), 1980 (46,91), 1981 (47,60), 1982 (46,16), 1985 (46,49), 1986 (47,17) a na 800 m 1983 (1:48,10); majster Československa na 400 m 1981 (47,62), 4 × 400 m 1984 (3:07,90, Jurík, Púchovský, Malovec, Tomko), majster Slovenska na 400 m 1985 (47,29), 1986 (47,41), v hale 1979 (49,0) a 1980 (49,2), na 4 × 100 m 1980 v kvartete Dukly B. Bystrica (42,28, Chochlík, Těšitel, Malovec, Tomko) a na 4 × 400 m 1977 v drese Interu Bratislava (3:18,7, Ilavský, Štancel, Lenčéš, Malovec); štyrikrát zlepšil „letný" slovenský rekord na 400 m: 46,92 (1980), 46,91 (1980), 46,16 (1982) a 45,83 (1983), päťkrát halový: 49,0, 48,80 (oba 1979), 48,75 (1980), 47,77 a 46,65 (1983 – rekord drží už 34 rokov!); raz aj halový na 200 m: 21,99 (1983); osobné rekordy: 200 m 21,70 (1987), s vetrom 21,40 (1984), 400 m 45,83 (1983, 4. výkon histórie), 800 m 1:48,10 (1983, 7.), diaľka 708; po skončení kariéry tréner, príslušník Policajného zboru SR, dnes telocvikár na ZŠ Slovanská v Považskej Bystrici.

(mo)

ZOMRELA EVA ŠURANOVÁ-KUCMANOVÁ, JEDINÁ SLOVENSKÁ MEDAILISTKA Z OLYMPIÁDY

REKVIEM ZA LEGENDOU

NAjar s úsmevom ešte aj v očiach prijímala gratulácie k sedemdesiatke a v posledný deň lanského roka ich navždy zavrela. Tomu rekviem, čo znelo bratislavským Blumentálom na rozlúčku s Evou Šuranovou-Kucmanovou, sa nechcelo veriť. Odišla prvá zo štvorice legendárnych dám z bratislavskej Mladej Gardy, ktoré v šesťdesiatych rokoch minulého storočia úžasne dvihli renomé slovenskej atletiky.

Ako decko bola skôr chalan než dievča. Dnes mladí vysedáva za počítačmi, kým my voľakedy na konároch, na ktoré sme museli najprv vyliezť, porovnávala. Mala zmysel pre skratku. Na svet prišla v maďarskom Ózde, ale pokladala sa za „Slovenku ako repa".

Kucmanovci ako povojnoví repatrianti dorazili s ročnou dcérou do Veľkého Blahova a neskôr ju v susednej Dunajskej Strede zapísali na „školu snov". Evu telocvikár Jozef Kmeť ako 14-ročný multitalent predstavil na Podunajských hrách a nezištne posunul miestnemu atletickému trénerovi Ladislavovi Pápayovi. Keďže už ako gymnazistka si obliekala čs. reprezentačný dres, po maturite učebnicovo hladko prešla do skupiny elitného bratislavského trénera Pavla Gleska. Nadväznosť založená na pyramídovom systéme kvality podmienok a vzájomnej úcte trénerov, ktorá, žiaľ, už nie je bežná. Pápay si to považoval a Glesk ho chválil, kade chodil. A atlétka, tá chválila oboch a nadchýnala sa horizontmi, čo sa jej otvárali: „Keď mi slávna Dana Zátopková darovala prvé adidasky, lebo sa zhrozila nad tým, v čom skáčem, cítila som sa ako v siedmom nebi. A keď mi z Pumy poslali balík so značkovým oblečením, promenádovala som sa po okresnom meste ako pávica."

V Slávii SVŠT dorástla na najvšestrannejšiu slovenskú atlétku histórie. Mala jedinečný diapazón: bola vynikajúca šprintérka, kvalitná viacbojárka i prekážkárka (na 100 m prek. vo svetových tabuľkách 1968 šiesta) a hviezdna diaľkárka (vo svetovom rebríčku 1969 štvrtá, 1972 tretia a 1974 dokonca druhá). Jej výkony spred vyše štyroch desaťročí v troch disciplínach stále trónia v slovenských historických tabuľkách na niektorom z prvých štyroch miest!

Najcennejšia medaila Evy Šuranovej – olympijské striebro z Mníchova 1972. Foto: ŠTARTFOTO – JÁN SÚKUP

„Realistická, duševne silná žena s obdivuhodnou schopnosťou pohotovej adaptácie, ktorá sa nikdy nevzdávala," vykreslil jej profil po rokoch profesor Glesk, ktorý mal veľký podiel na jej úspechoch.

„Mala som šťastie nielen na trénerov, ale aj na lekárov, lebo moje telo priťahovalo zranenia," pripomínala Eva a úctivo spomínala najmä mená Binovský, Mračna, Fischer…

Poslednému, neskôr slávnemu kardiológovi, z vďačnosti za zlikvidovanie zápalu ischiatického nervu mesiac pred mníchovskou olympiádou 1972 venovala aj kópiu najcennejšej medaily – bronzu, ktorý bol vtedy historicky prvým a až do roku 2000 jediným kovom slovenskej športovkyne z individuálnej disciplíny na olympijských hrách a dodnes je jediným ženským v atletike pod piatimi kruhmi.

Získala ho už ako mamička 20-mesačnej dcérky pod menom Šuranová. Vo finále, v ktorom dvakrát zlepšila československý rekord: v druhom pokuse skočila 660 a vo štvrtom dokonca 667 cm. O dva roky si ešte cennejšiu, striebornú medailu priniesla z európskeho šampionátu. Na rímskom Stadio Olimpico až do predposlednej série viedla (raz 660, dvakrát 657), v nej jej však jediným podarený pokusom (665) vzala zlato Maďarka Bruzsenyáková – Eva naň síce odpovedala ešte dlhším, ale prešliapnutým skokom…

Hymny na svoju počesť, po ktorej túžila, sa nedožila, napriek dlhej kariére (skončila až po štvrtom štarte na ME v Prahe 1978) si však splnila sen o troch deťoch a často si pochvaľovala, že jej výdatne pomáhajú.

Sledovala a povzbudzovala aj mladé atletické talenty. Zamilovala si dvojičky Velďákové, som ich patrónka, tvrdila. „Teta, už som vás preskočila," pochválila sa jej pred deviatimi rokmi diaľkárka Jana. „Fajn, a teraz to dokáž na veľkej súťaži," vytýčila jej ďalší cieľ. Predvlani sa zahľadela do mladučkej Bobrovčanky Gabriely Gajanovej – to je veľký strednotratiarsky talent, tvrdila. Gajanovej decembrovú korunováciu za objav roka si už však nevychutnala. Chýr z kuloárov, že Evu zrádza zdravie, sa – žiaľ – potvrdil kruto rýchlo… **MARIÁN ŠIMO**

Na slávnosti Športovec roka 2014 ocenili legendárnu diaľkárku titulom Športová legenda. Foto: ŠTARTFOTO – JÁN SÚKUP

EVA ŠURANOVÁ-KUCMANOVÁ

*** 24. apríla 1946 v Ózde – † 31. decembra 2016 v Bratislave**

- Jedna zo štyroch členiek Slávie SVŠT Bratislava, ktoré v šesťdesiatych a sedemdesiatych rokoch preslávili slovenskú atletiku (ďalšími boli Eva Glesková-Lehocká, Anna Chmelková-Blanáriková a Mária Mračnová-Faithová). Novinári v roku 2014 vyhlásili Šuranovú za Športovú legendu – ako prvú ženu vôbec.
- Splnila limit už na OH 1968, no čs. zväz uprednostnil českú strednotratiarku Jaroslavu Jehličkovú – do Mexika cestovala len ako turistka. Na OH 1972 v Mníchove získala bronzovú medailu v čs. rekorde 667 cm, v Montreale 1976 mala v kvalifikácii tri prešľapy.
- S Mračnovou boli prvé Slovenky, ktoré reprezentovali na štyroch ME: v Budapešti 1966 skončila v diaľke dvanásta (598, kvalifikácia 619), bežala aj v čs. štafete 4 × 100 m (Lehocká, Kucmanová, Přikrylová, Hiltscherová), ktorá v rozbehu skončila piata (46,0), v Aténach 1969 v diaľke siedma (621), na 100 m prek. v rozbehu tretia (14,7), na semifinále nenastúpila, v Ríme 1974 získala v diaľke striebornú medailu (660, kvalifikácia 633) a v Prahe 1978 mala v kvalifikácii tri prešľapy.
- Debutovala na Európskych halových hrách (predchodca halových ME): v Dortmunde 1966 získala ako členka čs. štafety na 4 × 1 kolo (Macounová, Hiltscherová, Kucmanová, Lehocká, 1:22,3) bronz a v diaľke skončila ôsma (kvalifikácia 553), v Prahe 1967 sa pričinila o striebro štafety na 4 × 150 m (Putnová, Seifertová, Kucmanová, Lehocká, 1:14,0) a v diaľke skončila zasa ôsma (kvalifikácia 589).
- Získala 14 československých titulov – 8 v diaľke (1965 – 1975), dva na 100 m prek. (1968 – 1969), po jednom na 100 m (1975), v päťboji (1967) a 4 × 100 m (1978) a halový na 50 m (1976). Okrem toho deväť slovenských: 4 na 100 m (1967 – 1974), 2 v diaľke (1967 – 1968), po jednom na 200 m (1972), 80 m prek. (1967) a 4 × 100 m (1974). Československé rekordy prekonala 24-krát a slovenské 27-krát.
- Osobné rekordy: 100 m 11,74 (1974 – 9. výkon histórie), neoficiálne 11,34 (1975), ručne 11,2 (1976), 200 m 23,56 (1976 – 3., do r. 2003 rekord SR), 80 m prek. ručne 11,0 (1967 – 1.), 100 m prek. ručne 13,5 (1972 – 2.), diaľka 667 (1972 – 4.), s vetrom 674 (1974), päťboj 3865 (1967 – 1.).

Šuranová na mítingu P – T – S v Bratislave v roku 1973. Foto: ŠTARTFOTO – JÁN SÚKUP

OPUSTILI NÁS

JOZEF POLEŠENSKÝ: narodený 28. decembra 1957 v Trnave, zomrel 5. januára 2017 v Banskej Bystrici; v mladosti chodec, neskôr tréner, organizátor, rozhodca, funkcionár a hlásateľ; člen Lokomotívy Trnava (prvý tréner Ľudovít Žambokréthy), LIAZ Jablonec, PS, resp. Skloplastu Trnava (1980 – 1981), Dukly Banská Bystrica (od 1981, Juraj Benčík); osobné rekordy: 1:31:17 (20 km, Olomouc 1982) a 4:54:43 (50 km, Poděbrady 1982); po vyštudovaní Pedagogickej fakulty UK v Trnave (1981) a skončení kariéry bol o. i. asistent chodeckého šéftrénera Dukly Juraja Benčíka, tréner čs. juniorskej chodeckej reprezentácie (1985 – 1987), tréner v banskobystrickej športovej škole a v Slávii PF (1986 – 1992); jeho zverencami v istom období boli aj olympionici Tichý, Valíček a Verkin; inicioval a pomáhal organizovať viaceré podujatia na západnom a strednom Slovensku, pôsobil aj ako hlásateľ; založil chodecké združenie Interwalk, bol editorom webovej stránky chodci.sk, posledných 20 rokov pôsobil najmä ako novinár: regionálny spravodajca agentúr SITA a TASR, reportér rozhlasovej stanice Lumen, trnavského Forte či banskobystrickej internetovej televízie ESO.

VLADIMÍR FINDRA: narodený 13. apríla 1985 v Kalinove, zomrel 3. februára 2017 v JAR (Southern Drakesberg); strednotratiar, neskôr maratónec; odchovanec atletiky v Lučenci, člen MAC Redox (tréneri Daniel Pauko, Pavol Baculík), Slávie UK Bratislava, v jej drese a počas štúdia na univerzite v americkom Arkansase (2005 – 2009) druhý na majstrovstvách SR 2008 na 800 m, neskôr žil a pracoval v Prahe; osobné rekordy: 800 m 1:51,08 (2008, hala), 1500 m 3:52,41 (2008), 10 km cesta 34:33 (2014), polmaratón 1:14:23 (2012), maratón 2:45:37 (MMM 2013); zahynul po nešťastnom pošmyknutí a páde na túre počas dovolenky v JAR.

ĽUDOVÍT KOŠÁLKO: narodený 17. júla 1943 v Turčianskej Štiavničke, zomrel 12. marca 2017 v Martine; v sedemdesiatych a osemdesiatych rokoch tréner v kluboch Štart Priekopa a ZŤS Martin, špecialista na skok do výšky, spoluzakladateľ Turčianskej žiackej ligy, funkcionár krajského zväzu, rozhodca najvyššieho kvalifikačného stupňa; neskôr martinský poslanec a predseda komisie športu a mládeže, náruživý fotografista; zomrel po dlhej a ťažkej chorobe. **(mo, mk)**

MAŤOV STĹPČEK

Opäť mám chuť súťažiť a víťaziť

Keď športovec po veľkom úspechu povie, že si ešte neuvedomuje, čo dosiahol, verte mi, nie je to klišé. Aj moje odpovede boli podobné – naozaj som netušil, čo znamená byť olympijským víťazom. Moja radosť bola obrovská. Samozrejme, uvedomoval som si, že som dosiahol obrovský úspech, ale ani vo sne by mi nenapadlo, čo všetko to prinesie. A aj keď to teraz možno vyznelo trochu negatívne, myslím to presne opačne.

Po príchode domov a po pár intenzívnych mesiacoch života olympijského víťaza som si uvedomil, že tento úspech je oveľa viac ako len medaila na krku či rôzne ocenenia zaň. Oveľa podstatnejšia je však radosť, energia, motivácia, ktorú tento úspech šíri okolo seba. V podstate celé Slovensko prežívalo radosť spolu so mnou. Aj po vyše pol roku od triumfu v Riu dokáže moja prítomnosť navodiť u ľudí pozitívne emócie. Preto – ten úspech nie je len môj. Patrí každému, kto sa z neho teší. Aj keď to množstvo stretnutí, besied, fotení a autogramiád ma stojí nemalé množstvo energie, oberá ma o čas, ktorý som mohol stráviť s rodinou, toto všetko ma na druhej strane neskutočne obohacuje a nabíja ďalšou energiou.

Po troch-štyroch mesiacoch pauzy som si uvedomil ďalšiu podstatnú vec – chýba mi šport, chýba mi chôdza, každodenná „makačka" a pocit, že v tréningoch napredujem. A aj keď moje začiatky v príprave v období Vianoc boli veľmi ťažké, postupné zlepšovanie mi prinášalo obrovskú chuť do ďalšieho a ďalšieho tréningu. Každý týždeň som pridával tempo aj kilometre. Navyše, po pár týždňoch som sa zbavil pochmúrnych myšlienok týkajúcich sa zranenia holene a tréning som si naplno užíval. Vôbec mi neprekážalo, že vonku bolo mínus dvadsať.

Teraz, keď sa moje tréningy už rozbehli naplno a ja som nachodil už veľa kvalitných kilometrov, začína sa rysovať aj moja súťažná forma (ešte zďaleka nie hviezdna) a to vo mne vyvoláva ďalšiu chuť – súťažiť. Každý športovec predsa na sebe tvrdo pracuje pre to, aby sa mohol porovnávať s ostatnými a najmä prinášať svojimi výkonmi radosť a emócie. Síce som sa nestihol ešte na zodpovedajúcej úrovni pripraviť na moju obľúbenú Dudinskú päťdesiatku, ale už čoskoro by som sa mal objaviť na štarte chodeckých pretekov. Áno, poolympijská sláva, gratulácie a popularita sú pekná vec, ale ja sa už dívam dopredu a teším sa na ďalšie veľké výsledky, ktoré potešia nielen mňa, ale prinesú radosť celému Slovensku.

Maťo Tóth

36. ROČNÍK DUDINSKEJ PÄŤDESIATKY A M-SR V CHÔDZI NA 50 KM

Ani tretinový škrt v rozpočte Dudinskej päťdesiatke neublížil. V kúpeľnom mestečku na juhu stredného Slovenska videli diváci opäť výborné výkony. Víťaz Havard Haukenes, prvý nórsky v histórii, zašliapal svetový výkon roka 3:43:40 h a až šestica chodcov dosiahla čas 3:49:00 h a lepší.

TÓTHOVI VYŠIEL TIP

Preteky odštartoval ráno o pol deviatej olympijský šampión z Ria, úradujúci majster sveta na 50 km a čestný občan Dudiniec Matej Tóth. Už druhý rok za sebou ich sledoval len ako divák. Vlani chýbal pre zranenie, tentoraz pre tréningové resty. Výkony súperov i presný tip na víťaza ho však potešili.

„Dudinská päťdesiatka sú dlhodobo jedny z najkvalitnejších pretekov na 50 km na svete. Myslím si, že všetci dokonale využili fakt, že sa išlo rozumne. Nik tempo neprekopol, nik sa nesplašil, nik sa nepokúšal o rýchle nástupy. Chodci trafili správne päťdesiatkárske tempo, aj preto zašliapali výborné výkony," hodnotil Tóth dianie na trati pozorným okom odborníka. „Haukenesov triumf ma neprekvapil. Vedel som o jeho vynikajúcej zimnej príprave, preto som mu veril."

„Vyhrať prvé preteky na 50 km v kariére, navyše v Dudinciach, kde triumfovali aj veľkí chodeckí šampióni, je neskutočný pocit," vravel natešený Nór, ktorý dokončil svoju siedmu päťdesiatku, pričom práve v našom kúpeľnom mestečku v roku 2011 na tejto trati debutoval.

Haukenes priznal, že v pretekoch, v ktorých nemal priveľké očakávania („Chcel som sa len dostať pod 3:50 h.") zažil novú skúsenosť: nikdy doteraz na čele súťaže na 50 km nešliapal…

Piaty titul majstra Slovenska na 50 km (2012, 2013, 2014, 2016, 2017) získal olympionik z Ria Dušan Majdán. Aj vďaka tomu, že na štart nastúpil Martin Tišťan, ktorý len štyri dni pred Dudinskou päťdesiatkou v 24 rokoch náhle ukončil kariéru. Obetoval sa – bol tretí Slovák na štarte. Ak by štartovali len dvaja, titul by nemohli udeliť.

Majdán, zverenec Romana Benčíka, pred pretekmi netušil, či ich dokončí, alebo pôjde len tréningový test. Napokon došiel až do cieľa, celkovo šestnásty. „Okolo 30. kilometra som bojoval s krízou, chcel som skončiť. Ak by sa nešlo o domáci titul, asi by som v sebe nenašiel sily na dokončenie súťaže," priznal.

Domáce striebro si vybojoval 48-ročný veterán, dvojnásobný olympionik Peter Tichý.

Do cieľa dokráčal presne o 1:02:05 h pomalšie ako v roku 1996, keď skončil v Dudinciach celkovo tretí v osobnom rekorde 3:51:22… **(gb)**

Dušan Majdán
Foto: FOTOSPORT.SK – PAVOL UHRIN

FAKTY Z DUDINIEC

MUŽI 50 km: 1. Haukenes (Nór.) 3:43:40 h – svetový výkon roka, 2. R. Augustyn (Poľ.) 3:44:42, 3. P. Gómez (Mex.) 3:48:04,… 16. (1. M-SR) Majdán (VŠC Dukla B. Bystrica) 4:10:40, 20. (2.) Tichý st. (ŠKP Čadca) 4:53:27, Tišťan (Dukla) nedokončil. **20 km:** 1. Kozlovskis (Lit.) 1:24:48, 2. Rízek (AŠK Skalica) 1:27:54,… 4. D. Černý (VŠC Dukla) 1:29:49.
ŽENY – 50 km: 1. Ellwardová (Poľ.) 4:52:56 – základný rekord pretekov, 2. Tóthová (Maď.) 6:18:36, viac neštartovalo. **20 km:** 1. Ž. Vaiciukevičiuté (Lit.) 1:33:23,… 3. Czaková (Dukla) 1:36:28.

EUROPEAN ATHLETICS

EUROPEAN ATHLETICS
SPAR
CROSS COUNTRY CHAMPIONSHIPS
Šamorín 2017

MAJSTROVSTVÁ EURÓPY
V CEZPOĽNOM BEHU

10. decembra 2017
ŠAMORÍN

www.samorin2017.eu

OFICIÁLNI PARTNERI

SPAR Principal Partner
LE GRUYÈRE SWITZERLAND
EUR(O)VISION

ORGANIZÁTORI A PODPOROVATELIA

x-bionic sphere